

கல்வூரி நாடகங்கள்

மா. ஓகுவான்

கல்லூரி நடைகாலிகள்

இறுதி நடைகாலிகளின் தொகுதி

பா. இருகுவரன்

COLLEGE DRAMAS

A Collection of six Plays

V.B.Raguvaren

Sc.Spe.Trd, B.A (Hons)

Special in Drama & Theatre

Brahmin Street,
Thumpalai,
Point Pedro.

First Edition :- 2007 July 03

*Printers :- New S.P.M Offset Printers
V.M.Road, Point Pedro.*

Cover Design :- Miss G.Pawathariny

Price :- 175/-

அகலை அரூபாக்
இவ்வாண்டில்
அணிந்துக் கொண்ட
இனிய குற்பற்
•இலக்ஷ்மி இளைய்
திரு.சு.சுலசீங்கம்
(புலோலி கிழக்கு)
அவர்களுக்கு இங்கு
உற்புபணம்

உள்ளே...

வாழ்த்துரை

அணிந்துரை

முன்னுரை

01. சிட்டுக்குருவிகள்/1

02. மற்றத்து வேம்பு/17

03. அழிதல் காணும் பூவுலகம்/36

04. குருபீடம்/49

05. மெல்லத் தமிழினி.../66

06. கணித மேதை/81

வரம்த்துரை

சமுகத்தில் காணப்படும் நடைமுறைப் பிரச்சினைகளே இந் நாடகங்களில் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன. பாத்திரங்களின் பேச்சுக்களும் ஏச்சுக்களும் நகைச்சுவையாகவும், அதேவேளை கருத்தாழத்தையும் தெளிவாகப் புலப்படுத்தி நிற்கின்றன. நாடகங்கள் சமுதாயத்தில் நிலவும் குறைபாடுகளை, பிரச்சனைகளை புட்டுக்காட்டுவதோடு மட்டும் நின்றுவிடாது, அவற்றைத் திருத்திக் கொள்ளவேண்டும், மாற்றியமைக்க வேண்டும் என்ற மனோ பாவத்தை ரசிகர்கள் மனதில் ஏற்படுத்தவேண்டும். அப்பணியை இந் நாடகங்கள் வெற்றிகரமாக நிறைவேற்றியுள்ளன.

நாடக ஆசிரியர் திரு.பா.இரகுவரன் பல நாடகங்களை மேடையேற்றி தானும் நடிகளாக இருந்து களம் டல கண்டவர். நாடகத்துறையில் மிகுந்த புலமை கொண்டவர். அதன் வெளிப் பாடே இந் நாடகத் தொகுப்பு. அவர் பணி மேலும் சிறக்கட்டும்.

ந.தெய்வேந்திரராஜா,
(B.Sc.Dip.in Ed.M.Ed.S.L.E.A.S)
அதிபர் - ஹாட்லிக் கல்லூரி.

அணிந்துரை

நாடகத் துறையில் சிறப்புப் பட்டதாரியான திரு.பா.இருகுவரன் அவர்களால் ஹாட்லிக்கல்லூரியில் அரங்கேற்றப்பட்ட நாடகங்கள் அனைத்தையுமே நான் இரசித்தவன்.

நாடகங்களை எழுதுவது மட்டுமல்ல அவற்றை அரங்கேற்றி வெற்றி பெறுதல் மிகவும் சிரமமானதோன்றாகும். எமது கல்லூரியில் அரங்கேற்றப்பட்ட நாடகங்கள் தோல்வியடைவ தில்லை என்பது எமது ஆசிரியர்களின் கருத்தாகும். இப் பெருமை இருகுவரனையே சாரும்.

நாடகம் - நாடு + அகம் என்பதை நன்குணர்ந்து சமூகப் பிரச்சினைகளை வெளிக்கொணர்ந்து தீர்வு கூறும் நாடகங்களை அரங்கேற்றுவது இந் நூலாசிரியரின் முக்கிய குறிக்கோளாக இருப்பதை எல்லா நாடகங்களிலும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. பாத்திரப்படைப்புகள் யாவும் கருப்பொருளிலிருந்து விலகாமல், அதை மையப்படுத்தி நிற்பது இந் நாடகங்களின் இயல்பு.

அரங்கு அமைவிடத்திற்கான மொழி நடையும், பாத்திரங்களின் பெயர்களும் அமைவது சப்பயைக் கவரக்கூடியதாக அமைந்துள்ளது.

விஞ்ஞானக் கருத்துக்கள் நாடகங்களில் இழையோடு நிற்பது சமகாலத் தேவையைப் பூர்த்தி செய்கின்றது. இசையுடன் சூடிய நாடகங்கள் என்றுமே மக்களிடையே நிலைத்திருக்கிறது. “காத்தான் சூத்து” இதற்கு நல்ல எடுத்துக்காட்டாகும். நூலாசிரியரும் இதை உணர்ந்துள்ளார். ஆனாலும் அரங்கேறும்போது பாடல் கள் சிறப்பிடம்ட பெற்றாலும் இசைக்கருவிகளின் பின்னணி இசை நாடகத்தில் போதாமல் இருப்பதை கவனித்து வருங்காலத் தில் செயற்படுவது நாடகத்தின் வலுவை மேலும் அதிகரிக்கும்.

இந் நூலிலுள்ள நாடகங்கள் யாவும் 25 - 45 நிமிடங்கள் வரையிலே இருப்பதனால் இவற்றை 60 நிமிடமாவது இருக்கத் தக்கதாகப் படைத்து அதன் மூலம் தனக்கும், எமது கல்லூரிக்கும் பெருமை சேர்க்க இறைவனை இறைஞ்சுகின்றேன்.

மா.இராஜஸ்காந்தன்,

(B.Sc.Dip.in Ed)

பிரதி அதிபர் - ஹாட்லிக் கல்லூரி

பெருவெளிக்குள் அடங்கமறக்கும் சிறுவெளியில் நின்ற முகங்களின் முகவரி தேடல்

பாடசாலை நாடகங்கள் (பாடசாலை அரங்கு, அல்லது கல்லூரி அரங்கு) என்று பேசமுற்படும்போது இதற்கெனப் பிரத்தி யேக பண்புகள் இருக்கின்றனவா என்ற வினா எழுகின்றது.

பாடசாலையின் உயிர்நாடி மாணவர்களாவர். இங்கு அனைத்துச் செயற்பாடுகளும் மாணவரின் எதிர்காலத்திற்கு வள மூட்டும் கல்வி மற்றும் ஆளுமை வளர்ச்சிகளை மையப்படுத்தி ஆசிரியர்களால் முன்னெடுக்கப்படுகின்றன.

ஆசிரியருக்கும், மாணவருக்கும் இடையிலான ஊடாட்டங்களும், உறவுநிலையும் பாடசாலையில் தனித்துவ பண் பாகின்றது. இந்த உறவு நிலையில் வைத்து மாணவருக்கு வேண்டியது என நினைக்கும் அனைத்து விடயங்களையும் ஆசிரியரினால் இலகுவாகக் கொடுக்க முடியும். பாடசாலை அரங்கினுள் அனைத்து மாணவரையும் இலகுவில் இழுத்து வரக்கூடிய சாத்தியப்பாடுகள் இந்த உறவுநிலைக்குள் உள்ளன.

இருவகையில் பாடசாலை அரங்கு ஆற்றுப்படுத்தும் அரங்காகத் (*Channalize*) தொழிற்படுகின்றது. இந்த ஆற்றுப்படுத்தல் வெறும் போதனைகளாக இருந்துவிடாமல், நல்ல கலை அனுபவங்களாகவும் இருக்கும்போது மாணவனின் பரந்துபட்ட அனுபவங்களுக்கும், தேடலுக்கும் வழி அமைக்கின்றது.

இவ்வேளை பாடசாலையின் 19 வயதுக்குட்பட்ட மாணவரின் வயது வேண்டியவற்றை உள்ளத்தில் விடைக்கவும்,

உடலால் செயற் படுத்தவும் பதமான வயதாகும். சமுகத்தில் இருந்து பாடசாலைக்கு வந்து மீண்டும் சமுகத்தில் சங்கமிக்கும் இந்தக் கால இடை வெளியில் மாணவரில் முழுமையான ஒரு மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக் கூடிய பல்வேறு நடவடிக்கைகளில் ஒன்றாக பாடசாலை அரங்கச் செயற் பாடுகள் முக்கிய பங்காற்றுகின்றன.

இன்றுவரை பேசாப் பொருளாக இருந்துவரும் விடயங்களைக் கூட பாடசாலை அரங்கினுடாகப் பேச வேண்டிய தேவைகளை காலமும், சூழலும் எம்மீது சுமத்தியுள்ளன. சிக்கலான விடயங்களை அரங்கில் கையாளும்போது எப்படி வழங்கப் படுகின்றது என்ற முறைமையில் (*Method*) மிகக் கவனமாக இருக்கவேண்டும்.

பல மாணவர்கள் பங்கேற்கக் கூடியதாக பாடசாலை அரங்கை ஆக்கிக்கொள்வது வரவேற்கத்தக்கது. இதற்கு ஏற்பநாடக ஆசிரியராகவும், நெறியாளராகவும் இருக்கும் ஆசிரியர் நாடகப் படைப்பை உருவாக்கவும், காட்சிப்படுத்தவும் தமது திறன்களை வளர்த்துக்கொள்ள வேண்டும். பாடசாலை அரங்கப் போட்டிகளின் விதிமுறைகளில் இத்தனைபேருக்கு உட்பட்டதாக நாடகம் அமையவேண்டும் என்பதைவிட, இத்தனை பேருக்கு மேற்பட்டதாக நாடகம் இருக்கவேண்டும் என்ற விதிமுறையே பொருத்தமானது.

கடுமையான சோகம், அவலம் என்ன நாடகம் முழுவதும் விரவி மன இறுக்கத்தையும், சுமையையும் அதிகரிப்பதை தவிர்த்துக்கொள்வது அவசியம். இவ்வாறான வேளைகளில் அவலத் தணிப்பு (*Tragic Relief*) முறைகளை பொருத்தமான முறையில் கையாளும் திறன் கொண்டோராக நாடக ஆசிரியர், நெறியாளர் இருக்கவேண்டும்.

நாடக மன்றம் (*Dramatic Association*) இன்றுவரை தொடர்ச்சியாக பல்வேறு மோடி (*Style*) நாடகங்களை அரங்கேற்றி வருகிறது. இவ்வாறு அரங்கேற்றப்பட்ட நாடகங்களின் முதலாவது தொகுதி நூலுருவாக்கம் பெறுகின்றது. பக்க எண்ணிக்கையைக் கருத்தில் கொண்டு இத்தொகுதியில் 06 நாடகங்கள் மட்டும் இடம் பெற்றுள்ளன.

இந்த நாடகங்கள் யதார்த்த மரபு நாடகங்களாகும் (*Realistic Plays*). யதார்த்த மரபானது மனித மதிப்பீடுகளை (*Human Values*) மிகைப்படுத்தி நோக்கும் கற்பிதவாதம் அல்லது இலட்சிய வாதத்தினையும் (*Idealism*), உணர்ச்சிகளை மிகைப் படுத்திக் காட்டும் கற்பனா வாதத்தினையும் (*Romantism*) நிரா கரிக்கின்றது.

இவ்வாறு நிராகரிக்கப்பட்ட விடயங்களையே தென்னிந்திய தமிழ்ச்சினிமாக்கள் தாரளமாக அள்ளி வழங்கி, தமது வணகிர்தியான வெற்றியையும், புகழையும் உறுதிப்படுத்தியுள்ளன.

1850களில் ஆரம்பித்த யதார்த்த வாத நாடக மரபில் இருந்து இன்றைய யதார்த்த நாடகங்கள் பல்வேறுபட்ட நாடக அம்சங்களை உள்வாங்கி வளர்ந்து வேறுபட்டு நிற்கின்றன. யதார்த்தமான மனித, சமூகப் பிரச்சனைகளை வெளிப்படுத்த யதார்த்த வெளிப்பாடு மட்டும் போதுமானதாக இருக்கவில்லை. நாடகத்தின் உள்ளடக்கம் யதார்த்தமானதாக இருக்க, நாடக வடிவம் யதார்த்த மோடியுடன் பல்வேறு பாணிகளும் கலந்து தேவைக்கேற்ப பயன்படுத்தும் நிலையே இன்று பொதுவாகக் காணப்படுகின்றது. இதனை சீரமைக்கப்பட்ட யதார்த்த வாதம் (*Modified Realism*) எனவும், அனைத்தும் உள்ளடக்கிய அரங்கு (*Total Theatre*) எனவும் கூறுவர்.

தமிழ் சினிமா 25 வருடங்களுக்கு முன் இருந்த நிலை பற்றி இயக்குநரும், ஒளிப்பதிவாளருமாகிய பாலு மகேந்திராவின் கருத்து கவனிக்கப்பட வேண்டியதாகும். “நேற்றைய சினிமா அதீத கற்பனைகள் அடங்கிய வலிந்து புனையப்பட்ட, மிகைப் பாட்டு (*Melodramatic*) கதைகளைக் கொண்டதாக இருக்கலாம்.

கத்திப்பேசும் உரையாடலும், மிகைப்படுத்தப்பட்ட நடிப்பும், இயல் புத்தன்மை குறைந்த ஏட்டுப் படிப்பு மட்டும் கொண்ட (Bookish) ஒளிப்பதிலும், இதன் அடையாளங்களாக இருக்கலாம். ஆனால் வாழ்க்கையின் அடிப்படையான மதிப்பீடுகளை - விழுமியங்களை (Values) முன்னெடுத்து வைத்த சினிமாவாக இருந்தது”.

கலைநயம் குறைந்த வேளையில் கூட சமூக அக்கறை கொண்ட கலை வெளிப்பாடுகளை முற்றாக ஒதுக்கிவிட முடியாத காலத்தின் தார்மிகக் குரலாக இது ஒலிக்கின்றது. சமூகத் துக்கு பயன்படும் முனைப்பு இல்லாவிட்டாலும், சீர் கெடுக்காமல் இருக்கவேண்டிய தார்மிகப் பொறுப்புடன் கலை வடிவங்கள் அமைந்திருக்கவேண்டியது அவசியமாகும்.

3

நாடகம் முதலான எந்தவொரு கலை வடிவமும் சொல்ல வந்த விடயத்தை, அனுபவத்தை உன்னத அழகியலுடன் படைக் கப்படவேண்டும். பேரானந்த நிலையை மட்டுமன்றி, அடுக்கடுக் கான பல தளங்களில் சிந்தனையைத் தூண்டி நிற்பதாக அக் கலை வடிவம் அமைய வேண்டும். தன்னைப் பற்றியும், சக மனிதன் பற்றியும், சமூகம் பற்றியும், வாழ்க்கை பற்றியுமான புரிதலுக்கு கலைவடிவம் வெளிச்சமுட்ட வேண்டும். இதயத்தில் நெகிழ்வையும், அக ரீதியான மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்த விளையாத எந்தக் கலையும் பயனற்றது.

கலை மக்களுக்கானதுதான். தரமான கலைப்படைப்பு சில மட்டுப்படுத்தப்பட்ட விட்டுக்கொடுப்புகளுடன் மக்களை நோக்கி நகர்த்தப்படும் அதேவேளை, மக்களும் தமது கலாரசனையை மேம்படுத்த முனையவேண்டும். தரமான கலாரசனையைக் கொண்ட சமூகத்தில்தான் முழுமையான அர்த்தத்துடன் கூடிய வளர்ச்சி என்பது சாத்தியமாகும்.

ஆயினும் ஒவ்வொரு தேசத்திலும் மட்டமான ரசனை கொண்ட கூட்டமே மிகுந்து காணப்படுதலே வழமை. நாடகங்

களைப் பொறுத்தவரை வெருளித்தனமான அங்க அசைப்புக்கள், குரல் பிசிறிய கத்தல்கள், கொச்சைக்க தனமான இரட்டை அர்த்தப் பகிடிகள், நடைமுறைச் சாத்தியமற்ற கற்பனைகள் என குழந்தைப் பருவ ரசனை நிலையிலே நாடகங்களின் பிரதான ஒட்டம் (*Main Stream*) ஆதிக்கம் செலுத்தியபடி காணப்படும். தமிழ் சினிமாவிலும் இந்த நிலையே தொடர்கிறது.

எமது கல்லூரி நாடகங்களை இப்பிரதான ஒட்டத்தின் எதிர்நிலைப்பட்ட மாற்று அரங்காக (*Alternative Theatre*) உருவாக்கும் ஆரம்ப முயற்சிகளாகவே முன்னெடுத்துள்ளோம். இந்த முயற்சியில் எவ்வளவு தூரம் கடந்துள்ளோம் என்பதற்கான விமர்சன ரீதியான ஆய்வுகளுக்கு இந் நூல் ஆதார சுருதியான ஆவணமாக இருக்கும். தொடர்ந்து வரும் தொகுதிகள் இதற்கு மேலும் துணைபுரியும்.

பாடசாலைகளில் தொன்றுதொட்டு நாடகங்கள் அரங்கேற்றப்பட்டு வந்தாலும், 1983ம் ஆண்டின் பின்னர் ஏற்பட்ட போர்க்கால நெருக்கடி நிலைமை காரணமாக கலாநிதி குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம் அவரது நாடக அரங்கக் கல்லூரிச் சகாக்களு மான பேராசிரியர் சி.மெளன்குரு, கலாநிதி சிதம்பரநாதன், பிரான் சிஸ் ஜெனம் போன்றோர் பாடசாலைக்குள் நாடகங்களைத் தயாரிக்க முற்பட்டபோதே சமுகப் பிரஞ்சை கொண்ட, காத்திர மான அரங்கியல் தன்மைகொண்டதாக யாழ்ப்பாண பாடசாலை அரங்கு உருவெடுத்தது. கையாளப்படும் விடயங்கள், மேடைப் பயன்பாடுகள், உத்திகள் என்பனவற்றுடன் தரமான நிலைக்கு உயர்ந்தது.

இவர்களின் மாணவ பரம்பரையினரே இன்று நாடு முழுவதும் வியாபித்து குறிப்பாக பாடசாலை அரங்கிற்கு வள முட்டி வருகின்றனர்.

எனது நாடக ஆற்றுகை (*Performance*) முயற்சிகளில் குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், பேராசிரியர் சி.மெளன்குரு, கலாநிதி க.சிதம்பரநாதன், சி.ஜெய்சங்கர், க.ரத்திரன், தே.தேவான்...

போன்றோரின் நாடக நெறியாள்கையின் செல் வாக்கும், பேராசிரி யர் கா.சிவத்தம்பி, பா.அகிலன் (நுண்கலைத்துறை விரிவுரையாளர்), அ.யேசுராசா ஆ.கந்தையா ஆசிரியர் போன்றோரின் கருத்துக்களின் செல்வாக்கும் நிறைய தாக்கம் செலுத்தினாலும் நாடகப் பிரதி நிலையில் எவ்வளவு தூரம் இந்த செல்வாக்குகள் என்னால் உள்வாங்கப்பட்டு பயன்பட்டுள்ளது என்பது விமர் சனத்துக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டிய தொன்றாகும். அரங்கில் வெற்றிபெறும் நாடகங்கள் அனைத்தும் நாடக எழுத்துரு நிலையில் வெற்றிபெறும் என்று கூறமுடியாது.

4

சிட்டுக்குருவிகள் நாடகம் சிறு பராயத்து மாணவ சமூகத்தை கல்வி என்னும் பெயரில் வலுக்கட்டாயமாக ஓயாமல் கற்றல் நடவடிக்கைகளில் திணித்து, யமக்கலக்கத்துக்கு உள்ளாக்கி, அவர்களின் ஆளுமைகளைச் சிதற்றிக்கும் கருத்தை முன்வைத்துப் படைக்கப்பட்டது.

முற்றத்து வேம்பு நாடகம் தாவரங்களின் பாதுகாப்பு பற்றியது. வேப்பமரத்துடனான தனிமனித உணர்வின் (*Sentimental Feeling*) ஊடாக சமூக விழிப்புணர்வு கொண்ட சுட்டம் (*Social Awareness Group*) வளர்க்கப்படுவதை வலியுறுத்துகிறது.

குருபீடம் நாடகம் ஆசிரியர் ஒருவரின் குடும்பத்தில் இடம்பெறும் நாளாந்த நிகழ்வுகளின் ஊடாக, கட்டிளம் பருவத்து மாணவர் களின் திசை திரும்பல்களையும், இவற்றைத் தவிர்த்து புலன் களை சிதறவிடாமல் கற்றல் நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட வேண்டிய தேவையை - குறிப்பாக உயர்தர மாணவர்களை இலக்கு வைத்து எழுதப்பட்டது.

அழிதல் காணும் பூவுலகம் - எனக்கு மிகவும் திருப் தியைக் கொடுத்த நாடகம். ஆனால் பார்வையாளர் மத்தியில் எடுப்பாமல் போய்விட்டது. உணர்ச்சியுட்டும் (*Sentimental*) தன் மையைவிட, சுற்றுச்சூழல் மாசடைதல், இயற்கை அனர்த்தங்கள்

பற்றி சர்வதேச வல்லாதிக்க அரசியல் நிலைப்பாட்டை அறிவியல் ரீதியான அனுகுமுறையில் (*Scientific Approach*) எழுதப்பட்டதே இதற்கான காரணமாகும். இந் நாடகம் இலக்குப் பார்வையாளர் (*Target Audience*) களுக்கு ஆற்றுகை செய்யப்பட்டு விமர்சனத் துக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டியது. 2004 சனாமியின் தாக்கம் காரணமாக இந் நாடகம் எழுதப்பட்டது. அரங்கேறி 03 வருடங்கள் கடந்த பின்பும் எனது கலாரசனையை ஓரளவுக்கேனும் நிறை வேற்றிய பசுமையுடன் இந் நாடகம் உள்ளது.

மெல்லத் தமிழினி..., கணித மேதை ஆகிய நாடகங்கள் சிறு கதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு எழுதப்பட்டவையாகும். நாடகமாக்கலுக்கு ஏற்ப புதிய பாத்திரங்கள் படைக்கப்பட்டுள்ளன. இச்சிறுகதைகள் முறையே புலோலியூர் செ.கந்தசாமி, அழகு சுப்பிரமணியம் ஆகியோரால் எழுதப்பட்டவை.

கணித மேதை ஆங்கிலத்தில் *Mathematician* என்ற தலைப்பில் சிறுகதையாக எழுதப்பட்டது. இதன் மொழி பெயர்ப்பை அமர்ர ராஜசிறிகாந்தன் (முன்னாள் தினகரன் ஆசிரியர்) மற்றும் ஆ.கந்தையா (இய்வுபெற்ற ஆங்கில ஆசிரியர்) ஆகியோர் செய்திருந்தனர்.

மெல்லத் தமிழினி... - புலம்பெயர்ந்த பிள்ளைகளும், தாயக மண்ணில் பெற்றோரும் என்றாகிவிட்ட வாழ்தலில், அடுத்த தலைமுறையில் ஏற்படும் மாற்றம் மனித உறவில் ஏற்படுத்தும் மோதுகையை (*Conflict*) குடும்ப உறவினாடாக வெளிப்படுத்துகிறது. இதனுடு புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் எமது தமிழ்ப் பரம் பரையின் எதிர்கால நிலைமை தெளிவாக்கப்படுகிறது.

கணித மேதை - வெறும் ஏட்டுப் படிப்புடன் உயர் தொழிலில் இருக்கும் புத்திஜீவி ஏனைய துறை பற்றிய அறிவோ, அனுபவமோ, ஆற்றலோ இல்லாத நிலையில் சமுகத்துடன் கொள்ளும் முரண்பாட்டை சித்தரிக்கிறது. இன்றைய மாணவர் சமுகத்துக்கு அவசியமான படிப்பினையை மிக நேர்த்தியாக வெளிப்படுத்துகிறது.

எல்லாக் கலைகளையும் விட வாழ்க்கையை வாழும் கலை மிக உன்னதமானது. கலையின் நுட்பங்களைவிட வாழ்க்கையின் நுட்பங்கள் மகத்தானவை. முரண்பாடுகளும், நெருக்கடி களும், தோல்விகளும் சூழும்போது அதை உரிய முறையில் எதிர்கொள்ளுதலும், தோல்விகளை ஏற்றுக்கொள்ளுதலும், மிடுக் குடன் மீண்டும் எழுவதும் மகோன்னதமான கலையாகும்.

வாழ்வினது உண்மையைத் தரிசிக்கும் கலைகளுன் நடை முறை வாழ்வுடன் முரண்படும்போது கலைப்படைப்பாக்கம் உரு வாகின்றது. அற்புதமானதும், அசாதாரணமானதுமான கணங்களில் அக மனதில் மின்னல் தெறிப்புக்களாய் விரியும் காட்சிகளினதும், மொழியினதும் அடுக்கு முறையே அப்படைப்பை உண்ணதமாக்கு கின்றது. உத்திகள் இன்றைய நவீன விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சியில் கலைகளுக்கும் மிக அவசியமானவை. வாழ்வின தும், கலையினதும் உண்ணத்தை நோக்கி சாண் ஏறி முழும் சறுக்கிய அனுபவ முட்டைகளைச் சுமந்தபடி, அக மன யாத் திரையில் தொடர்ச்சியான தேடலுடன்.....

பா.இரகுவரன்

நன்றகள் என்றும் உவிகளுக்கு...

- * எனது அண்மைக்கால முயற்சிகளுக்கு அதிக உற்சாகம் கொடுத்து, இந்நாலுக்கு வாழ்த்துரை வழங்கிய தற்போதைய அதிபர் திரு.ந.தெய்வேந்திரராசா
- * இந்நாலுக்கு அணிந்துரை வழங்கிய எமது கல்லூரியின் தற்போதைய பிரதி அதிபர் திரு.மா.இராஜஸ்காந்தன்
- * எனது நாடக முயற்சிகளுக்கு பேராதரவு அளித்த முன்னாள் அதிபர்கள் திரு.பொ.பாலசிங்கம், திரு.க.நடராசா(அமரர்), திரு.பொ.வேணுகோபால்(அமரர்), திரு.மு.சிறிபதி, திரு.வே.பத்மநாதன்
- * எமது கல்லூரியின் ஆசிரியர்த்தின நாடகங்களில் ஆர்வத்துடன் நடித்துவரும் ஆசிரிய நண்பர்கள்
- * எனது நாடகங்களில் நடித்துவரும் மாணவர்கள், அவர்களின் பெற்றோர்கள்
- * உற்சாகம் ஊட்டிவரு அறிவோர்கூடல் நண்பர்கள், உறவினர்கள், ஊரவர்கள்
- * அரங்க விழாவை தனது அதிபர் பதவிக்காலத்தில் 02 தடவைகள் நடத்தி சடங்குகள், பாரம்பரிய நாடகங்கள், நவீன நாடகங்கள் என்பவற்றை ஏக காலத்தில் ஒரு சவாலாக அரங்கேற்ற உதவிய திரு.மு.சிறிபதி

- * உலக ஆசிரியர் தினத்தில் எமது கல்லூரியில் ஆசிரியர்கள், மாணவர்களுடன் நாடகமூலம் தொடர்புகொண்டு நல்ல கருத்துக்களை விதைக்கும் மரபைத் தொடக்கிவைத்த முன்னாள் பிரதி அதிபர் திரு.ந.குணசீலன்

- * நாடகத் தயாரிப்புக்கு வேண்டிய நிதியுதவியை தொடர்ந்து அளித்தும், உற்சாகமும் உட்டிவரும் ஹாட்லிக்கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்க உறுப்பினர்கள்

- * இந்நாலாக்கத்தில் பிரதி ஒப்புநோக்குநர் (Proof Reader) கல்லூரியின் தமிழ் ஆசிரியை செல்வி கல்யாணி நமசிவாயம்

- * 1990ம் ஆண்டு தொடக்கம் தொடர்ச்சியாக எமது நாடக மன்ற நாடகங்களை புலோலி ஞானசம்பந்தர் கலைமன்றத்தின் ஆண்டுவிழாக்களில் மேடையேற்ற அழைப்பு விடுத்துவரும் மன்றத்தின் திட்டமிடல் இணைப்பாளர் திருமதி யோகரஞ்சிதம் இராஜரட்னம்

- * இந்நாலை சிறந்தமுறையில் அச்சிட்டு உதவிய New S.P.M அச்சு உரிமையாளர் திரு.சி.தீபானந், இவ் அச்சக கணனிப் பதிப்பாளர் செல்வி கு.பவதாரினி, மற்றும் ஊழியர்கள்

- * நாலாக்கத்தின்போது பல வழிகளிலும் உதவிய எனது தாயார் திருமதி கமலாம்பிகை பாலகிருஸ்னன், மனைவி திருமதி இ.ரஞ்சிதா, பிள்ளைகள் இ.ஐலனி, இ.கிருஸ்வான்

କାଳରେ ଦେଖିଲୁମା ଏହା କିମ୍ବା କାହିଁ କାହିଁ ଏହା କିମ୍ବା
କାହିଁ ଏହା, କିମ୍ବା କିମ୍ବା କିମ୍ବା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା
ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା

ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା

କାଳରେ ଏହା
ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା

ଏହା (ଏହାରେଣାହି ଏହାରେଣାହି) ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା
ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା

ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା
ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା
ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା

ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ
ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ ଏହାରେ

ଏହା
ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା ଏହା

சிட்டுக்குருவிகள்

ஆசிரியர் தின நாடகம் - 2006

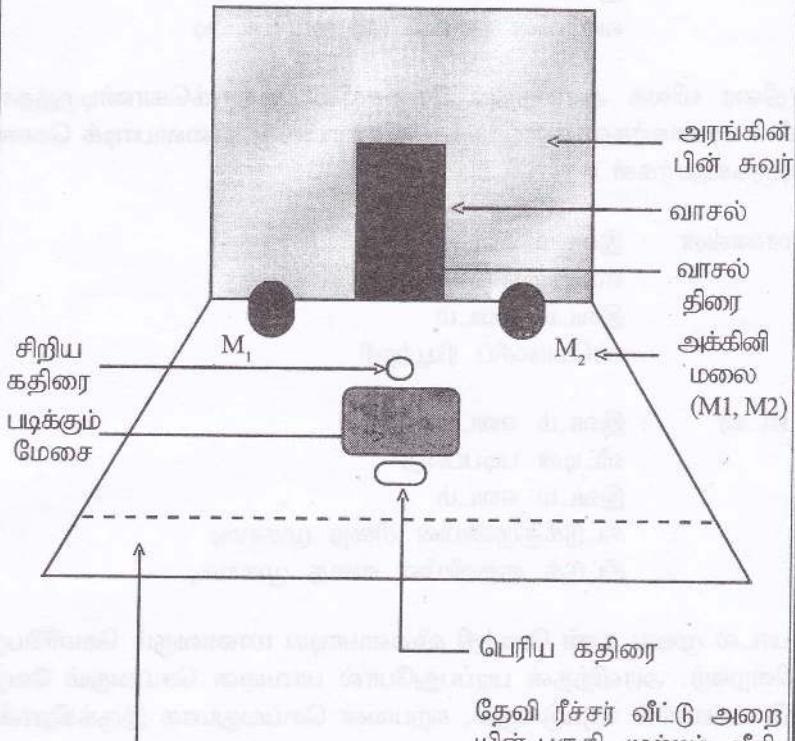
யാത്തിരന്കൾ

- 1) കോപാലു
(തേവി രീഷ്ചർണ് തക്പൻ)
- 2) തേവി രീഷ്ചർ
- 3) റോക്കിൻ
- 4) അരവിന്തൻ
- 5) ടൊക്കർ ചെല്ലവൻ
- 6) ധമൻ
- 7) ധമതുതർ
- 8) ചിവിപ്പനൂമാൻ
- 9) മാഞ്ഞവർകൾ
- 10) അക്കിനി മലൈയിൽ
എന്റപ്പട്ടുമും മാഞ്ഞവർകൾ
- 11) പാടക്സ് }
ഉകൻ }
- 12) (B) പ്ലേസ്റ്റർമ
- അരംക അമെപ്പ് }
നിണ്ണുപ്പട്ടുൻ }
- പിരതിയാക്കമ്, നെറിയാൾകൈ
- അരംകേറ്റർമ

പാംകേറ്റ ആസിസ്റ്റന്റ്‌സ്

- തിരു.പാ.ജൈയകോപാല്
- തിരുമതി ശ്രീതേവി റവീന്തിരൻ
- തിരുമതി റോക്കിൻ കരുങ്ങേശ്വരൻ
- തിരു.പാ.അരവിന്തൻ
- തിരു.ത.കലൈസ്കെല്ലവൻ
- തിരു.പാ.இரகുവരൻ
- തിരു.സി.സിരിസ്കന്തരാജാ,
തിരു.ക.പാലക്കേശൻ
- തിരു.സ.ധാതവാൺന്തൻ
- തിരു.അ.മോസൽ തേവരാട്ടൻമുഖ്യാഭിപ്രായി, തിരു.കി.തവനേഷൻ, തിരു.പാ.കോപിതാൻ, തിരു.പാ.ചിവിനേഷൻ, തിരു.പാ.വേംതിരാജൻ
- തിരു.കി.പാലകെങ്കാതുരൻ, തിരു.സി.ചിവക്കേശൻ
- തിരു.ത.പാർത്ഥപൻ
- തിരു.ആ.കോകുലരാജൻ
- 13E - 2007 പിരിവു, നാടകമുമ്പ്
അരംകിയലുമും മാഞ്ഞവർകൾ
- തിരു.പാ.இരകുവരൻ
- 07.11.2006 Y.M.C.A മണ്ണപാമ്പ്
(ഹൃംതിലിക് കല്ലൂരിക്കു മുന്പാക)

அரங்க அமைப்பு

தேவி ரீச்சர் வீட்டு அறையின் பகுதி, முற்றும், வீதி, எனப் பல பயணபாடுகள் கொண்ட மேடையின் முன் பகுதி

(திரை விலகுமுன் கீழுள்ள வரிகள் விருத்தமெட்டில் பாடலாகப் பாடப்படுகிறது.)

பாடகர் : இவடம் எவடம்
புங்கடி புளியடி
இவடம் எவடம்
வாழ்வின் படியடி, படியடி... படியடி

(திரை விலக அரவிந்தன் மேசையில் படித்துக்கொண்டிருந்தல்.
சில மாணவர்கள் கண்பொத்தி விளையாட்டு விளையாடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள்.)

மாணவன் : இவடம் எவடம்
ஸ்கோலசிப் தெருவடி
இவடம் எவடம்
ஸ்கோலசிப் ரியூந்றரி

பாடகர் : இவடம் எவடம்
வீட்டின் படிப்பறை
இவடம் எவடம்
சிட்டுக்குருவியின் சிறை முகாமடி
சிட்டுக் குருவியின் வதை முகாமடி

(பாடல் முடிய கண் பொத்தி விளையாடிய மாணவரும் வெளியேறு கின்றனர். அரவிந்தன் படிப்பதுபோல் பாவனை செய்வதும் வேறு விடயங்களில் ஈடுபடுவதும், கற்பனை செய்வதுமாக இருக்கிறான்)

தேவி ரீசர் : டேய் அரவிந்தன்! என்னா செய்யிறாய்... ஸ்கோலசிப் சோதினைக்கு இன்னும் ஒரு மாதம்தான் இருக்கு. ஏமலாந்திக் கொண்டு இருக்கிறாய். படியா படி.

(மகனுக்கு கையால் ஒரு அடி அடிக்கிறாள்)

அரவிந்தன் : அம்மா... ஜேயா... அடிக்காதையுங்கோ... ஜேயா...

தேவி : நல்லாப் படிக்கவேணும். படிச்சுக்கொண்டே இருக்க வேணும் நீ ஸ்கொலசிப் பாஸ் பண்ணாட்டில் நான் வெளியிலை தலைகாட்டேலுமே. மானம் மரியாதை யெல்லாம் காத்திலை போயிடும்.

(தேவி உள்ளே போதல்)

அரவிந்தன் புத்தகத்தை கோபத்துடன் மேசையில் எறிகிறான். சுவரில் இருந்த சிட்டுக்குருவிகளின் படங்களைப் பார்க்கிறான். ஒன்றை எடுத்து முன் மேடைக்கு வருகிறான்.

அரவிந்தன் : நான் சிட்டுக்குருவியாகப் பிறந்திருக்கலாம்.

பாடகர் : சிட்டுக் குருவியைப் போல்
கட்டுக்கள் ஏதும் இன்றி
விட்டு விடுதலையாகி - வானில்
வட்டமிடும் நாள் வருமோ...

(திரும்பிப் போய் மேசையில் தலை வைத்துப் படுக்கிறான் பின் எழும்பிப் படிக்கிறான்)

யமன் வருகை...

(யமன் தூதர்கள் இருவர் பின்தோடர் மேடை வெளியுள் பிரவேசிக்கி றான். பயங்கரமான சிரிப்பு வெடிகளை உதிர்க்கிறான். தூதர்கள் இரண்டு சிறுவர்களைப் பிடித்து இழுத்து வருகிறார்கள்.)

யமன் : செங்கண்ணா! குருதிக்கண்ணா!

தூதன் 1 : இவர்கள் அளவோடு படிக்கிறார்கள்

தூதன் 2 : ஆழப்பாடி விளையாடி சந்தோசமாகப் படிக்கிறார்கள்

தூதன் 1 : இதனால் நன்றாகப் படித்து எதிர்காலத்தில் முன்னேறி விடுவார்கள்.

தூதன் 2 : உள் ஆரோக்கியம், உடல் ஆரோக்கியம் என்பவற் றைப் பேணி சாவுக்கே சவால் விடுகிறார்கள்.

யமன் : ஆ... ஹா...

என்ன துணிச்சல் இவர்களுக்கு, சாவுக்கே சவால் விடுகிறார்களா? எனக்கே சவால் விடுகிறார்களா? இழுத்துச் செல்லுங்கள் இந்தத் துரோகிகளை 1000 கிலோ புத்தகச் சுமையை இவர்களின் தலையில் வைத்து, அந்த அக்கினி மலையில் ஏற்றிச் சித்திர வதை செய்யுங்கள்.

(தூதர்கள் புத்தகச் சுமைகளை தலையில் வைத்து மாணவரை அக்கினி மலையில் ஏற்றி விடுகின்றனர்.)

தூதர் : பிரபோ... தங்கள் கட்டளையை நிறைவேற்றிவிட்போம்

யமன் : சபாஸ்... ஹ... ஹா...

(அரவிந்தனைக் காட்டி) பிள்ளையென்றால் இவனைப் போல் இருக்க வேண்டும். சதா படித்துக்கொண்டே இருக்கவேண்டும். ஒரு கணமும் ஓயாமல் படித்துக் கொண்டே இருக்கவேண்டும். வாழ்க நீ. வளர்க நீ. வாருங்கள் புறப்படுவோம் (செல்லுகின்றனர்)

அரவிந்தன் : ஜேயோ... கடவுளே சிவபெருமானே தலையெல்லாம் ஒரே பாரமாக இருக்கு.

(திரும்பிப்போய் தலையில் கைகளை வைத்தபடி இருக்கிறான்.)

ரோகினி வருதல்

ரோகினி : தம்பி! அரவிந்தன் அம்மா நிக்கிறாவே

அரவிந்தன் : தெரியாது.

ரோகினி : அரவிந்தன், அம்மா உள்ளை நிக்கிறாவோ? இல்லாட் டில் எங்கையும் போட்டாவோ?

அரவிந்தன் : எனக்குத் தெரியாது. தேவையெண்டால் கூப்பிட்டுப் பார்க்கிறதுதானே!

ரோகினி : இவன் ஏன் இப்பிடிக் கோபமாக கதைக்கிறான். தேவி... தேவி...

தேவி : ஆரது... மச்சாளே வரக்கூடாத நேரத்திலை வந்திருக்கிறாய் என்ன விசயம்?

ரோகினி : ஏன் நான் வரக்கூடாதே?

தேவி : மகன் ஸ்கொலஸிப்புக்கு படிச்சுக்கொண்டிருக்கிறான். நாங்கள் கதைச்சுக்கொண்டிருக்க அவன் படிக்கிறது குழம்பிப்போடுமெல்லே. அடுத்தமாதம் ஸ்கொலஸிப் சோதனையெல்லே. உனக்குத் தெரியாதே?

ரோகினி : என்றை மகனும் ஸ்கொலஸிப் எடுக்கிறான்தானே, வாறு மாதம் 24 ஆம் திகதி சோதனை எண்டு எனக்குத் தெரியாதே...

தேவி : (தனக்குள்) தெரிஞ்சுகொண்டு நோட்டம்விட வந்திருக்கிறாள்

ரோகினி : அப்ப அரவிந்தன் கடுமையா படிக்கிறான் போல இருக்கு. என்றை கழுதை படிக்கிறதும் இல்லை, ரியூசனுக்குப் போறதும் இல்லை... என்ன செய்யப் போதானோ தெரியேல்லை

தேவி : ஏன்? நீதானே அவனுக்கு எல்லாப் பாடங்களையும் ஊட்டி ஊட்டி விடுநாய் அது போதாதே

ரோகினி : அவன் பாஸ் பண்ணினால் காசெண்டாலும் அது கஞக்கு வந்துகொண்டிருக்கும். உன்றை மகன் பாஸ்

பண்ணி என்ன பிரியோசனம். நீ ரீசர் ஸ்கொலஸிப் காக வராதுதானே...

தேவி : சரி சரி... எனக்கு வேலையிருக்கு ஸ்கொலஸிப் சோதனை முடிஞ்சாப்போலை வா... கதைச்சுக் கொண் டிருக்கலாம்.
(தனக்குள்) என்ற மகன் படிக்கிறானோ என்டு நோட்டம் பார்க்க வந்திட்டாள்... நாவுறு படப்போகுது இன் டைக்கு நாவுறு கழிச்சுப் போடவேணும்.

(தேவி உள்ளே போகிறாள்)

ரோகினி : அப்ப நான் போட்டுவாறன்.

(கோபாலுக் கிழவன் விரைவாக வருதல்)

கோபாலு : மருமேள்... மருமேள்... வந்தனி என்னைக் கவனியாமல் போறாய் என்ன விசயம்? என்னை மறந்து போட்டாய் போலை இருக்கு

ரோகினி : அப்பிடி ஒண்டுமில்லை மாமா. சும்மா கதைக்கத்தான் வந்தனான். தேவிக்கு நான் வந்தது பிடிக்கேல்லை போலை இருக்கு. நாங்கள் கதைச்சால் அரவிந்தன்றை படிப்பு குழம்பிப் போடும். நான் பிறகு வாறன் மாமா.

கோபாலு : கண்டறியாத படிப்பு. 5 ஆம் ஆண்டுதான் படிக்கிறான். அவனைப் பிழிஞ்ச எடுக்கிறாள் என்ற மகன் தேவி. அட்வான்ஸ் லெவலுக்குக்கூட இப்பிடிப் படிக்கத் தேவையில்லை. பொடியனை தேவி கொல்லப் போறாள். சரியான மடைச்சி, விசரி.

(தேவி வருதல்)

தேவி : என்ன சத்தம் உங்கை பொடியன் படிக்கிறான் என்டு சிட்டுக்குருவிகள்

தெரியேல்லையே அவன்றை படிப்பைக் குழப்பிக் கெடுக்கோணும் என்டுதான் எல்லாரும் விரும்புறியள்.

கோபால் : ஆர் கெடுக்கிறதென்டு தெரியேல்லை அதுதான் இப்பிடி நின்டு சன்னதம் ஆடுறாய்

தேவி : சன்னதம் ஆடுறனோ... நானோ... ம... படிப்பைப் பற்றி உங்களுக்கு என்ன தெரியும். என்ன நினைச்சுக் கொண்டு கதைக்கிறியள். நான் ஒரு ரீச்சர்.

ரோகினி : தேவி... என்னாலை தேப்பனும், மகனும் சன்டைபிடிக் காதையுங்கோ. மாமா கூப்பிட்டார் நான் இரண்டு வசனம் கதைச்சன் அவ்வளவுதான்.

தேவி : எனக்குத் தெரியாதே நீ ஏன் இன்டைக்கு வீட்டை வந்தனியென்டு...

கோபாலு : ஏன்றி ஆத்தை இப்பிடிக் கழுதை மாதிரிக் கத்துறாய்.

தேவி : ஆர் கத்திக் குழப்புறதென்டு இன்னும் விளங்கேல்லை.

கோபாலு : நீதான் கத்துறாய். நீ கத்துறது உன்றை காதுக்கு கேக்கேல்லையே.

தேவி : நான் கத்துறனோ... நான் கத்துறனோ... ரோகினி... நீ சொல்லு... நான் கத்துறனோ

(இவ்வேளை தேவியின் குரலில் அசாதாரண மாற்றம் தெரிகிறது பதட்டம் தெரிகிறது)

கோபாலு : ஓ... நீ கத்துறாய் மாரித் தவக்கை மாதிரி கத்திக் கத்திச் சாகப்போறாய்.

ரோகினி : மச்சாள் கொஞ்சம் மெதுவாக் கதையுங்கோ. இதுக்கு ஏன் கத்துறியள்.

தேவி : நான் கத்தேல்லை... நான் கத்தேல்லை... நான் பிள் ஸையைக் குழப்பேல்லை... பொய் சொல்லுறுயன். நான் கத்தேல்லை.

(மெல்லிய மயக்கம் மேலிட தேவி தள்ளாடுகிறாள்)

ரோகிணி : மச்சாள்... மச்சாள்... என்ன செய்யது. தேவி... இப்பிடி இருங்கோ. அமைதியாய் இருங்கோ...

(கதிரையில் தேவியை இருத்தல்)

மாமா... ஒடிப்போய் உங்கடை மகன் டொக்ரர் செல்வனைக் கூட்டிக்கொண்டு வாங்கோ...

(தேவி சீலைத்தலைப்பால் விசுக்குதல், முகம், கழுத்துப் பகுதி வியர்வையைத் துடைத்துவிடல்...)

மகன் அரவிந்தன் எழுந்து வந்து தாயைப் பார்த்துவிட்டு முன் மேடைப் பகுதியில் எதுவித சம்மந்தமும் இல்லாததுபோல் நடந்து திரிந்துவிட்டு பின் மேசையில் அமருகிறான்.

தேவி இலேசான மயக்கத்துடன் கதிரையில் இருத்தப்பட்டதும் பின்வரும் பாடல் தொடருகிறது.)

பாடகர் : தாயென்று பேர் கொண்ட தேவி
சேயுந்தன் வாசம் புவியெங்கும் பரவ
நாயாகிப் பேயாகி முயன்றாயோ உருகி
நோயாகி வீழ்ந்தாயோ உன் ஆவி கருகி

(பாடல் முடிய டொக்டர் செல்வனுடன் கோபாலுக் கிழவன் வருதல்).

கோபாலு : தம்பி... இவள்...

செல்வன் : அப்பா; எனக்கு ஒண்டும் விளக்கம் சொல்ல வேண்டாம். அக்காவைப்பற்றி எனக்கு நல்லாத் தெரியும்...

- ரோகினி** : நாங்கள்... மகன்ரை படிப்பைக் குழப்பறும் எண்டு... கொஞ்சம் கூட உணர்ச்சிவசப்பட்டு... கோபப்பட்டா... சத்தம் போட்டா...
- செல்வன்** : மகன்ரை ஸ்கொலஸிப் விசயத்திலை அதிகம் ஏதிர் பார்க்கிறா... அதிகமான ஆவல் நிலை, பேராவல் நிலை. பாஸ்பண்ணாவிட்டால் எனகிற கவலை, பயம். இதை Anxiety எண்டு சொல்லுவினம். இந்த பேராவல் நிலை முனை சம்பந்தப்பட்ட ஒரு பலவீனம் தான். அதிகமான பெற்றோருக்கு இந்தப் பிரச்சினை இருக்கு. அக்காவுக்கு கொஞ்சம் அதிகமாகப் போச்சு அவ்வளவு தான்.
- கோபாலு** : இந்த வருத்தத்துக்கு மருந்து ஒண்டும் இல்லையே மேனை
- செல்வன்** : முதல்லை உளவியல் ஆலோசனை அதுதான் Counseling மூலம் இதை மாற்றலாம் உளச்சீரியம் எண்டு இதை இப்ப சொல்லுவினம்.
- கோபாலு** : இவனுக்கு எப்படி Counseling குடுக்கிறது. தனக்கு ஒண்டுமில்லை எனக்குத்தான் அது தேவை எண்டு சண்டைக்குத்தான் வருவாள்.
- செல்வன்** : அதை நான் பார்த்துக் கொள்ளுறை இப்ப அக்காவை கொஞ்சம் Rest எடுக்க விடுங்கோ.
- (ரோகினி, தேவியை எழுப்பி கைத்தாங்கலாக மெதுவாக உள்ளே அழைத்துச் செல்லுதல்)
- கோபாலு** : கடவுளே! எல்லாம் நல்லபடியா முடியவேணும்.
- செல்வன்** : அரவிந்தன்; நீ இன்டைக்குப் படிச்சது காணும். நீ போய் விளையாடு.

(அரவிந்தன் தயங்குதல்)

பயப்படாதை... நான் இருக்கிறேன்.

(அரவிந்தன் மகிழ்வுடன் மேசையில் ஏறி ஆடுகிறான்)

ரோகினி : அப்ப நான் போட்டுவாறன் மாமா.

கோபாலு : ஓம்... ஓம்... போட்டுவா பிள்ளை

(மகிழ்வுடன் வெளியே எட்டிப்பார்த்து) டேய் பெடியள்! எல்லாரும் இஞ்சை வாங்கோடா... இஞ்சை வந்து விளையாடுங்கோ.

(ஊமமாக பந்தை கைகளால் தட்டி விளையாடுதல்)

பாடகர் : ஒடி விளையாடு பாப்பா - நீ
ஓய்ந்திருக்க லாகாது பாப்பா
கூடி விளையாடு பாப்பா - ஒரு
குழந்தையை வையாதே பாப்பா
தெய்வம் நமக்குத் துணை பாப்பா
ஒரு தீங்கு வரமாட்டாது பாப்பா

(யமன் வருகை)

அட்டகாசமான இசையொலிகள் முழங்கிட யமன் இரண்டு தூதர் பின்தொடர மேடையில் தோன்றுகின்றான். சிறுவர்கள் விளையாடி மகிழ்வதை பொறுக்க முடியாது கோபத்துடன் கத்துகிறான்.

யமன் : நிறுத்துங்கள்... உங்கள் அகோரத் தாண்டவத்தை.

சிறுவர்கள் : அம்மா...
ஜீயோ...
ஆ... ஆ.... (அழுதல்)

யமன் : சத்தம் போடக்கூடாது. பொத்துங்கள் வாயை.

(சிறுவர்கள் வாய் பொத்தியபடி பயத்துடன் நடுநடுங்குதல்)

(கோபாலுக் கிழவனைப் பார்த்து யமதூதருக்கு கட்டளையிடல்)

இழுத்து வாருங்கள்... அந்தத் திமிர்பிடித்த கிழவனை

கோபாலு : ஜேயோ... ஜேயோ... ஆ... ஆ...

யமன் : அடேய்! அற்ப பதரே; என்னுடனா மோதுகின்றாய். என்ன திமிரடா உனக்கு?

கோபாலு : ஜூயா கோபிக்காதையுங்கோ... நீங்கள் ஆர்?... உங்களுக்கு எதிரா நான் என்ன செய்தனான்?

யமன் : கிழட்டுப் பயலுக்கு நாக்கு நீண்டுவிட்டது. என்னிடம் கேள்வி கேட்கின்றாயா?

கோபாலு : கோவிக்காதையுங்கோ ஜூயா. என்ன குற்றம் செய்தனான் என்டு சொல்லிப்போட்டு...

யமன் : இந்தச் சிறுவர்களை ஆடிப்பாடி, விளையாடி மகிழ்ந்திருக்கத் தூண்டியது நீதானே?

கோபாலு : ஒம் ஜூயா... நான்தான்... நான்தான். அது தவரே ஜூயா?

யமன் : தவறில்லை. பெரும் குற்றம். மன்னிக்கமுடியாத குற்றம்.

கோபாலு : ஜூயா... இது குற்றமென்டு எனக்குத் தெரியாமல் போச்சு... இந்த ஒருதடவை என்னை மன்னிச்ச விட்டி டுங்கோ... நான் போட்டு வாறன் ஜூயா.

யமன் : நில் அசையக்கூடாது. குற்றத்துக்கு குறைந்தபடச

தண்டனையாவது அனுபவிக்க வேண்டும் (யமதூதரைப் பார்த்து) பிடித்து வைத்திருங்கள் கிழவனை.

(பின் சிறுவர்களை நோக்கி) டேய் சின்னப் பயல்களே! ஆடல், பாடல், விளையாட்டு, கதைப்புத்தகம்... இவை உங்களுக்கு பெருநஞ்சு புரிகிறதா. படிப்பு... ஒரே படிப்பு அதைத்தான் நீங்கள் செய்யவேண்டும்.

விழுஞ்சால் படிப்பு இருண்டால் படிப்பு
நின்றால் படிப்பு இருந்தால் படிப்பு
குனிஞ்சால் படிப்பு நிமிர்ந்தால் படிப்பு
குத்தினால் படிப்பு கும்பிட்டால் படிப்பு
நித்திரையிலும் படிப்பு கனவிலும் படிப்பு
ஓயாமல் படிக்கவேண்டும் புரிகிறதா.

சிறுவர்கள் : ஓம் ஜயா... ஓம் ஜயா...

யமன் : ம... படியுங்கள்... ஓயாமல் படியுங்கள். மூளை நரம்பு தெறிக்கும் வரை படியுங்கள். ஏய் கிழவா நீயும் இவர்களுடன் சேர்ந்து படி...

(சிறுவர்களும், கிழவனும் ஓடி ஓடிப் படித்தல், நின்று படித்தல், படுத்துப் படித்தல், ஒற்றைக் காலில் நின்று... பாடமாக்கல்... என ஊமச் செயற்பாடுகள்)

இவ்வேளை கீழ்வரும் பாடலைப் பாடகர் படிக்க யமதூதர்கள் மாணவரை துன்புறுத்தி சித்திரவதை செய்து படிக்க வைக்கின்றனர்)

பாடகர் :	படி... படி...
	படி... படி...
	படி... படிய்...
	உணவு வேண்டாம் உறக்கம் வேண்டாம்
	உடல் கருகப் படி
	ஆடல் வேண்டாம் பாடல் வேண்டாம்
	ஆவி அடங்கப் படி... படி
	(படி... படி)

கதையும் வேண்டாம் கற்பனையும் வேண்டாம்
 உதிர்ம் வறங்கப் படி
 ஓய்வு வேண்டாம், உறக்கம் வேண்டாம்
 உயிர் உதிர்ப்படி
 பழ... பழ... பழ...

(படி... படி)

(பாடல் முடிய யமனும் தூதரும் வெளியேறுகின்றனர்.)

(மாணவர்களும் கோபாலுவும் பயந்து களைத்து அதிர்ச்சியில் பேச்சிழந்து எங்கேயோ எதையோ பறிகொடுத்த சிந்தனை மேலிட பொருத்தமான ஊமங்களை மேற்கொள்கின்றனர்.)

ரோகினி : ஜேயோ... இந்தப் பிள்ளையஞக்கு என்ன நடந்தது.
 மேனை தவணேசன் என்னடா செய்யிறாய்.
 தம்பி மோசஸ் நீ ஏன்றா வானத்தைக் காட்டிச் சிரிக்கிறாய்
 அரவிந்தன் என்னடாதம்பி பேயறஞ்சமாதிரி நிற்கிறாய்
 (கோபாலுவை நோக்கி) மாமா... நீங்களாவது வாயைத் திறந்து சொல்லுங்கோவன் ஏன் இந்தப் பிள்ளைகள் இப்பிடி?

கோபாலு : ஆ(Aaa) பா(Baa)

(பேசமுடியாமல் திணறல்)

தேவி ஒடி வருகிறாள்

தேவி : ஜேயோ... இதென்ன இது... கடவுளே...

ரோகினி : எங்கடை பிள்ளையள் இப்பிடி சீழிஞ்ச நிற்குதுகளே... கடவுளே... சிவபெருமானே...

தேவி : அரவிந்தா... என்றை மேனை என்றை ராசா நான் பிழை விட்டிட்டன். கடவுளே... சிவபெருமானே காப்பாற்று... நான் பிழை விட்டிட்டன் பிள்ளையளைக் காப்பாற்று.

சிவன் வருகை

பாடகர் : பாரமுப்புரி நூலும் சடையும்
பஞ்சாட்சரமும் துலங்கவே
பாடியாடி வந்தாராம் - எங்கள்
சிவபெருமான்.

கங்கா நதியும் பாம்பதுவும்
அழகுடனே அசையவே
ஆடிப்பாடி வந்தாராம் - எங்கள்
சிவபெருமான்.

சிவன் : காற்றே நீ வீசாதே
கடலே நீ இரையாதே
ஆதவனே நீ அசையாதே
மேகமே நீ ஒடாதே
எங்கள் சிட்டுக்குருவிகள்
மகிழ்ந்து பாடும் வரை...

சிவன் : எங்கள் சின்னஞ்சிறுசுகள் ஆடிப்பாடி மகிழ்ந்து உற்-வாடி மகிழ்வுடன் கல்விபெற பெற்றோர் உதவிட வேண்டும் என்று ஆணையிடுகிறேன்.
ம... ஆடிப்பாடி மகிழுங்கள்.

(இப்பாடல் அனைவருக்கும் கைதட்டி ஆடக்கூடிய இசையில் பாடுதல் சிறப்பானது)

பாடகர் : ஓடி விளையாடி வாழ்வோம்
கூடி உறவாடி வாழ்வோம்
பாடி மகிழ்வோடு வாழ்வோம்
தேடி அனுபவங்கள் சேர்ப்போம்.

கோடி உறுதிபெறும் எங்கள் உள்ளம்
நாடி மலரும் வளர் பேரின்பம்
கல்வி எங்கள் சொத்து என்றே அறிவோம்
அதை விளையாடி, உறவாடி மகிழ்வோடு பெறுவோம்.

முற்றத்து வேம்பு

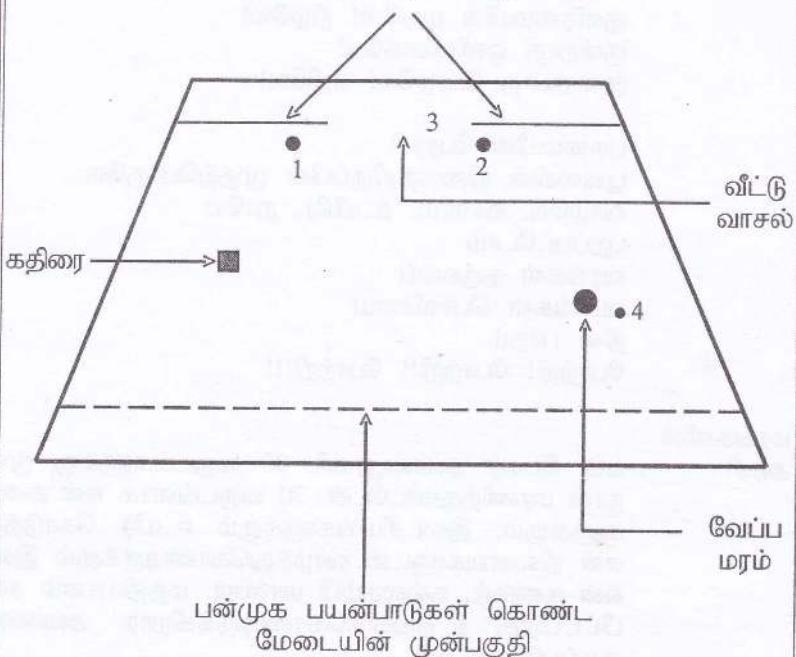
கல்லூரிதின், பரிசளிப்பு விழா

நாடகம் - 2006

<u>மாத்திரங்கள்</u>	<u>யங்கேற்ற மாணவர்கள்</u>
1) நல்லதம்பி மாஸ்ரர்	ஞ.கோகுலன்
(இழைப்பெற்ற ஆசிரியர்)	
2) மரங்களின் அரசி	நா.விசோபன்
(நல்லதம்பி மாஸ்ரரின் இறந்துபோன மனைவி)	
3) டொக்டர் சிவா	இ.கஜன்
(நல்லதம்பி மாஸ்ரரின் மகன்)	
4) கணபதியின்னை	க.உதயநுபன்
5) ஏரம்புற்றதி	அ.நெநிபே
6) வேலாண்டி	க.நிஷாந்தன்
7) ஆதவன்	க.பிரசன்னா
(பச்சைவெளி நண்பர்களின் தலைவர்)	
8) பச்சைவெளி நண்பர்களின் செயலாளர்	கோ.ழீங்கர்
9) பச்சைவெளி நண்பர்கள்	க.ரஜீவன், அ.டொமினிக், சி.ராஜ்குமார் திருமணன், பா.சிந்துயன்,
10) மரந்தறி வீரர்கள்	பா.சத்தியேந்திரா, இ.சுத்ரசன், பதுஷ்யந்தன், கே.கேமச்சந்திரன்
11) மேடை முகாமையாளர்	ச.தனேஸ்
12) நினைவுட்டனர்	த.சரவணபவன்
13) மிருதங்கம் பேஸ்ரம் }	த.தர்ஜன்
14) பாடகர் - ஒகன்	திரு.த.பார்த்தீபன் (ஆசிரியர்)
15) பிரதியாக்கம், நெறியாள்கை	திரு.பா.இரகுவரன் (ஆசிரியர்)
16) அரங்கேற்றம்	1) 2006.03.18 சனிக்கிழமை Y.M.C.A மண்டபம் 2) 09.08.2006 (புதன்கிழமை) ஞான சம்பந்தர் கலைமன்றம் (புலோவி கிழக்கு) 44 ஆவது ஆண்டுவிழா

அரங்க அமைப்பு

நல்லதம்பி மாஸ்ரர்
வீட்டின் முன்கவர்

- 1, 2 - பூமரங்கள்
- 3 - வாசல் திரை
- 4 - மரங்களின் அரசி

(நல்லதம்பி மாஸ்ரர் முற்றத்து வேம்பின் நிழலில் கதிரையில் இருந்தபடியே அவரது கனவுகளுடன் ஒரு குட்டித்தூக்கம் கொள் கிறார். மரங்களின் அரசி மேடையின் DC பகுதியில் தோன்றுகிறாள்.)

பாடகர் : மரங்களின் உள்ளுறை மாதே
மாற்றுக் குறையாத கோதையே
குளிர்மையின் மகளே! நிழலே!
குன்றாத ஓளிவிளக்கே!
குறையாத பேரழகே! எழிலே!

பசுமையின் பேரரசி
பூவுலகின் நிலைத்திருப்பின் முதற்பொருளே
வாழ்வே, வளமே, உயிரே, தாயே
புறப்பட்டோம்
வரங்கள் தருவாய்
வளங்கள் பொலிவாய்
நின் பாதம்
போற்றி! போற்றி!! போற்றி!!!

மரங்களின்

அரசி : என் பெயர் அன்னபூரணி. 30 வருடங்களுக்கு முன் நான் மரணித்துவிட்டேன். 30 வருடங்களாக என் கனவு களுக்கும், இலட்சியங்களுக்கும் உயிர் கொடுத்து என் நினைவுகளுடன் வாழுந்துகொண்டிருக்கும் இவர் என் கணவர், நல்லதம்பி மாஸ்ரர். மத்தியானம் சாப்பிட்டபிறகு உறங்கிக்கொண்டிருக்கிறார். அவரைக் குழப்பவேண்டாம்.

(கூறிவிட்டு மரங்களின் அரசி CL பகுதியில் உள்ள வேப்ப மரத் தடிக்குச் செல்லுகின்றாள்.)

திடீரெனப் பேரொலிகள் கேட்கின்றன மரத்தறிவீரர் படைத் தலைவன் தன் பரிவாரங்களுடன் தோன்றுகின்றான்.

விருத்தமெட்டில்

பாடகர் : சீர் மிகு வளங்கள் பொலியும் புவிதன்னில்
பேர் மிகு விளங்கும் மரத்தறி வீரன்
நீர் நிலம் காற்றுடன் விசம்பும் நடுநடுங்கவே
பாரினைச் சிதைக்க படையடுத் வருகின்றானே.

வரவுப் பாடல் முடிய மரந்தறி வீரர்கள் அட்டகாசமாய் மேடையில் பரந்து ஆடித் திரிதல். வேப்பமரத்தை கண்டு வியந்து நிற்றல்.

அருமையான வேம்பு!
அழகான வேம்பு
40 வயதெண்டாலும் இருக்கும்
நேராக நிமிர்ந்து பரந்த உடல்!!
எத்தனை திரட்சி
இஞ்சை இருக்குது இன்னொரு மரம்
அதோ வேறொரு மரம்
ஆ... ஹா... எத்தனை எத்தனை மரங்கள்!!

தலைவன் : ம் விரைவில் தறியுங்கோ.

(வீரர்கள் மேடையின் முன் மர உருவில் உள்ள பலுன்களைக் குத்தி உடைத்தல். நல்லதம்பி மாஸ்ரர் திடுக்கிட்டு தூக்கம் கலைந்து எழும்புகின்றார்.)

நல்லதம்பி

மாஸ்ரர் : தறிக்காதையுங்கோ... தறிக்காதையுங்கோ...
வேப்பமரத்தை வெட்டாதையுங்கோ...
அது வெறும் மரமில்லை. என்றை உயிர்...
வேப்ப மரத்தைத் தறிக்காதையுங்கோ

(மரந்தறி வீரர் படை ஓடி மறைதல்)

(வேலைக்காரனான வேலாண்டி ஓடி வருகின்றான்.)

வேலாண்டி : ஜயா... ஜயா... என்னையா சத்தம்... ஏனையா அழு கிறீங்கள். ம்... ஒருவரையும் காணேல்லை. என்னத்தைப் பார்த்து இப்படிக் கலங்கிப்போய் நிற்கிறீங்கள். ஆத வன்... ஆதவன் இஞ்சை ஒருக்கா ஓடிவா தம்பி.

(ஆதவன் விரைந்து வருகிறான்.)

ஆதவன் : வேலாண்டி... என்ன விஷயம்... ஏன் இப்பிடிப் புதறு கிறாய். மாஸ்ரருக்கு என்ன நடந்தது.

வேலாண்டி : தம்பி ஆதவன் ஜயா மத்தியானம் சாப்பிட்டிட்டு கதி ரையிலை இருந்தபடியே நித்திரை கொண்டிருந்தவர்.

நானும் அங்காலை நித்திரை கொண்டிட்டன். திடீ
ரெண்டு ஜயா குளறின் சத்தம் கேட்டுது. எழும்பி ஒடி
வந்தன். என்ன நடந்தது என்டு தெரியேல்லை.

ஆதவன் : மாஸ்ரர்... என்ன நடந்தது.

நல்லதம்பி : ஆதவன்... என்னத்தைச் சொல்லிறது தம்பி. பயங்கர
மான கனவொண்டு கண்டன். மனம் சஞ்சலப்படுகுது.

ஆதவன் : பகல் கனவு பலிக்காது மாஸ்ரர்.

நல்லதம்பி : இன்டைக்கு மட்டுமில்லை கொஞ்சநாளா இரவிலையும்
இதே கனவுதான்.

வேலாண்டி : ஏதோ பேய் பிசாகுக் கனவு போலை இருக்கு. ஜயரைக்
கூப்பிட்டு திருநீறு போட்டால் எல்லாம் சரியா வந்திடும்.

நல்லதம்பி : அடிக்கடி... என்ற மனிசி கனவிலை வாறாள்... அன்பா,
ஆதரவாக் கதைக்கிறாள்.

(மரங்களின் அரசி முன் தோன்றல்.)

மரங்களின்

அரசி : அப்பா... சுகமா இருக்கிறீங்களே.

உடம்பைக் கவனிச்சுக்கொள்ள வேணும்.

30 வருசமாச்சு... என்னையே... நினைச்சுக்கொண்டு...
நான்... கொடுத்துவைச்சவள்தான்...

அப்பா... கவனமா இருங்கோ...

என்னை அழிக்க வாறான்...

என்னை அழிக்க வாறான்...

நல்லதம்பி : இப்படி அவள் சொல்லுறாள்... அதுக்குப்பிறகு கத்திகள்
கோடாலிகளோடை பயங்கரக் கூட்டம் ஒண்டு வந்த
இந்த வேம்பைக் குறிவைச்சு ஆடுகிறாங்கள். பேயாடம் ஆடுகிறாங்கள்.

(கணபதிப்பிள்ளை வருகிறார்.)

கணபதி : என்ன நல்லதம்பி... எல்லாரும் கடுமையா யோசிக்
கிறியள் போலை இருக்கு. வேலாண்டி ஏன் பேசாமல்

இருக்கிறாய். நல்லதம்பி மாஸ்ரருக்கு ஏதும் சுகமில் வையே?

வேலாண்டி : ஏன் ஜூயா மருந்து கொண்டுவந்திருக்கிறீங்களோ?

நல்லதம்பி : வேலாண்டி நீ சும்மா இரு. ஒரு பிரச்சினையும் இல்லை கணபதி. மத்தியான நேரமெல்லே அலுப்பா இருக்குது. அதோடை யோசனைகளும் மனச சஞ்சலங்களும் தான்...

கணபதி : யோசனையோ? உனக்கென்ன யோசனை? உனக் கென்ன பிரச்சினை? சந்தோசமான பிறவி நீ. ஒரே ஒரு பெடியனைப் பெத்தாய். டாக்குத்தருக்குப் படிக்க வைச்சாய். பேர்ப்பிள்ளைகளையும் கண்டுபோட்டாய். கைநிறையக் காசும் இருக்கு. உடல் ஆரோக்கியத்துக் கும் குறைவில்லை. இரும்பைவிட உரமான மன உறுதி உனக்கிருக்கு. மனச்சஞ்சலம் உனக்கெப்படி வரும்?

ஆதவன் : கணபதியப்பா நீங்கள் அப்பிடிச் சொல்லக்கூடாது. உங்களுக்கு உங்கடை பிரச்சினைகளை இன்பதுன் பங்களைப் பகிர்ந்துகொள்ள மனிசி இண்டைக்கும் உயிரோடை இருக்கிறா. பிள்ளைகுட்டிகளும், பேர்ப் பிள்ளைகளும் ஊரிலையே இருக்கினம். ஆனால்... நல்லதம்பி மாஸ்ரர்... மனிசியை இளவுயதிலையே இழந்துபோனவர். ஒரே ஒரு மகனுக்காக, மறுமணம் செய்யாமல் இருந்து வளர்த்து ஆளாக்கிவிட்டார்...

வேலாண்டி : ஒ... எங்கடை தம்பி மனிசியையும், பிள்ளைகளையும் ஸண்டனுக்கு அனுப்பிப்போட்டு... ஜூயாக்குக் கொள்ளி வைச்சிட்டு... தானும் பறந்துபோகக் காத்துக்கொண்டி ருக்குது.

நல்லதம்பி : வேலாண்டி நீ என்ன கதைக்கிறாய்.

வேலாண்டி : உண்மையைத்தான் கதைக்கிறன் ஜூயா.

ஆதவன் : மாஸ்ரருக்கும் மனச இருக்கு. அதிலை ஆசாபாசங்கள் இருக்கு. கடைசிக் காலத்திலை மனிசி இருந்த வீட்டிலை பேர்ப்பிள்ளைகளோடை கொஞ்சிக் குலாவிக் கூத்தாடி வாழலாம் எண்டு நினைச்சிருப்பார்... இப்ப...

வேலாண்டி : இப்ப... ஜயாவுக்கு எல்லாம் நான்தான். ஆனாலும் மனிசி, பிள்ளைகள், பேரப்பிள்ளையள் போலை நான் இருக்கேலாது எனக்கு நல்லாத் தெரியும்.

கணபதி : எல்லாருக்கும் பிரச்சனை இருக்குத்தான். பிரச்சனை இல்லாத மனிசன் உலகத்திலை இருக்கேலாது. பிரச்சினைகள்தான் அவனை வாழவைக்குது. ஆனால் வாழ்க்கையே பிரச்சனையா இருக்கக்கூடாது.

நல்லதம்பி : சரி... சரி... என்னைப் பற்றிக் கதைக்கிறதை விடுங்கோ. ஆதவன் இன்டைக்குப் பின்னேரம் 'கூட்டம்' இருக்கல்லே. அதுக்கு ஆயத்தப்படுத்துமோனை. வடை, தேத்தண்ணி எல்லாம் ஆயத்தம்தானே?

ஆதவன் : ஒம் வாத்தியார். எல்லாம் ஆயத்தம். நான் வீட்டுக்குப் போட்டு நேரத்துக்கு வாறன்.

கணபதி : என்னை கெதியாப் போ எண்டு சொல்லுறியள். அப்பநான் போட்டுவாறன்.

(மற்றவர்கள் போனவுடன்)

இவங்களுக்கு விசர் மரவிசர். மரங்களைக் காப்பாத் துறதுக்கெண்டு ஒரு இயக்கம் ஆரம்பிச்சுப் போராடு கிறாங்களாம்... எங்கடை நாட்டிலை யுத்தம் நடந்து கொண்டிருக்குது. அதைத் தீர்க்கப் போராடாமல், மரங்களைக் காப்பாத்தப் போராடுறாங்களாம்... மனி சர் தினம்தினம் சாகிறது இவங்களின்றை கண்ணுக்குத் தெரியேல்லை. மரங்கள் சரியிறத்தான் இவங்களுக்கு பெரிசாத் தெரியுது. எல்லாம் போலி. அவனவன் தன்றை புகழுக்கும், வருமானத்திற்கும் செய்யிற வேலை இது.

(ஏரம்பழுர்த்தி வருகை)

ஏரம்பு : என்ன கணபதி உன்றை பாட்டிலை புறுப்புத்துக் கொண்டிருக்கிறாய். ஏன்? உன்றை 'புறோக்கர்' வேலையிலை ஏதாவது இடிவிழுந்து போச்சுதே?

கணபதி : ஏரம்பழுர்த்தி 'என்ன சொன்னனி? என்றை 'புறோக்கர்' முற்றத்து வேம்பு

வேலையிலை இடிவிழுந்து போச்சுதோ! இந்தக் கண பதியின்றை கெட்டித்தனத்துக்கு முன்னாலை கடவுளே தோத்துப்போடுவார். நீ என்னை நக்கலடிக்கிறியோ? அரசியல்வாதியாகி பெரிய அமைச்சர் பதவியிலை இருக்கவேண்டியவன் இந்தக் கணபதி. நாட்டுச் சூழ்நிலை சரியில்லை அதனாலைதான் இப்பிடி இருக்கிறன். தெரியும்தானே உனக்கு? உவன் நல்லதம்பி மாஸ்ரர்மாதிரி நான் ஊர் மக்களிலை அக்கறை இல்லாத ஆள் இல்லை. தெரியும்தானே?

- ஏரம்பு : ஏன்? நல்லதம்பி மாஸ்ரர் நல்ல மனிசன்தானே. ஊர்ச்சனம் என்ன பிரச்சினையெண்டாலும் அவரிட்டைத் தானே போகுது ஆலோசனை கேக்குது.
- கணபதி : அது அவன் பணக்காரன். காசுகாசாய்க் குடுத்து சனங்களை மயக்கி வைத்திருக்கிறான்.
- ஏரம்பு : நீயும் பெரும் பணக்காரன்தானே? உன்றை ‘புரோக்கர்’ தொழிலிலை நீ உழைக்கிறது கொஞ்சநஞ்சமே. உனக் கேள் ஊர்ச்சனத்துக்கு அவர்மாதிரிக் குடுக்கேலாமல் இருக்குது, அதுக்கு... மனம்... மனம்... வேணும்.
- கணபதி : ‘ஆத்திலை போட்டாலும் அளந்து போடவேணும்’ என்டது என்றை கொள்கை. நாட்டிலை இப்ப எத்தினை பிரச்சினை இருக்கு. அதுகளை விட்டிட்டு, இவன் நல்லதம்பி பச்சை வீட்டுத்திட்டமாம்... பச்சை வெளி இயக்கமாம். இதெல்லாம் இப்ப தேவையே.
- ஏரம்பு : கணபதி... உலகத்திலை மனிசன் இருக்கும்வரையும் முரண்பாடுகளும் பிரச்சினைகளும் இருந்துகொண்டே இருக்கும். இப்ப இருக்கிற சூழல் நிலைமையைப் பார்த்தால் இன்னும் 50, 100 வருசத்துக்குள்ளை உலகம் அழிஞ்சபோடும் போலை இருக்கு. அதனாலை உலகத்தை முதலிலை காப்பாத்தவேணும். அதின்றை முதற்படி மரங்களைக் காப்பாத்திற்குதான்.
- கணபதி : 50, 100 வருசம் நானும், நீயும் இருக்கப் போற்றில்லை. அதுக்குப் பிறகு சூரியன் ஏரிஞ்சால் என்ன? ஏரியாட்டில் தான் என்ன? நட்சத்திரம் பூமியோடை வந்து மோதி னால் என்ன? பூமி சிதறினால்தான் என்ன? நாங்கள்

இருக்கும்வரை சந்தோசமாய் இருந்துட்டுப் போக வேணும். இதுதான் என்றை ‘பொலிலி’

ஏரம்பு : நீயும் உன்றை ‘பொலிலி’யும் உன்னோடை கதைச்ச திற்கு என்றை முளையை செருப்பாலை அடிக்க வேணும். நான் போறன்.

கணபதி : போ... போ... சரியான விசர்க்கூட்டம்.

பச்சைவெளி நண்பர்களின் கூட்டம் நல்லதம்பி மாஸ்ரர் வீட்டில் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கிறது. இது பற்றிய வெளிப்பாடு பாடலாலும் இடையூப்புய வசனங்களாலும் வெளிப்படுத்தப்படுகிறது. பாடகர் பாட வைப் படிக்க, வசனங்கள் பச்சைவெளி நண்பர்களால் கூறப்படுகிறது.

பாடகர் : பச்சைவெளியின் தொண்டர்கள் நாம்.
பூமிப் பந்தின் நண்பர்கள் நாம்.

வசனம் : மானிடனே இயற்கையை நீ அழித்தால் இயற்கையால் நீ அழிவாய்.

பாடகர் : பூமியின் முகத்தை நாங்கள் மாற்றிடுவோம்.
பசுமை ஓளியில் என்றும் நனையவைப்போம்.

வசனம் : மனிதா புவியின் இயற்கைச் சூழலின் சமநிலையை மாற்றாமல் காப்பாயாக

பாடகர் : ஆன்மபலம் கொண்ட நண்பர்கள் நாம்
அறிவில் தெளிந்து என்றும் அணிவகுப்போம்

வசனம் : பூவுலக வாசிகளே அறிவுத் தெளிவுடன் சூழலின் சிதைவை தடுப்பீராக, அன்றேல் அனைவருக்கும் அழிவு நிச்சயம்.

பாடகர் : திங்கள் ஓளியில் தினம் உழைத்து
குரியக் குளியல் தினம் செய்திடுவோம்

வசனம் : வல்லாதிக்கத்தின் பேராசைகளை உடைத்தெறிந்து
பூமியைக் காத்திட எழுந்திடுவோம்.

- பாடகர் : புதிய கவிதை எழுதி நிற்போம் எட்டுத் திசைகளும் பாடி நிற்போம்
- வசனம் : புவியெங்கும் மரங்களை நாட்டு பூமிக்குப் புத்துயிர் ஊட்டு
- பாடகர் : பூமிப் பந்தின் விழியலுக்காய் பசுமைத் தீபம் ஏற்றிவைப்போம்.
- வசனம் : உலக மக்களே ஒன்றினைவோம். பசுமையின் தீபத்தை புவியெங்கும் ஏற்றிவைப்போம்.

ஆதவன்

(தலைவர்) : எமது ஷப்சைவெளி' நண்பர்களின் இன்றைய கூட்டத்தில் இதுவரை கலந்துரையாடப்பட்டு எடுக்கப்பட்ட முடிவுகளை எதிர்காலத்தில் தீவிரமாக முன்னெடுக்க உள்ளோம். எடுக்கப்பட்ட முடிவுகள் பின்வருமாறு

- * ஏற்கனவே வீதியோரங்களிலும், கிழக்குக் கரையோர மாகவும், வல்லைவெளியிலும் நாட்டப்பட்ட மரக் கன்றுகளை சிறந்தமுறையில் பராமரிப்பதுடன், மேல திகமாக 10,000 மரக்கன்றுகளை நாட்டுதலும்.
- * பாடசாடைல் மட்டத்திலும், சனசமூகங்களினுடோக வும் 'பச்சை வெளி' இயக்கச் செயற்பாடுகளை ஊக்குவித்தல்.
- * தேசிய ரீதியாகவும், சர்வதேச ரீதியாகவும் காணப்படும் 'சுற்றுச் சூழல் பாதுகாப்பு' நிழுவனங்களுடன் இணைந்து எமது செயற்பாடுகளை முன்னெடுத்தல். அடுத்ததாக எமது செயலாளர் நன்றியுரை வழங்கு வார்.

செயலாளர் : அனைவருக்கும் வணக்கம். முதலில் எமக்கு சுற்றுச் சூழல் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஊட்டி, 'பச்சை வெளி' நண்பர்களை உருவாக்கி எமது செயற்பாடுகளுக்கு உதவியும், உற்சாகமும் அளித்துவரும் நல்லதம்பி மாஸ்ரருக்கு எமது நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். மேலும் இன்றைய கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு கருத்துரைகள் வழங்கிய நண்பர்களுக்கும்

மற்றும் எமது செயற்பாடுகளுக்கு நிதி உதவி வழங்கி வரும் பெயர் குறிப்பிடவிரும்பாத உள்ளங்களுக்கும், நிறுவனங்களுக்கும் நன்றிக்குறி விடைபெறுகிறேன்.

ஆதவன் : இன்றைய எமது ஒன்றுகூடல் இத்துடன் நிறைவு பெற்றது. நன்றி வணக்கம்.

நல்லதம்பி மாஸ்ரின் மகன் டொக்ரர் சிவா தெருவில் வந்து கொண்டிருக்கிறான்.

கணபதி : தம்பி... தம்பி... அட எங்கடை நல்லதம்பி மாஸ்ரின் மகனே! சிவா... எப்பிடிச் சுகம்? கனகாலத்துக்குப் பிறகு ஊருக்கு வந்திருக்கிறீர்!

டொக்டர் சிவா : ஓம்... Uncle, அப்பாவை ஒருக்காப் பாத்திட்டுப்போவம் எண்டு வந்தனான்.

கணபதி : பாக்காமல்! பெத்த தகப்பனல்லே... ஆனாலும் ஒண்டு சொல்லுறன் கோவிக்காதையும். உம்மடை அப்பா இப்ப சரியாக் கெட்டுப் போட்டார். இளம் பெடியனோட சேர்ந்து ஒரே கூத்தும் கும்மாளமும்தான். வீடிடலை கேக்க ஆர் இருக்கின்ம? அப்பாவைக் கையோட கூட்டிக்கொண்டு போராசா. உம்மோடை வைச்சிருந்தா பேரன், பேத்தியோடை சந்தோசமா இருப்பார். மரியாதையாகவும் இருப்பார்.

சிவா : Uncle சொன்னதிற்கு Thanks. எல்லாத்துக்கும் ஒரு முடிவோடைதான் வந்திருக்கிறன். Ok. See you.

கணபதி : ஓம் ராசா... போட்டுவா... பிறகு சந்திப்பம்... (சிவா போன்பிறகு) இனி நல்லதம்பி வாத்தி குளோஸ். அவன் இருக்கும்வரை நான் தலையெடுக்கேலாது. அவனை அனுப்பிவிட்டால் இனி ஊருக்குப் பெரியவன் ஆர்? நான்தானே...

நல்லதம்பி மாஸ்ரர் வீடு

பொக்டர்

சிவா : அப்பா... அப்பா

நல்லதம்பி : மேனை... சிவா! என்ன திட்டரெண்டு வந்து குதிச்சிறுக் கிறாய்.

சிவா : லீவு கிடைச்சுது உங்களைப் பாக்கவேணும் போலை இருந்தது உடனை வந்து குதிச்சிட்டன்.

நல்லதம்பி : சந்தோசம்... களைச்சுப் போயிருப்பாய் மேனை. உள்ளளவோய் உடுப்பை மாத்திக்கொண்டு அப்பிடியே கிணத்தடிக்குப் போய் உடம்பைக் கழுவிப்போட்டு, 'பிளாஸ்க்'கிலை Tea வைச்சிறுக்கிறஞ் குடிச்சிட்டு வா. ஆறுதலாக் கதைப்பம்.

சிவா உள்ளே போகின்றான்.

பாவும் அப்பாவைப் பாக்கவேணும் என்டு பிள்ளை தூடிச்சுப்பதைச்ச வந்திருக்குது. அவன்றை வேலைக் கஷ்டத்துக்கை எப்பிடி லீவு எடுக்கிறது. வேறை பொர்ரமார் இருந்தால்தானே லீவு குடுப்பாங்கள். அன்பு... அப்பாவிலை அவ்வளவு பாசம். நான் பெத்து வளர்த்த பிள்ளை என்னைமாதிரித்தானே இருக்கும்.

வேலாண்டி : ஜயா... தம்பி வந்திருக்குதெண்டு சொல்லிச்சினம். கடையிலை சாமான்களை வாங்கிக்கொண்டு ஒரே ஒட்டமா தம்பியைப் பாக்க ஒடி வந்திட்டன் தம்பி எங்கை ஜயா?

நல்லதம்பி : உள்ளளதான் நிக்கிறான். இப்ப வருவான்.

வேலாண்டி : என்ன விசாரிச்சதே தம்பி?

நல்லதம்பி : ஓ... விசாரிச்சவன்... விசாரிச்சவன்.

வேலாண்டி : தூக்கி வளர்த்த கையெல்லே. தம்பி மறக்கிற ஆளே. டாக்குத்தரெல்லே!

சிவா : ஆரது... அட வேலாண்டியே! அவசரத்திலை நல்லா மறந்துபோனன்.

வேலாண்டி : தம்பி... என்னை... மறந்துபோட்டங்களோ?

சிவா : என்ன வேலாண்டி வேம்பு, தேக்கு, விளாத்தி, வீடு... காடுமாதிரியெல்லே இருக்கு. வீட்டைக் கவனிக்கிறேல் வையே?

வேலாண்டி : என்ன... தம்பி... சொல்லுது?

சிவா : அப்பா... நான் நாளைக்கு மத்தியானமே Flight இலை கொழும்புக்குப் போகவேணும்.

நல்லதம்பி : என்ன மேனை சொல்லுறாய், வந்தனி நாலஞ்சுநாள் என்னோடை இருந்து, ஊர்ச்சாபாட்டைச் சாப்பிட்டு, அக்கம்பக்கத்து வீடுகளுக்கும் போய்ப் பாக்கவேண் டாமே.

வேலாண்டி : ஒம் தம்பி ஜயா சொல்லுறதுதான் சரி. அப்பிடிச் சொய்யுங்கோ.

சிவா : வேலாண்டி நீ... உன்றை வேலையைப் பார். போ.

(வேலாண்டி சோகம் மேலிட அப்பால் போகிறான்)

அப்பா எனக்கு அங்கை நிறைய வேலை இருக்கு. இஞ்சை நின்டு Time waste பண்ணேலாது. City lifeக் குப் பழகிப்போன என்னாலை இஞ்சை எப்பிடி அப்பா நிக்கமுடியும். Cominde இல்லை. Bath room இல்லை. A.C இல்லை. atleast ஒரு fan கூட இல்லை. மனிசன் இருக்கக்கூடிய வீடே இது.

நல்லதம்பி : Fan... Fan என்னத்துக்கு இந்த வேப்பங்காத்து குளிர்ச்சி யாய் எந்தநேரமும் வந்து போகுது. இந்த வேப்ப மரத்தின்றை குளிர்ச்சியின் முன்னாலை A.C Room தோத்துப்போடும் மேனை. கோடைகாலம்... மேனை... இந்த மர நிழவிலை நித்திரை கொள்ளுற சுகம்... ஆ... சொர்க்கத்திலைக்கட இருக்காது மேனை.

சிவா : அப்பா... சும்மா தொண்டொண்டதுக் கொண்டிருக்கா தையுங்கோ. நான் வந்த விசயத்தைச் சொல்லுறங் கேளுங்கோ. இன்னும் Three months இலை நான் Londonக்குப் போய் Settle ஆகப்போறன். அதுக்கு முன்னம் இந்த வீட்டை Modern Plan இலை திருத்திக் கட்டி நல்ல விலைக்கு வித்துப்போடவேணும். இந்த வேப்பமரத்தைத் தறிச்சால்தான் வீட்டை Planனா முன் னாலை extend பண்ணிக்கட்ட ஏலும்.

நல்லதம்பி : தம்பி... பிள்ளையெண்டும் பாராமல் கும்பிட்டுக் கேக்கி றன் வீட்டைத் திருத்திக்கட்டு மேனை. அதுக்காண்டி வேம்பைத் தறிக்காதை மேனை. வீட்டை விக்கிறதுக்கு எனக்கு விருப்பமில்லை மேனை.

சிவா : அப்பா... விதண்டாவாதமாய் கதைக்காதையுங்கோ. உங்கடை கதையைக் கேட்டு நான் நடக்க ஏலாது. வேம்பு தறிக்க இப்ப ஆக்கள் வருவினம். கணபதிப் பிள்ளை Picnic்டை வரேக்கையே சொல்லிப்போட்டன்.

(சிவா உள்ளே செல்கிறான். நல்லதம்பி மாஸ்ரர் கதிரையில் பொத்தென விழுகிறார். அவரையும் மீறி அழுகை பீறிடுகிறது.)

வேலாண்டி : ஜயா கவலைப்படாதையுங்கோ. தம்பி இப்பிடி மாறும் எண்டு ஆர் நினைச்சது. ஜயா அழாதையுங்கோ... ஆதவன்... ஆதவன்.

(ஆதவனைக் கூட்டிக்கொண்டுவர வேலாண்டி ஓடுகிறான்.

மரந்தறி வீரர் படை மேடை முழுவதும் ஆட்டக்ஞோலங்களுடன் பரந்து ஆடி, வேப்பமரத்தை இலக்கு வைக்கின்ற ஸர்.)

நல்லதம்பி : வேண்டாம்... வேண்டாம் தறிக்காதையுங்கோ. என்னைச் சாக்கொல்லிப்போட்டு பிறகு மரத்தைத் தறியுங்கோ... வேண்டாம்... வேண்டாம்...

வேலாண்டி : ஜயா... ஜயா.

ஆதவன் : மாஸ்ரர்... மாஸ்ரர்

நல்லதம்பி : தம்பி... ஆதவன் (அழுகிறார்)

ஆதவன் : மாஸ்ரர் என்ன இது? குழந்தைப்பிள்ளை மாதிரி. எதற்கும் கலங்காத நீங்கள் அழக்கூடாது. ஒவ்வொரு பிரச்சினைக்கும் ஒரு தீர்வு இருக்குது. அந்தத் தீர்வைக் கண்டுபிழிக்கிறதுக்குத்தான் கெட்டித்தனமும்... பொறுமையும் தேவை எண்டு நீங்கள் சொல்லுவியள். நீங்கள் அழக்கூடாது மாஸ்ரர்.

(பின்னோக்கு காட்சி)

அன்னபூரணி : அப்பா... இந்த வேப்பாங்கண்டை இண்டைக்கு எங்கடை முதலாவது ஆண்டு திருமணநாள் நினைவாநாட்டுறை நீங்கள்தான் கவனமாப் பாதுகாத்து வளர்க்கவேணும்.

நல்லதம்பி : இப்பிடியே நாலு ஆண்டுகள் எங்கடை திருமணநாள் நினைவாக மற்ற மரங்களையெல்லாம் நாட்டுனாள். ஐந்தாம் ஆண்டு அவள் அவள் இருக்கேல்லை போயிட்டாள்.

(பின்னோக்கு காட்சி)

அன்னபூரணி : பூமியின்றை சுற்றுச்சூழல் சமநிலையை இழந்து கொண்டு போகுது. அந்தச் சமநிலையை மீட்டெடுத்து உலக மக்களை அழிவில் இருந்து காக்கும் தேவதை கள் இந்த மரங்கள்.

நல்லதம்பி : குழல் பாதுகாப்பிலை மரங்களின்றை முக்கியத்துவம் பற்றி எனக்கு உணர்வை ஊட்டியதே அவள்தான். இந்த வேம்பு முதல் முதலா அவள் நாட்டிய எங்கள் உறவின் நினைவுச் சின்னம். இந்த மரங்கள் அவளின்றை இலச்சியங்களின் தொட்டில் எங்க்கு அவள் ஊட்டிய இலட்சியங்களின் உயிர். எப்பிடி மேனை இதைத் தறிக்க மனம் வரும்...

பாடகர் : மூன்று பத்து ஆண்டுகள் போயினும் தோன்றுகின்றதே இனிய பசுமை நினைவுகள் அன்னமே பூரணத்தின் உதயமே காரணத்தைக் கவியில் சொல்லும் என் இதயமே. நெஞ்சில் நினைவால் எந்தன் வாழ்வு மலர்ந்ததே வஞ்சி உந்தன் காற்றில் என் ஆவி காணும் அமைதியே

நெஞ்சம் மகிழ உந்தன் பாதை தொடர்கின்றேன்
உந்தன் பிள்ளை அறியுமோ அன்பில் மலர்ந்த
கதையினை.

எந்தன் ஆவி துடிக்குதே
நெஞ்சம் ஏரிந்து வேகுதே
அமைதியின்றி அழுகின்றேன்
அன்னமே உன் செவிக்கு கேட்குமோ.

என்னுள் உதித்த புதிய சூரியன்
உலகமெங்கும் சுமந்து செல்லும் பசுமையான
சேதியை

எந்தன் குருதி நீரெடுத்து
எந்தன் என்பின் பொடி அரைத்து
செந்தளிக்கும் பசுமை உனக்கு ஊட்டுவேன்.

வேலாண்டி : ஐயா... இன்டைக்குத்தான் எனக்குத் தெரியுது இந்த
வேம்புக்குப் பின்னாலை உலகத்தின்றை கதை இருக்கு
தெண்டு.

ஆதவன் : மாஸ்ரர் நாங்கள் இருக்கிறம். உங்களுக்குப் பின்
னாலை பச்சைவெளி இயக்கம் இருக்குது. ஊர் மரங்
களைக் காப்பாத்தப் பாடுபடுகிற நாங்கள் உங்கடை
வீட்டு மரத்தைக் காப்பாத்துறந்து பெரிய வேலை
இல்லை.

சிவா : அப்பா நல்ல முடிவு எடுத்திருப்பீங்கள் எண்டு நினைக்
கிறன். என்னோடை நீங்களும் Londonக்கு வந்தாயிறுக
இந்த வீடு... மரம்... எல்லாம் என்னத்துக்கப்பா?

நல்லதம்பி : மகன்... மன்னிச்சுக்கொள்ளு இந்த வீட்டை விட்டிட்டு
நான் வரமாட்டன். உனக்கு இடம் எண்டால் இடைக்
கிடை குடும்பத்தோடை வந்து என்னைப்பார். இந்த
வீட்டிலைதான் என்றை கடைசி முச்சு வெளியேறும்.
அந்த முச்சுக்காற்றை இந்த வேப்பமரம் சுவாசித்து
மகிழும். நான் உன்னோடை வரத் தயாரில்லை. நீ...
போட்டுவா.

சிவா : அப்பா... விசரே உங்களுக்கு. வெளிக்கிடுங்கோ
என்னோடை...

கணபதி வருகிறார்

கணபதி : டொக்ரர்... டொக்ரர்... மரத்தைத் தறிக்க ஆக்களைக் கூட்டிக்கொண்டு வந்திட்டன். ஐம்பதாயிரம் ரூபா பேசித் தீர்த்திருக்கிறன்.

சிவா : நீங்கள் மரத்தைத் தறியுங்கோ.

ஆதவன் : டேய்... ஆராவது மரத்திலை கை வைச்சீங்கள்... கை இருக்காது.

சிவா. : டேய் 'ராஸ்கல்' எங்கடை குடும்ப விசயத்திலை தலையிட நீ ஆரடா?

ஆதவன் : Docter, Very Sorry. மரம் உங்கடை குடும்ப விசயம் இல்லை. அது உலக விசயம். நான் ஆரெண்டு இப்ப தெரியும்.

சிவா : உலக விசயமோ. நீயும் உன்றை கதையும் நீங்கள் தறியுங்கோ. ஆர் என்ன செய்யினம் என்னு பாப்பம்.

(மரந்தறி வீரர் தகதகிட தகதகிட என்ற தாளக்கட்டுக்கு ஆடி வருதல்.)

நல்லதம்பி : நில்

ஆதவன் : நிறுத்து

சிவா : தறி

கணபதி : தகர்த்து

(பச்சை வெளி நண்பர்கள் சுலோகங்களுடன் வருகின்றனர்.)

மரங்களை அழியாதே
மாணிடத்தை மிதியாதே
பூமியை வாழவிடு

சிவா : நீங்களும் உங்கடை மரங்களும். நான் போறன்.

கணபதி : இனி நின்டால் நான் தொலைஞ்சன்.

ஆதவன் : வெல்

(பச்சைவெளி நண்பர்கள், மரந்தறி வீரர்களுக்கிடையிலான அடிபாடு ஆட்டமூலம் வெளிப்படல். மரந்தறி வீரர் இறுதியில் மண்டியிடல். பச்சைவெளி நண்பர்கள் ஆர்ப்பரித்தல். இந்த மகிழ்ச்சியுடன் அனைவரும் மேடையில் பரவி பின் ஒழுங்கமைந்து நிற்கின்றனர்.)

பாடகர் : மரங்களின் உள்ளுறை மாதே
மாற்றுக் குறையாத கோதையே
குளிர்மையின் மகளே, நிழலே!
குன்றாத ஒளி விளக்கே!
குறையாத பேரழகே, எழிலே!
பசுமையின் அரசி
பூவுலகின் நிலைத்திருப்பின் பொருளே
வாழ்வே, வளமே, உயிரே, தாயே
சரண்பகுந்தோம், புறப்பட்டோம்
வளங்கள் பல பொலிவாய்
வரங்கள் தருவாய்
நின்பாதம் போற்றி, போற்றி, போற்றி.

திரை

நீண்ட வாழ்வதினில்லை நீண்ட வாழ்வது கிடைக்கிறது

நீண்ட வாழ்வது கிடைக்கிறது என்ற வாய்ப்பை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற வாய்ப்பை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற வாய்ப்பை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற வாய்ப்பை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்

நீண்ட வாழ்வது கிடைக்கிறது என்ற வாய்ப்பை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற வாய்ப்பை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற வாய்ப்பை அறிந்து கொள்ள வேண்டும் என்ற வாய்ப்பை அறிந்து கொள்ள வேண்டும்

அழிதல் காணும் பூவுலகம்

கல்லூரி தின, பரிசளிப்பு விழா
நாடகம் - 2005

பாத்திரங்கள்

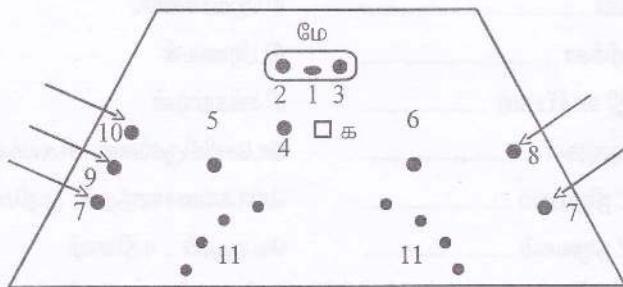
- 1) கிழவன்
- 2) இளைகுன்
- 3) சிறுவன்
- 4) அமெரிக்கா
- 5) செய்தி வாசிப்பவர்
- 6) நேச நாடுகள்
- 7) ABC நிறுவனம்
- 8) XYZ நிறுவனம்
- 9) PQRS நிறுவனம்
- 10) பொதுமக்கள்

- இகள்
- (B)பேஸ்றம்
- ஓப்பனெ
- மிருதங்கம்
- பிரதியாக்கம், நெறியாள்கை
- மேண்டையேற்றம்

பங்கேற்றோர்

- ச.நிலொந்தன்
- ந.நிறோஜன்
- சி.ஜெயகணேஸ்
- இ.பிரணவன்
- சி.சங்கநாதன்
- செ.செறிகிருஸ்னன், சி.கலக்ஷன்
- கெள.கணேசானந்தன், மு.நிமல்ராஜ்
- வெ.மழுரன், ர.நிகாஷ்
- த.நிமலேஸ், க.கெளசிகன்
- க.கதிர்ச்செல்வன், ந.சிந்துஜன்
- வ.சேந்தன், இ.கோபிசங்கர்
- பா.ஜங்கரன், ஸு.கிருஷ்ணவேல்
- நா.துவாரகன், மேலும் சிலர்.
- ஜே.களதமன்
- சி.ஜனார்த்தனன்
- திரு.ச.சத்தியசீலன் (ஆசிரியர்)
- திரு.த.பார்த்தீபன் (ஆசிரியர்)
- திரு.பா.இரகுவரன் (ஆசிரியர்)
- 1) 2005.05.07 கல்லூரி பரிசுளிப்பு விழா, Y.M.C.A மண்டபம்
- 2) 2005.06.18 புலோலிகிழக்கு ஞான சம்பந்தர் கலைமன்றம் 43 ஆவது ஆண்டுவிழா

நாடக ஆரம்பத்தில் அரங்க அமைப்பும்,
பாத்திரங்களின் நிலைகளும்

மே - உயர்ந்த மேசை (உயர்ந்த பீடம்)

க - கதிரை

1 - அமெரிக்கா

2 - செய்தி வாசிப்பவர்

3 - குடைபிடிப்பவர்

4 - நிறுவன்

5 - இளைஞன்

6 - கிழவன்

7 - நேசநாடுகள் வருகை

8 - ABC நிறுவனம் வருகை

9 - XYZ நிறுவனம் வருகை

10 - PQRS நிறுவனம் வருகை

11 - பொதுமக்கள்

கிழவன் : உறுதியாய் இருக்கவேணும். நிலைமையை மாற்ற வேணும், பூமியை சீரழிச்சுப்போட்டம், பூமியை சீராக்கிற தும் எங்கடை பொறுப்பு. எதைத்தான் விட்டு வைச்சும், ஆய்டைக் கடிச்சு, மாட்டைக் கடிச்சு கண்டசியா பூமியையும்...

செய்தி

வாசிப்பவர் : (செய்தி) இன்று அதிகாலை பூமிக்கடியில் அதிசக்தி வாய்ந்த அணுகுண்டுப் பரிசோதனையை அமெரிக்கா வெற்றிகரமாக நடத்தி முடித்துள்ளது. இதுபோன்ற பரிசோதனைகளை புவிக்கோளத்தின் நன்மை கருதி ஏனைய நாடுகள் எதிர்காலத்தில் பரீட்சிப்பதற்கு அமெரிக்கா தடைவிதித்துள்ளது.

சிறுவன் : ஜேயோ... அம்மா... என்றை அம்மா... அங்கை... அங்கை... என்றை அம்மாவும், அக்காவும்... தங்கைச்சியும்...

(இளைஞன் சிறுவனை அணைத்து இழுத்துக்கொண்டு போய் இருத்துகிறான்.)

இளைஞன்: தம்பி... அழாதோ அமைதியாய் இரு.

பாடகர் : ஞாலப் பெருவளியின்
கோலம் குலைந்து கிடக்குதம்மா
காலத்தின் புத்திரர்கள், புத்திரிகள்
ஒலமிட்டுப் புரண்டென்ன, அழுதென்ன
நாடி சோர்ந்தென்ன, நடைப்பினமாய் போனதென்ன?

பொது மக்கள் : (எழும்பி, சிறுவன் அருகில் சென்று பார்த்து பாவும் என ஊமத்தில் செய்தபடி வருதல். அவர்கள் பின்வரும் உரையாடல்களில் ஈடுபடுவர்.)

(1) பெடியன் கடுமையா யோசிச்சுப்போட்டான்.

(2) பொடியன் மட்டும் தான் உயிர் தப்பியிருக்கிறான்.
குடும்பத்திலை மிச்ச எல்லாரும் கடல் நீரோடை போட்டினம்.

(3) திட்டரென்று எழும்பிக் கத்துறான்.

(4) மனநோய் டாக்குத்தரிட்டைக் காட்டினால் நல்லது.

இளைஞன் : அங்கை எல்லாம் வேண்டாம். உளவளத்துணையகத்தில் “கவுன்சிலிங்” செய்யிற்றுதான் நல்லது.

கிழவன் : அவனை நீங்கள் ஒன்டும் செய்யவேண்டாம். அழவிட்டால் போதும். தம்பி அழுமோனை. நல்லா அழுமோனை. துன்பத்தை கண்ணிரிலே கரைச்ச அழுமோனை. எனக்கா கவும் சேர்த்து அழுமோனை.

செய்தி

வாசிப்பவர் : (செய்தி) இந்த நூற்றாண்டில் மனித குலம் எதிர்நோக்கும் மிகப்பெரிய சவால்களில் ஒன்று வளிமண்டல ஹெபப் நிலை அதிகரிப்பால் ஏற்படும் காலநிலை மாற்றத்தின் விளைவாக நேரப்படுகின்ற அனர்த்தங்களாகும். ஆயி னும் நேற்றைய தினம் நடந்த அமெரிக்காவின் அனு குண்டுப் பரிசோதனையால் புவிக்கோளச் சுற்றுச்சூழலுக் கும், காலநிலைக்கும் எவ்வித பாதிப்பும் ஏற்படாது என்று அமெரிக்க விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர்.

கிழவன் : குருக்கள் வாணம் விட்டால் ஒரு குற்றமும் வராது. ஆனால் மற்றவையள், நாங்கள் வாணம் விட்டால் பூமியின்றை குழல் காலநிலை எல்லாம் பழுதாகிப்போடும் ஒ...

(அமெரிக்கா மேடைக்கு ராஜநடையுடன் வருகிறது. ஒருவர் பின் னால் நின்று குடைபிடித்தபடி செல்கிறார். மேடையின் பின்புறம் உயர்ந்த பீடத்தில் அமெரிக்கா ஏறி நிற்கிறது.)

பாடகர் : வந்தேனே...

ராஜராஜ ஸ்ரீராஜ மார்த்தாண்டன்
முவலகும் வென்ற ராஜ கம்பீரன்
பூவுலகின் முத்த மைந்தன்
அக்கினியின் மூச்சடையோன்
விஞ்ஞானத்தின் விற்ள வேந்தன்
அமெரிக்கா என்னும்
ஆதிமூலவன் வந்தேனே

அமெரிக்கா: பூவுலகின் சக்கரவர்த்தி நான். அனுசக்தியின் மூலவன், விஞ்ஞானத்தின் கொடுமூடி, யுத்தங்களின் கடவுள் அனைத்தும் யாமே. வான்வெளியும், கண்டங்களும், சமுத்திரங் களும் என் சுட்டுவீரல் அசைப்பில் அடங்கி நிற்கும்.

நேச

- நாடுகள் : (1) நாங்களும் ஒரு அணுகுண்டுப் பரிசோதனையைச் செய்து பார்க்கவேணும்.
- (2) எப்படிச் செய்யிறது அமெரிக்காக்காரன் விடுவானே.
- (3) எதற்கும் ஒருக்கா கெஞ்சி மன்றாடிக் கேட்டுப் பார்ப்பம்.
- (4) ஒ... சரி... வா... கேட்டுப்பார்ப்பம்
(அமெரிக்காவிடம் செல்லுதல்)
- (5) சேர்... நாங்களும் உதுபோல ஒரு அணுகுண்டை வெடிக்க வைக்க வேணும்.
- (6) சேர்... சேர்... பிளீஸ்... பிளீஸ்... கருணை காட்டுங்கோ, அனுமதி தரவேணும் சேர்.

அமெரிக்கா: நேச நாடுகளே... தந்தோம் அனுமதி. ஆனால் ஒன்று, நீங்கள் கடலுக்கடியில்தான் வெடிக்கவைக்க வேண்டும். அமெரிக்காவில் இருந்து மிகத் தூரத்தில் வெடிக்க வைக்கவேணும். அத்துடன் குண்டு எங்களுடையதை விட சிறியதாக, சக்தி குறைவாக இருக்கவேண்டும்.

நேச

- நாடுகள் : (1) அப்பிடியே ஆகட்டும்
- (2) நீங்கள் சொன்னதை நாங்கள் செய்வம்
- (3) நன்றி நன்றி அமெரிக்க நாயகனே

அமெரிக்கா: உங்களுக்கு என் வாழ்த்துக்கள்

கிழவன் : கடற்கரையிலை மண்ணை அள்ளாதை புங்கோ எண்டு நெஞ்சு பிளக்கக் கத்தினன். சவுக்கு மரங்களை வெட்டாதையுங்கோ என்று உயிர் மூச்செடுத்துப் போராடிப் பார்த்தன். ஆராவது கேட்டியளே. இன்டைக்கு எல்லாம் மூழ்கிப் போய்க் கிடக்குது.

இளைஞன்: ஆருக்குத் தெரியும் இப்பிடி ஆகுமென்டு. வீழுந்து, உறவிழுந்து, சொத்து இழுந்து, கடலின்றை கரையையும் இழுந்து நிற்கிறம்.

செய்தி

வாசிப்பவர் : (செய்தி) புவிக்கோள் வெப்பநிலை அதிகரித்துச் செல் கிறது. வளிமண்டல குழலில் இரசாயன வாயுக்கள் சேருவதே குறிப்பாக காபனீ ஒட்சைட்டு வாயு அதிகமாகச் சேருவதே இதற்கான காரணம் எனக் கூறப்படுகின்றது. உலகில் உள்ள ஒவ்வொரு நாடும். புவியின் சுற்றுச்சூழலைப் பாதுகாத்து, எதிர்காலத்தில் புவிக்கும் மனித குலத்துக்கும் உயிரினங்களுக்கும் ஏற்படப்போகும் பேரழிவைத் தடுக்க நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும். எனக் கேட்டுக்கொள்கிறோம்.

இளைஞன் : இனியெண்டாலும் பூமியைக் காப்பாற்ற நாங்கள் பாடுபட வேண்டும். இல்லாவிடின் அழிஞ்சபோடும். உலகளாவியர்தியில் மனுசர் திரண்டு அழிவுகளைத் தடுக்க செய்துபட வேண்டும்.

அமெரிக்கா : நல்ல யோசனை உலக மக்களை ஒன்றுதிரட்ட வேண்டும். தன்னார்வ அமைப்புகளை ஏற்படுத்தி உடன் செயற்பட வைக்க வேண்டும்.

ABC

நிறுவனம் : நாங்கள் ABC நிறுவனத்தினர் வாயுக்கழிவுகளினால் வளிமண்டலம் மாசடைந்து வெப்பநிலை அதிகரிப்பதைத் தடுப்பதே எங்கள் குறிக்கோள்.

பொது

மக்கள் : (1) சொல்லுங்கோ ஜயா நாங்கள் கேக்கிறம் நீங்கள் சொல்லுங்கோ.
(2) காச தருவியள் தானே காச... காச...?
(3) தந்தால் நாங்கள் முழுக்க கேட்பம்

மக்கள் குறிப்பிட்ட ஒழுங்கில் அமர்ந்து இருக்க நிறுவனத்தினர் உரையாற்றுதல்

ABC

நிறுவனம் : வளிமண்டலத்தில் காபனீ ஒட்சைட்டு வாயு அதிகரித்தால் குழல் வெப்பநிலை கூடும். தொழிற்சாலைப் புகைக் கழிவுகள், வாகனங்களின் புகைகள், சனங்களின் வெளி முச்சு... எல்லாம் காபனீ ஒட்சைட்டுத்தான்.

கிழவன் : ஜயா எங்கடை நாட்டிலை எத்தினை தொழிற்சாலை இருக்குது. இருந்த தொழிற்சாலைகளையும் யுத்தம் காரணமாக இழுத்துப் பூட்டிப்போட்டு இருக்கிறும்.

இளைஞன் : ஜயாமர்ர் உங்கடை கதையை அமெரிக்காவிற்கும் மற்ற நேச நாடுகளுக்கும் வந்த நாடுகளுக்கும் போய்ச் சொல்லுங்கோ.

கிழவன் : பிழைவிடுகிறது அவையள் தண்டனை அனுபவிக்கிறது நாங்கள்... என்ன நியாயம்?

ABC

நிறுவனம் : உடி... வாய் திறக்கக்கூடாது. நீங்கள் கருத்துச் சொல் லக்கூடாது. நாங்கள் சொல்லுறுதை கேட்கவேணும். இந்தாங்கோ காக் காக் பிடியுங்கோ.

மக்கள் : பூமியைக் காப்போம்
குழலைக் காப்போம்
வெப்பத்தைக் குறைப்போம்

அமெரிக்கா: சபாஷ்... அச்சா... உப்பிடித்தான் மக்கள் விழிப்படைய வேணும். புவிக்காக நல்லா உழைச்சால் புவியை அழிவிலிருந்து காப்பாற்றிப்போடலாம். எங்கை இன்னும் ஒருக்கா சத்தமாகச் சொல்லுங்கோ.

அமெரிக்கா: பூமியை...

மக்கள் : காப்போம்...

அமெரிக்கா: குழலை...

மக்கள் : காப்போம்...

அமெரிக்கா: காப்பீர் ஓட்சைட் வாயுவை...

மக்கள் : குறைப்போம்...

அமெரிக்கா: வளிமண்டல வெப்பத்தை...

மக்கள் : குறைப்போம்...

அமெரிக்கா: பேரழிவை...

மக்கள் : தடுப்போம்...

அமெரிக்கா: சபாஸ்.... இனி செயல்பாட்டிலை இறங்குவோம்.

XYZ

- நிறுவனம் : (1) நாங்கள் XYZ நிறுவனத்தினர் காபனீர் ஓட்சைட் வாயு அதிகரிக்கிற காரணங்களை விளங்கப்படுத்த வந்துள்ளோம்.
(2) சனத்தொகை அதிகரிப்பதான் அடிப்படைக் காரணம்.

கிழவன் : அனு குண்டுபோட்டு சனங்களை ஒரேயடியா அழிச்சு விடுங்கோவன்.

XYZ

- நிறுவனம் : (1) சும்மா விசர்க்கதை கதைக்காதையும் பெரியவரே.
(2) சனத்தொகை அதிகரிக்க பல்வேறு தேவைகளுக்காக மரங்கள் அழிக்கப்படுகிறன.

XYZ

- நிறுவனம் : (1) சனங்கள் வெளிவிடுகிற சுவாசத்திலை உள்ள காபனீர் ஓட்சைட்டு அதிகரிக்கிறது.
(2) மரங்கள் நிறைய இருந்தால் இலைகள் மூலம் உணவு தயாரிப்புக்கு அதாவது ஒளித்தொகுப்புக்கு உறிஞ்சிவிடும்.
(3) மரங்களை அழிக்கிறப்படியினால் காபனீர் ஓட்சைட்டு உறிஞ்சப்பட முடியாமல் வளிமண்டலத்தில் அது அதிகரிக்கிறது.

பொது
மக்கள்

- : (1) இப்ப நல்லா விளங்குது. சனங்கள் வெளிவிடுகிற சுவாசத்தாலை காபனீராட்சைட்டு கூடுது.
(2) தாவரங்கள் அழிக்கப்படுத்தாலை காபனீராட்சைட்டு கூடுது.
(3) தொழிற்சாலைப் புகை, வாகனப் புகை என்பவற்றாலும் காபனீர் ஓட்சைட்டு கூடுது.
(4) சமையல் ஏரிபொருளாலையும் காபனீராட்சைட்டு கூடுது.
1. காபனீராட்சைட்டு வளிமண்டலத்திலை கூடி னால்...
2. வளிமண்டல வெப்பநிலை கூடும்
3. கடல்நீர் விரியும்
4. பனி உருகும், கடல் பெருகும்.

அமெரிக்கா: நல்லா விளங்குதுதானே. உங்கடை நாட்டிலை சனத் தொகை பெருக்கத்தைக் குறையுங்கோ. தொழிற்சாலை களைக் குறையுங்கோ. வாகனங்களைக் குறையுங்கோ.

பொது மக்கள் : (1) நீங்கள் காச தாங்கோ நாங்கள் செய்யிறும்.
(2) காசமட்டும் போதாது தேவையான சாமான்களையும் தாங்கோ.

பாடகர் : மேற்கினைப் பார்த்து - அதுவே
மேன்மையென்று புகழ்ந்திடுவர்
மேவிடும் வழிதன்னை
மெல்லவும் பாரார்

பஞ்சமோ பஞ்சமென்பர்
துஞ்சுவர், துயரத்தின் தோழரிவர்
விஞ்சும் வழிகளுண்டு
விழிதிறந்து பாரார்.

சும்மா இரந்து நின்றுவோர்
ஏந்திய கையில் பாத்திரத்தோடு
ஏங்கி நிற்கும்
வாழ்வும் ஒரு வாழ்வாமோ...?

PQRS
நிறுவனம் : நாங்கள் PQRS அமைப்பினர். 3 ஆம் உலக நாடுகளில் பசுமைப் போர்வையைப் போர்த்தப் போறும். வசதிப்பட்ட இடங்களிலையெல்லாம் மரங்களை நடப்போறும். நீங்கள் நீர் ஊத்திப் பாதுகாக்கவேணும்.

அமெரிக்கா: காபனீ ஒட்டசெட்டு அதிகரிக்கிறதாலை என்ன நடக்கும்?
இன்னும் ஒருக்காச் சொல்லுங்கே?

மக்கள் : வளிமண்டலம் குடாகும்.

கிழவன் : எனக்கு உடம்பு குடாகுது. கோபம் வந்தால் என்ன செய்வன் என்டு தெரியுமே?

இளைஞர் : ஐயா! கோபப்படாதையுங்கோ. நடக்க வேண்டியதைக் கவனிப்பாம்.

- பொது மக்கள் : (1) புவி வளிமண்டலம் குடாகினால்;
 (2) துருவப்பனி உருகும்.
 (3) கடல்மட்டம் பெருகும்.
 (4) நாடுகள் கடலுக்கை மூழ்கும்.
 (5) சனங்கள் அழிஞ்சு போவர். அதுமட்டுமில்லை;
 1. கடும் வரட்சி ஏற்படும்
 2. உணவுத் தட்டுப்பாடு, பஞ்சம் ஏற்படும்.
 1) தீங்கென கடும் மழை பொழியும்
 2) வெள்ளம் பெருகும்
 3) பேரழிவு ஏற்படும்.

(கடல் கொந்தளிப்பின் பேரழிவை மக்கள் நிகழ்த்திக்காட்டுவர். உடலசைவுகளும், இசைவும் முக்கியம் பெறுகிறது. ஆழிப்பேரலை தாண்டவத்தின் பல்வேறு சோக நிகழ்வுகளும் நகிழ்த்திக் காண்பிக்கப்படுகின்றன.)

பாடகர் : உணவூட்டி, உயிரூட்டி, வாழ்வதனை உவந்தவரே கடலம்மா.

கணப்பொழுதில் நீ கொண்ட கடும் சீற்றம் காரணங்கள் அறியோமே கடலம்மா

பேரலையின் கரம் நீட்டி அடித்தாயே எமை அழித்தாயே கடலம்மா
 பேய்க்கோலம் கொண்டுந்தன் சுகோட்டு நடனங்கள் ஏனம்மா எத்தாயே

தாய் மடியைத் தந்தவரே - தென்றல் தாலாட்டு இசைத்தவரே வாழ்த்துக்கள் கூறி வலைவீசும் மக்கள் எமை அலைவீசி அழித்தாயே ஏனம்மா?

செய்தி

வாசிப்பவர் : (செய்தி) இன்று உலகம் பூராகவும் ஏற்பட்ட கடல் கொந்தளிப்புக்கு அமெரிக்காவின் பரிசோதனைகள் எந்த வகையிலும் காரணம் இல்லையென விஞ்ஞானிகள் கூறுகின்றனர். மேலும், பாதிக்கப்பட்ட மக்களுக்கு அமெரிக்கா நிவாரணம் வழங்கும்.

மக்கள் : (விழுந்தடித்து பாய்ந்து உருண்டு நிவாரணம் வாங்குதல்) டேய்... தள்ளா... ஜயா எனக்கு, எனக்கு, வரிசையாக எப்படிப் போறது. ஜயா எனக்கு.

கிழவன் : வெக்கங்கெட்டவங்களே; வாங்கோடா இஞ்சாலை. நாயை விட கேவலமான பிறவிகள் வாங்கோடா.

மக்கள் திரும்புதல்

பூமியைப் பாதுகாக்கவேணும் என்டு சொல்லி யப்பாளின் கியாட்டோவிலை மாநாடு நடந்தது. அதிலை இன்னும் 10 வருசத்துக்குள்ளை காபனீ ஓட்சைட்டு குறைக்கப்பட வேணுமென்டு உலக நாடுகள் பிரேரணையை முன் வைத்தனர்.

இளைஞன்: இந்த அமெரிக்காக்காரன் உலகத்திலை முன்றில் ஒரு பங்கைவிட கூடுதலான காபனீ ஓட்சைட்டு வாயுவை உருவாக்கி வளிமண்டலத்துக்கை விழுநான். குறைக் கிறதுக்கு மறுத்துப்போட்டான்.

கிழவன் : ஊருக்குத்தான் உபதேசம் தனக்கல்ல எண்டெல்லோ சாம்ராஜ்ஜம் நடத்துறான்.

மக்கள் : (1) காபனீ ஓட்சைட்டு உற்பத்தியை குறை
(2) அனுகுண்டுப் பரிசோதனையை நிறுத்து
(3) பூமியைக் காப்பாற்று, உயிர்களைக் காப்பாற்று
(4) எங்களுடன் இணைந்து செயற்படு; ஸபம் உங் கருக்கு, அழிவு எல்லோருக்கும்.

நேச

நாடுகள் : நாங்களும் உங்களோடை சேருறும்.
பொருளாதாரத்திற்காக பூமியை அழியவிட முடியாது.

உலக மக்களும் நேச நாடுகளும் அமெரிக்காவுக்கு எதிராக ஒன்று சேருதல்

உலக

நாடுகள் : அமெரிக்காவே! எங்களுடன் இணை. சர்வதேசமும் சேர்ந்து எதிர்க்கின்றோம். வா... இறங்கி வா... அன் கேஸ்; பாரிய விளைவை எதிர்கொள்ளவேண்டிவரும்.

அமெரிக்கா இறங்கி வருதல் அனைவரும் மகிழ்ந்து நிற்றல்

அனைவரும்: அனைவரும் பூமியின் சுற்றுச்சூழலை பாதுகாத்து மனுக்கு விட்டதை மீட்போம் என உறுதி கூறுகிறோம்.

பாடகர் : ஞாலப் பெருவளியின்...
கோலம் குலைந்து கிடக்குதம்மா
காலத்தின் புத்திரர்கள், புத்திரிகள்
ஒலிமிட்டுப் பூண்டென்ன, அழுதென்ன
நாடி சோர்ந்தென்ன, நடையினாய்ப் போனதென்ன?

ஓடியது வாராது
கூடி எழு, பாடி எழு
தேடி எழு, நாடி எழு
புதிதாய், இனிதாய், இனிவரும் காலம்

திரை

குருபீடம்

ஆசிரியர் தின நாடகம் - 2004

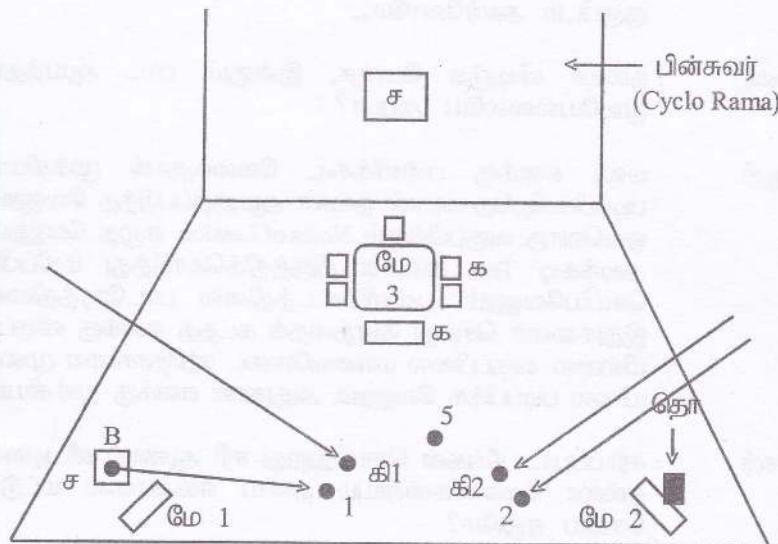
யாத்திரங்கள்

- 1) ஆதி மூலம் ஆதி
 - 2) சிவமலர் (மலர்)
 - 3) கிழவன் 1
 - 4) கிழவன் 2
 - 5) மோகன்
 - 6) அரசரத்தினம் (அரஸ்)
 - 7) நண்பன் 1 } மோகனின் நண்பர்கள்
 - 8) நண்பன் 2 } மிருதங்கம் ஒகன்
- நாடக நிர்வாகம்
- பிரதியாக்கம், நெறியாள்கை
- அரங்கேறிய திகதி
- அரங்கேறிய இடம்

யங்கேற்ற ஆசிரியர்கள்

- திரு.இ.நாகேந்திரராஜா
- திரு.பொ.அரவிந்தன்
(ஆதியின் மனைவி)
- திரு.பா.ஜெயகோபால்
(கோபாலு - மலரின் தந்தை)
- திரு.தி.செல்வராஜா
(வேலாயுதம்-ஆசிரியரின் தந்தை)
- திரு.ச.சத்தியசீலன்
(ஆதி - மலரின் மகன்)
- திரு.த.கலைச்செல்வன்
(ஆதியின் தம்பி)
- திரு.ச.யாதவானந்தன்
- திரு.கி.தவணேசன்
- திரு.த.பார்த்தீபன்
- திரு.ந.குணசீலன் (உப அதிபர்)
- திரு.பா.இரகுவரன்
- 06.10.2004 (ஆசிரியர் தினம்)
- Y.M.C.A மண்டபம் (ஹாட்லிக் கல்லூரிக்கு முன்பாக)

நாடக ஆரம்பத்தில் மேடை ஒழுங்கமைப்பும்,
பாத்திரங்களின் நிலைகளும்

1 - ஆதி, 2 - மலர், கி1 - கிழவன், கி2 - கிழவன், 2, 5 - மோகன், மே1, மே2, மே3 - மேசை, க - கதிரை, தொ - தொலைக்காட்சிப் பெட்டி, ச - சரஸ்வதிடம் (சுவரில் தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும், இதன்பின்பறும் நடிகையின் படம் இருக்கும், தேவைக்கேற்ப மாற்றி வைத்தல் வேண்டும்.

- பாடகர் : கருவாகி உருவாகி
குருவான பேறாகி
பெருவாழ்வு எனவாகி...
- இடராக எதுவந்து
முடமாக்க நின்றாலும்
நடுவானில் சுடராகி
குருபீடம் அமர்வோமே...
- மலர் : நல்லா விடிஞ்சு போச்சு, இன்னும் பாட ஆயத்தம் முடியேல்லையே அப்பா?
- ஆதி : மலர் எனக்கு பள்ளிக்கூட வேலைதான் முக்கியம் படிப்பிக்கிறதெண்டால் நல்லா ஆயுத்தப்படுத்த வேணும். ஒவ்வொரு வகுப்பிற்கும் Notes of Lesson எழுத வேணும். அடிக்கடி Test வைச்சு திருத்திக்கொடுத்து மதிப்பீடு செய்யவேணும். பள்ளிக்கூடத்திலை பாடநேரத்திலை இதுகளைச் செய்து நேரத்தைக் கடத்த எனக்கு விருப்ப மில்லை. வகுப்பிலை மாணவரோடை சந்தோசமான முறையிலை படிப்பிக்க வேணும். அதுதான் எனக்கு முக்கியம்.
- மலர் : சரியப்பா... நீங்கள் சொல்லுறது சரி ஆனால் வீட்டிலை எல்லா வேலைகளையும் தனிய என்னாலை மட்டும் செய்ய ஏலுமே?
- ஆதி : ஏலாது... கஷ்டம்தான்... நான் பின்னேரத்திலை வீடு கூட்டி, முத்தம் கூட்டி உதவி செய்யிறங் தானே. சமைய லுக்கு என்னாலை...
- கிழவன் 2 : அதொண்டும் நீ செய்ய வேண்டாம். நான் குத்திபோல இருக்கிறன். அவரை ஏன் பிள்ளை குழப்பிறாய். நான் தேங்காய் திருகுவிறங். கடைக்குப்போறன், மாடு வளர்த்து பால் எடுக்கிறன். உனக்கென்ன கஷ்டம்?
- ஆதி : மலர்... நிலம் வெளிச்சுப் போச்ச இவன் மோகன் இன் னும் கவிண்டு நித்தியர் கொள்ளுறானே. ஏன் அவருக் குத் திருப்பள்ளி எழுச்சி பாடவேணும்?
- மோகன் : என்னம்மா; சாமம் வரை நித்திரை முழிச்சுப்பாடிச்சனான் தானே. களைப்பா இருக்கு ஏன் என்னை எழுப்பின்னீக்கள்.

மலர் : ஏன்? பொய் சொல்லுறாய். 10 மணிக்கு நான் படுக்கப் போகேக்கிள்ளை நீ நல்ல நித்திரை. Tution, Tution என்டு நாள் முழுக்க ஓடித்திரியிறது. இரவு 08 மணிக்கு வீட்டுக்கு வாந்து. சாப்பிடுவது. T.V பாக்கிறது. நித்திரை கொள்கிறது.

கிழவன் 2 : படிக்கிறதெண்டால் அடுப்பங்களையிலை பூனை படுத்த மாதிரி ஒரே நித்திரை தான். ஊர் உலாத்திறதெண்டால் அவிட்டுவிட்ட மாடுமாதிரி...

கிழவன் 1 : அவிட்டு விட்டமாடோ! மோகனைக் குறைசொல்லாட்டில் உனக்குப் பொழுது விடியாதே? உனக்கு படிப்பைப் பற்றி என்ன தெரியும்? மழைக்குக் கூட பள்ளிக்கூடத் தாவாரத்திலை ஒதுங்காத நீ கதைக்க வெளிக்கிட்டாய். போய் உன்றை வேலையைப் பார் போ.

ஆதி : மோகனைச் சாட்டி இரண்டுபேரும் கொழுவுப்பட வேண் டாம். படிப்பு விசயத்தை நானும், மலரும் கவனிக்கிறும் நீங்கள் அடிப்டு அவனைக் குழப்பாதையுங்கோ.

கிழவன் 2 : நான் குழப்பேல்லை இவன்தான் (கிழவன் 1ஐக் காட்டி) குழப்புறான்

மோகன் : (கிழவன் 1ஐக்காட்டி) அப்பப்பா குழப்புறேல்லை. அம் மப்பாதான் (கிழவன் 2ஐக்காட்டி) எந்த நேரமும் திட்டித் திட்டி குழப்புறார். நான் படிக்கப் போறன்... விளங்குதோ (கிழவன் 2ஐப் பார்த்து இறுதிவரியைக் கூறுதல்)

ஆதி : சரி... சரி... அமைதியா இருந்து படி.

(ஆதி கதிரையில் அமரல்)

கிழவன் 2 : முயல் பிடிக்கிற நாயை முஞ்சையைப் பாத்துச் சொல்ல லாம்.

கிழவன் 1 : சொல்லுற முஞ்சை உருப்படியா இருக்கவேணும்!

கிழவன் 2 : நீதான் பெடியனைக் கெடுக்கிறாய். அவன் எக்கேடு கெட்டுப்போனாலும் உனக்கென்ன? உன்றை அலுவல் நடந்தால் சரி.

கிழவன் 1 : விசர்க்கதை கதைக்காதை, மோகனிலை எனக்கில்லாத அக்கறையே? கவனமாக் கதை; எனக்குக் கோவம் வந்தால்... தெரியுமே...

கிழவன் 2 : தெரியும்... என்ன செய்யப் போறாய்?

கிழவன் 1 : கதையாதை... உழக்கிப்போடுவன்.

கிழவன் 2 : உழக்குவியோ... பண்ணுவாய்

கிழவன் 1 : போடா... ராஸ்கல்

(இருவரும் வாய்த்தர்க்கத்தில் ஈடுபட்டபடி கிட்ட நெருங்கும்போது, ஆதி ஒடி வந்து விலக்கிவிடல்)

ஆதி : விடிஞ்சும் விடியாததுமா சண்டையைத் தொடங்கீட்டிங் களே? உங்கடை சண்டையால் அவன்றை படிப்பெல்லே பாழாகுது. குடும்பத்திலை அமைதி நிலவினால்தான் பிள்ளையள் அமைதியாப் படிக்கலாம். உங்களைக் கையெடுத்துக் கும்பிட்டன். மோகனரை படிப்பைக் குழப்பாதையுங்கோ.

மலர் : ஜூயா! இஞ்சாலை வாங்கோ (கிழவனைப் 2 பார்த்துக் கூறுதல்) நீங்கள் பேசாமல் இருங்கோ. அவற்றை தேப் பணைப் பேசுற்று அவருக்குப் பிடிக்காது. மோகனைக் கெடுக்கிறது ஆர் என்டு தெரியாதே?

கிழவன் 2 : சரி... சரி... நீ ஏன் சத்தம் போடுநாய் நான் ஏலக் கூடியளவு பேசாமல் இருக்கிறேன். என்னாலை உன்றை குடும்ப வாழ்க்கை பாழாய்ப் போகக்கூடாது என்டுதான் அந்தக் கிழவன்றை அட்டகாசங்களைப் பொறுத்துக் கொண்டு இருக்கிறேன்.

(அனைவரும் உள்ளே நகருதல் மோகன் மேசையில் படிப்பதாக பாவனை செய்கிறான். மோகனின் Cellphone ஒலிக்க அதை எடுத்துக்கொண்டு முன்னால் வருகிறான்)

மோகன் : ஹலோ, ஆர் பிரசாந்தோ? எப்பிடி Schoolக்கு போனனியே? நாளைக்குக் Cut பண்ணுவாம். அப்பா Schoolக்கு போயிடு வார். அம்மாவை சமாளிக்கலாம். நாளைக்கு வா... பம்பலா பொழுதுபோகும்.

(மோகன் கதிரையில் அமர்ந்து புத்தகம் படிப்பதாக பாவனை செய்தல்)

மோகன் : அம்மா ஒரு தேத்தண்ணி தாங்கோ இவ்வளவு நேரமும் என்ன செய்யிறியள்?

மலர் : இந்தா மேனை முட்டைக் கோப்பி. கொஞ்ச நேரம் படிக்க முன்னம் களைச்சுப் போட்டியே. அப்பாட்டைச் சொல்லி Marmite வாங்கித்தாறன்.

மோகன் : Marmite வேண்டாம் Sustagin வாங்கித் தாங்கோ... (முட்டைக் கோப்பியைக் குடித்து முடித்தல்)
அம்மா... Notes கொப்பி ஒன்டு பிரசாந்திட்டை வாங்க வேணும், ஒருக்கா போட்டு உடனை வாறன்.

மலர் : இப்பவோ... இன்னும் சரியா விடியேல்லை; பிறகு போவன். 05 நிமிசம் மேசையிலை இருந்து படிக் கேல்லை அதுக்குள்ளை வெளிக்கிட நிக்கிறாய்.

மோகன் : கொப்பி அவசரமா தேவையம்மா இண்டைக்கு Schoolஇல் சிவா Sir கேள்வி கேப்பார். விடை சொல்லாட்டில் அந்த மனிசன் திட்டங்கூது மாத்திரம் இல்லை கைவைச்சும் போடும். நான் ஒடிப்போய் வாங்கிக்கொண்டு வாறன்.

கிழவன் 2 : அச்சா... விடியப்பறமே சாமி ஊர்வலம் புறப்பட்டாச்சு

கிழவன் 1 : என்ன நொட்டை சொல்லுறாய். அவன் படிப்பு விசயமாத் தான் வெளியிலை போறான்.

கிழவன் 2 : படிப்பு, படிப்பு என்டு சொல்லி எல்லாரையும் பேக்காட்டி காவடி ஆடித்திரியிறான். நீ அவன்றை ஆட்டத்துக்கு நல்லா மேளம் அடிக்கிறாய்.

ஆதி : சரி... உலக மகாயுத்தம் வெடிச்சிட்டுது தயவு செய்து யுத்தத்தை நிப்பாட்டுங்கோ.
(கிழவன் 1, கிழவன் 2 உள்ளே போகின்றனர்)
மலர்... உவன் மோகனைக் காணேல்லை எங்கை போட்டான்?

மலர் : அவன்பா கிட்டத்தான் போயிருக்கிறான். பெடியனிட்டை Notes கொப்பி ஒன்டு வாங்கத்தான் போனவன்.

- ஆதி : ஏன் அவன் Notes எழுதிற்றில்லையோ?
- மலர் : அது வேறை ஒரு Tution Notes கொப்பி போலை இருக்கு
- ஆதி : அவனை ஏன் வெளியிலை போக விட்டன்? அவன் Notes கொப்பி என்டு சொல்லி என்ன கொப்பி வாங்கப் போட்டானோ ஆருக்குத் தெரியும்?
- மலர் : அது என்ன கொப்பி அப்பா?
- ஆதி : அதுதான் பாக்கக்கூடாத படக் கொப்பி.
- மலர் : எங்கடை பெடியன் அதுகளோண்டும் பார்க்கிற ஆளில்லை.
- ஆதி : அப்பிடித்தான் நானும் நம்புறன்.
- கிழவன் 2 : கடுக்கண்ட பெடியனை நம்பக்கூடாது. ஒரு கண் வைச் சிருக்க வேணும். தடம்புரஞாற வயது. இந்த வயதைத் தாண்டினால் பிறகு வண்டி போற இடத்துக்கு சரியாய் போய்ச் சேர்ந்திடும்.
- மலர் : அங்கை... உங்கடை தம்பி அரஸ் வாறார்!
- ஆதி : வாடா தம்பி வா
- அரஸ் : எங்கை அப்பா, வீட்டிலை இல்லையோ?
- கிழவன் 1 : இஞ்சைதான் நிக்கிறன் என்னடா மோனை விடியக் காலமையே வந்திருக்கிறாய்.
- அரஸ் : ஒண்டுமில்லை. சும்மா ஒருக்காப் பார்த்திட்டுப் போகலாம் எண்டுதான்...
- ஆதி : என்ன விசயம் மனிசிக்கு சுகமில்லையோ?
- அரஸ் : மனிசிக்கு இப்ப பரவாயில்லை. செலவுக்குத்தான் கஷ்டமாயிருக்கு

ஆதி : ஒன்டுக்கும் யோசியாதை. நான் Short Leave இலை Bankக்கு போய் காக் எடுத்துக்கொண்டு வாறன். நீ வீட்டை 11 மணி போலை வாவன்.

அரஸ் : சரி அண்ணை நான் போட்டு பிறகு வாறன். அப்பா நான் 11 மணிக்கு வாறன். பிறகு ஆறுதலாகக் கதைப்பம்.

கிழவன் 1: ஒ... ஒ... போட்டுவா மோனை (பின் தனக்குள் சொல்லல்) பாவம்... பெழியன். மனிசிக்கு இதய நோய் தெல் விழுந்து வீடு முழுக்கச் சிதறிப்போய்ச்சு கடைசிப்பிள்ளை அந்த இடத்திலையே செத்துப்போச்சு. யோசிச்சு யோசிச்சு மனி சிக்கு இதயம் பிழைச்சுப்போச்சு. இப்ப 3 பிள்ளையள். கூலி வேலை செய்து குடும்பத்தைக் காப்பாத்துறான். மருந்துச் செலவுதான் கையைக் கடிக்குது. ஒரு அவசர மெண்டால் தமையன்தானே உதவி செய்ய வேணும்.

கிழவன் 2: காசுக்கெண்டால் விடிஞ்சு உடனை முழுவியளத்துக்கு வந்து நின்டிடுவாங்கள். ருசி கண்ட பூனை கம்மா இருக்குமே?

கிழவன் 1: அவன் தன்றை தம்பிக்குக் குடுப்பான் விடுவான். நீ ஆர் அதைக் கேக்கிறதுக்கு. நீ முதல்லை ஒசியிலை தின்றுறதை விடுபாப்பம்.

ஆதி : மாமா (கிழவன் 2) நீங்கள் உப்பிடியெல்லாம் சொல்லு றது எனக்குப் பிடிக்கேல்லை.

கிழவன் 1: என்றை மகனுக்குப் பிடிக்கேல்லையாம். ஓப்ப விளங்குது தானே. மூட்டையைக் கட்டுமன்.

ஆதி : அப்பா! (கிழவன் 1) எனக்குத் தெரியும் என்றை கடமை. நீங்கள் இரண்டுபேரும் தயவுசெய்து வாயை முடிக்கொண்டு இருங்கோ.

கிழவன் 2: குறைநினைக்க வேண்டாம். மருமகன்; ஏதோ வேகத் திலை சொல்லிப்போட்டன்.

ஆதி : உங்கள் இரண்டு பேராலையும் எனக்கு வருத்தம் வந் திடும் போலை இருக்கு. எனக்கு ஒரே களையா இருக்கு.

கிழவன் 1 : சரி... சரி... இப்ப நீ ஏன் பதப்பட்டபடுகிறாய். கொஞ்சம் அமைதியா இரு மோனெ. என்னெப்பார் எவ்வளவு திட்காத்திரமாக இருக்கிறன். என்ன நடந்தாலும் மன தைப்போட்டு குழப்பக்கூடாது.

மலர் : என்னப்பா இப்படி வேர்க்குது. இருங்கோ விசுக்கிலிருந்
(மலர் விசிறியால் விசுக்குதல்)

ஆதி : சரி... நான் Schoolக்குப் போட்டு வாறன்.

மலர் : அப்ப காலமை சாப்பிடுறதில்லையே?

ஆதி : நேரம் போட்டுது School canteenவிலை சாப்பிடுறன்
(ஆதி போதல்)

கிழவன் 1 : அந்தரப்படாமல் போட்டுவா மோனெ. காசு... Bank இலை எடுத்து 11 மணிக்குத் தம்பிக்குக் குடுக்கவேணும். மறந்துபோடாதை

(கிழவன் உள்ளே போதல்)

மலர் : (தனக்குள்) இந்த மனிசன் தின்னாமல் குடியாமல் பள்ளிக்கூடம், பள்ளிக்கூடம் எண்டு சாகுது. சொன்னாலும் கேக்கிறதில்லை. கடவுள்தான் காப்பாத்த வேணும்.

(அப்போது மோகன் கையில் படக்கொப்பியுடன் திரும்பிவருகிறான்)

மலர் : மோகன் கையிலை என்ன கொண்டுவாறாய்.

மோகன் : Copy... Copy... Copy அம்மா

மலர் : கொப்பியோ... என்ன கொப்பி?

மோகன் : அதும்மா... அது... Notes Copyயை வேறை பெடியனுக் குக் குடுத்திட்டானாம். அதுதான் இந்தக் Copyயை எடுத்துக்கொண்டு வந்தனான்.

மலர் : சோதினை முடிஞ்சாப்போலை உதுகளைப் பாக்கலாம்.
குருபீடம்

இண்டைக்கே திருப்பிக் குடுத்திடவேணும். இப்ப பள் விக்கூட்டத்துக்கு நேரமாயிட்டுது. கெதியா சாப்பிட்டு வெளிக்கிடு.

மோகன் : அம்மா நான் இண்டைக்கு Schoolக்கு போகேல்லை.

மலர் : போகேல்லையோ... ஏன்?

மோகன் : சேர்மார் Schoolக்கு வாய்ரேல்லை அம்மா. அங்கை போய் ஒண்டும் படிக்கொலாது. Tutionக்கு போறுந்தானே அம்மா. நான் வீட்டை இருந்து படிக்கப்போறன்.

கிழவன் 2 : படிக்கப் போறானாமோ. கிழிக்கப் போறான். பாப்பம்... பாப்பம்.

மலர் : அப்பா சத்தம் போடாமல் இருங்கோ அவன் படிக்கப் போறானாம் படிக்கட்டுமன். நல்லதுதானே. மற்றும்படி படிக்க எங்கை நேரம் கிடைக்குது.

(கிழவன் 2, மலர் உள்ளேபோதல்)

கிழவன் 1 : மோகன்... டேய் என்ன படக்கொப்பியேடா... சொல் லன்ரா... போடுவமே.

மோகன் : அப்பப்பா சத்தம் போடாதையுங்கோ பிறகு போடுவம்.

(மோகன் படிக்கிறதாகப் பாவனை செய்கிறான். V.D.O கொப்பியை திரும்பித்திரும்பிப் பார்க்கிறான். அவ்வேளை மோட்டார் சைக்கிளில் 2 நண்பர்கள் வருகின்றார்கள்)

நண்பர் : மோகன்... நிக்கிறாரோ?

மலர் : நீங்கள் ஆர் பிள்ளையள்?

நண்பர் : நாங்கள் மோகன்ரை Friends

மலர் : என்ன விசயம் சொல்லுங்கோவன்.

நண்பர் : நாங்கள் Combined Studyக்கு வந்தனாங்கள்.

- மலர் : படிக்க வந்திருக்கிறியளோ! வாங்கோ... வாங்கோ...
மோகன் இஞ்சைவாவன்...
- மோகன் : நான் படிச்சுக்கொண்டிருக்கிறன் அம்மா குழப்பாதை யுங்கோ.
- மலர் : உன் ரை Friends வந்திருக்கினம் Combined Studyக்காம்
- மோகன் : மச்சான் வாங்கோடா படிக்க Notes எல்லாம் கொண்டந் தனியளோ?
- நண்பர் : ஒ... ஒ...
- மோகன் : அட புது Moter Cycle எப்ப அவிட்டனி!
- நண்பர் : ஒரு கிழமைக்கு முன்னம்தான் ஆக ஒரு ஸ்ட்சம்தான் முடிஞ்சுது.
- மோகன் : அம்மா... எனக்கு எப்ப Moter Cycle வாங்கித் தரப் போறியள்?
- மலர் : இப்ப என்னத்துக்கு மோனை உனக்கு?
- மோகன் : 3 பாடத்துக்கும் 6 இடத்திலை Tutionக்குப் போறன். ஒடி ஒடிப் போறதிலை களைச்சுப் போறன் அம்மா. இரவிலை களைப்பிலை 8 மணிக்கே நித்திரை வருகுது. நான் எப்படிப் படிக்கிறது?
- மலர் : Moter Cycle வாங்கித் தாற்தெண்டால் இப்ப காசுக்கு எங்கை மோனை போறது?
- மோகன் : மாமாமார் வெளிநாட்டிலைதானே. ஒருக்காக் கேட்டுப் பாருங்கோவன்.
- மலர் : அவங்களிட்டை எத்தினை தரம் காசு வாங்கிறது. நெடு கலும் கேக்கிறது வடிவில்லை.
- மோகன் : நான் வெளிநாட்டுக்குத்தான் போகப்போறன். எங்கடை அப்பா Universityயிலை கனக்கப் படிச்சு என்ன பிரியோ

சனம். சம்பளம் 20 ஆயிரத்தைத் தாண்டேல்லை. பிச் சைச் சம்பளம் எடுக்கிறார்.

மலர் : ஒரு Motor Cycle வாங்கித் தாறன் நீ வெளிநாட்டுக்குப் போகவேண்டாம். உன்னை அனுப்பிப்போட்டு இஞ்சை நாங்கள் என்ன செய்யிற்று. நீ நல்லா படிமோனை. படிச்சு முன்னுக்கு வந்தால்தான் பெத்த வயிறு குளிரும்.

மோகன் : சரி... சரி... பூராணம் படிக்கத் தொடந்கீட்டிங்களே. நிப்பாட்டுவகோ. மைச்சான் வாங்கோ நாங்கள் படிப்பம்.

(மேசையில் நண்பர்களுடன் இருந்து படிப்பதாகப் பாவனை செய்தல்)

மலர் : தம்பி மோகன் நான் அம்மப்பாவோடை சந்தைக்குப் போட்டுவாறன். நீங்கள் படியுங்கோ.

மோகன் : கோழி இறைச்சியும் வாங்குங்கோ இண்டைக்கு இவங்களுக்கும் வீட்டைதான் சாப்பாடு.

மலர் : படிக்கிறதென்டால் நான் என்னதான் செய்து தரமாட்டன். பிள்ளையள் பொறுமையா இருந்து படியுங்கோ.

கிழவன் 2 : படிக்கவேணும். விளையாடுறுதில்லை. அவன் கிழுடன் குழப்ப வருவான். வந்தால் கலைச்சுப்போட்டு...

மோகன் : சரி... சரி... நீங்கள் போட்டு வாங்கோ.

(மலரும், கிழவன் 2ம் போய்ச் சிறிது நேரத்தின் பின் கிழவன் 1 வருதல்)

கிழவன் 1 : கொம்மாவும், கிழுடனும் போட்டினம் நாங்கள் படம் பாப்பமே.

நண்பர் 1 : அப்பு; அதுக்குத்தானே இஞ்சை வந்தனாங்கள்.

நண்பர் 2 : நாங்கள் V.D.O Copyயைப் போடும் நீங்கள் ஒரு கண் ணாலை படத்தைப் பார்த்துக்கொண்டு மற்றுக் காண் ணாலை வீட்டை ஆரும் வருகின்மோ எண்டும் பாக்க வேணும்.

கிழவன் 1 : நான் இதிலை இருக்கிறங் படமும் பார்க்கலாம். வாறு ஆக்களையும் தெரியும்.

(படம் பார்த்தல், ரஸித்தல் பாவனை செய்தல்)

கிழவன் 1 : போய்ஸ் படத்தை விட இது Supper. அந்தமாதிரிப் போகுது

(பாடலுக்கு கிழவன் உட்பட அனைவரும் ஆடுதல். ஆதி அவ்வேளை வருகிறார்.)

கிழவன் 1 : அங்கற்றா கொப்பன் வாறான்.

(ஆதி வருதல். அவரைத் தொடர்ந்து மலரும், கிழவன் 2 ம் வருதல்)

ஆதி : டேய்...

(எல்லோரும் பதறி விழுந்தடித்து ஒடி ஒழித்தல். கிழவன் 1 மெது வாக உள்ளே செல்லல்)

அப்பா! நீங்களும் சேர்ந்து கும்மாளம் போடுநீங்களே. டேய் மோகன் நீ படிக்கிற லட்சணம் நல்லாத் தெரியுது. ஏன்றா என்னைக் கவலைப்படுத்துகிறாய். நீ இப்பிடிக் கெட்டுப்போனால் நான் ஏன்றா உயிரோடை வாழ வேணும்?

மலர் : என்னப்பா என்ன நடந்தது?

ஆதி : Schoolக்கும் போகாமல் வீட்டிலை நின்னு இப்பிடிக் கத்தி ஆடுநாங்கள். நான் என்ன பாவம் செய்தனோ.

(ஆதி நெஞ்சைப் பிடித்தபடி தள்ளாடுதல்)

மலர் : என்னப்பா என்ன செய்யது. ஐயோ...!

(அனைவரும் பதறியிடத்து ஆதியைப் பிடித்தல், கதிரையில் இருத்தல், விசுக்குதல், சட்டையைத் தளர்த்தல் அருகில் தகப்பன் (கிழவன் 1) கவலையுடன் அமர்ந்து தடவிக் கொடுத்தல், தண்ணீர் கொடுத்தல்)

பாடல் : தங்கச் சூரியனே
பொங்கும் சமுத்திரமே
நெஞ்சு கலங்குவதேன்
நொந்து வாடுவதேன்

வெற்றி கண்ட பாதையெல்லாம்
கண்ணின் கவடுகள்தான்
உதிரத்தின் உதிர்வுகள்தான்
கதிரவனே எழுந்திடுக
காலமது ஒளிபெறவே
ஞாலமது விழிபெறவே

கிழவன் 1 : மோனை என்னப்பு செய்யுது.

மோகன் : அப்பா... அப்பா...

மலர் : 'டொக்ரரை'க் கூட்டிக்கொண்டு வாங்கோ.

ஆதி : வேண்டாம் இப்ப சுகமா இருக்குது.

(அரஸ் வருகிறான்)

அரஸ் : அப்பா என்ன ஒரு மாதிரியா இருக்கிறீங்கள்.

கிழவன் 1 : கொண்ணனுக்கு நெஞ்சுக்கை என்னவோ செய்யதென்டு...

ஆதி : அதெல்லாம் இப்பசரி... இந்தாடா தம்பி காச இதுக்குத் தான் Short leaveவிலை வந்தனான். நான் Schoolக்கு போட்டு வாறன்.

மோகன் : அப்பா Schoolக்கு நீங்கள் போகவேண்டாம். Leave போடுங்கோ.

நண்பர் 1 : நல்லா rest எடுக்கவேணும் Sir.

மலர் : டொக்ரரிட்டை எதுக்கும் ஒருக்காக் காட்டுறது நல்லது தானே.

ஆதி : மலர் என்றை Bag ஜ தா

(ஆதி பாடசாலைக்குப் புறப்படுகிறார்)

எனக்கு Schoolக்கு போகாட்டில்தான் வருத்தம் வரும். எனக்கு Schoolதான் சொர்க்கம்... (எனச் சொல்லியபடி ஆதி செல்கிறார். கிழவன் 1, கிழவன் 2, மலர் உள்ளே போகின்றனர்.)

நண்பர் : மோகன் ஏன் கண் கலங்கிறாய்.

மோகன் : அப்பா; எனக்காண்டி எவ்வளவெல்லாம் செய்துதாறார். இப்படி ஒரு அப்பாக்கு நான் வருத்தத்தைப் பரிசாக்க கொடுக்கமாட்டான்.

நண்பர் 2 : ஓமா, இனி நல்லாப் படிச்சு A/L Exam பாஸ்பண்ண வேணும்.

நண்பன் 2 : மோகன் நீ படிக்காமல் கெட்டுப் போய்க்கொண்டிருக்கிறாய் என்டு கண்டதும் அவற்றை நெஞ்சு பிழைக்கப் பாத்தது.

மோகன் : நான் கவனமாய்ப் படிக்கப்போறன். எனக்குத் தெரியும் என்றை கெட்டித்தனம்.

நண்பன் 1 : இன்டைக்கே படிப்பம்.

(மேசையில் இருந்து படித்தல், கேட்டுப் படித்தல், ஒருவர் விளக்கப்படுத்தல், சிந்தித்துச் செய்தல் போன்ற பாவனைகள் மூலம் கடுமையான கற்றுலை வெளிப்படுத்தல்.)

மலர் : (இவர்களைப் பார்த்துவிட்டு) அப்பா! இஞ்சை வாங்கோ வன் அவையள் படிக்கினம்.

கிழவன் 2 : தேப்பனை வருத்தக்காறனாக்க மோகன் விடமாட்டான். படிச்சு முன்னேறுவான். இருந்துபார் பிள்ளை.

(ஆதி வரல்)

ஆதி : என்ன வலு Serious ஆகப் படிக்கிறீங்கள்.

மலர் : அவங்களைக் குழப்பாதையுங்கோ.

ஆதி : எனக்கு நீங்கள் உண்மையா கவ்டப்பட்டுப் படிச்சால் போதும். என்றை வருத்தமெல்லாம் ஓடிவிடும். அந்தந்தக் காலத்திலை அந்தந்தக் கடமைகளைச் சரியாகச் செய் தால் அதுதான் வாழுகின்ற வாழ்க்கை. முயற்சி திரு வினையாக்கும். நீங்கள் படியுங்கோ பிள்ளையள்.

பாடகர் : கருவாகி உருவாகி
கருவான பேறாகி
பெருவாழ்வு எனவாகி...
இடர் எதுவந்து;
முடமாக்க நின்றாலும்
நடுவானில் சுடராக
குரு பீடம் அமர்வோம்.

(மேற்படி பாடல் படிக்கும்போது நடிகர் அனைவரும் முன்னால் ஒழுங்கான முறையில் வந்துநின்று பாடல் முடிய வணக்கம் தெரிவிப்பர்)

திரை

“மெல்லத் தமிழ் இனி”...

கல்லூரித்தின பரிசளிப்பு விழா

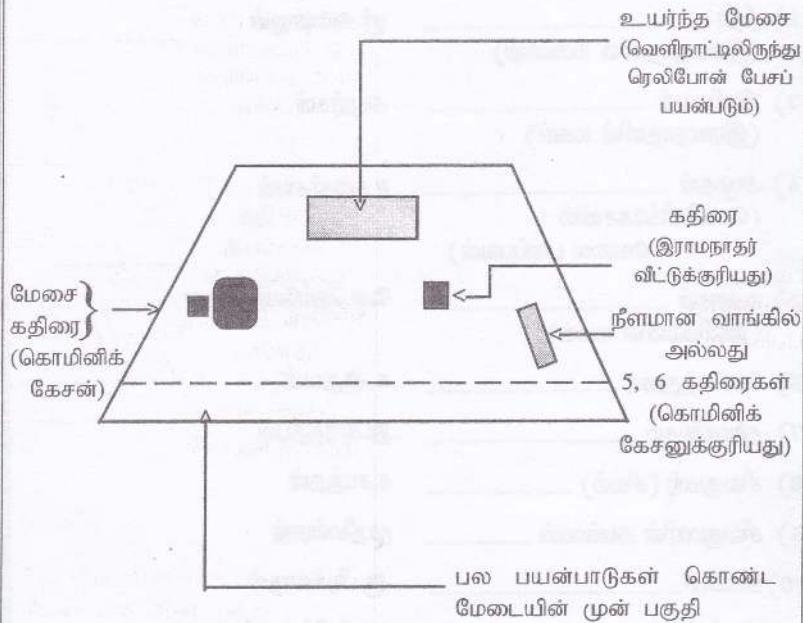
நாடகம் - 2002

பாத்திரங்கள்பங்கேற்றோர்

1) இராமநாதன்	த.ஸ்ரீதர்
2) சீதா	ஸ்ரீ.அனோஜன் (இராமநாதனின் மனைவி)
3) இனியவன்	அ.தர்சன் (இராமநாதனின் மகன்)
4) அமுதன்	ச.தனஞ்சயன் (கொமினிக்கேசனில் வேலை பார்ப்பவன்)
5) டிலாசன்	மோ.தெய்வேந்திரரசா (இனியவனின் மகன்)
6) செல்லத்துரை	க.ஆதவன்
7) தர்மலிங்கம்	இ.கார்த்தீபன்
8) சிவகுமார் (சிவம்)	ச.சயந்தன்
9) சிவகுமாரின் அண்ணன்	மு.நிமிஸ்ராஜ்
10) கமலினி	ஆ.பிரகலாதன்
11) கமலினியின் கணவன்	ச.ரஞ்சித்குமார்
ஒகன்	இ.கௌதமன், வ.இராஜ்குமார்
மிருதங்கம்	இ.யோகேஸ்வரன்
பாடகர்	செ.ஜெயகணேசன்
பிரதியாக்கம் நெறியாள்கை	திரு.பா.இரகுவரன் (ஆசிரியர்)
அரங்கேற்றம்	<ol style="list-style-type: none"> 1) மார்ச் 2002 ஹாட்லிக் கல்லூரி பரிசீலிப் பிழை Y.M.C.A மண்டபம் 2) 24.06.2002, புலோலி கிழக்கு ஞானசம்பந்தர் கலைமன்ற 40 ஆவது ஆண்டு விழா

நாடக ஆரம்பத்தில் மேடை ஒழுங்கமைப்பு

(மேடைப்பொருட்கள் மாற்றப்பட வேண்டிய அவசிய மில்லை. கொமினிக்கேசன், இராமநாதர் வீடு, வீதி... என மேடைப் பகுதிகளை தகுந்தவாறு பயன்படுத்தலாம்)

(தொலைபேசி வசதிகள் கொண்ட கொமினிக்கேஷன் சென்றர்.)

பாடகர் : மெல்லத்தமிழினி...
மெல்லத்தமிழினி...
மெல்லத்தமிழினி...
மெல்லத்தமிழினி...

மெல்லத்தமிழினிச் சாகுமோ - அந்த
மேற்கு மொழிகள் இனிமேழுமோ
பள்ளத்தில் நின்று ஏறுமோ - பெரு
வெள்ளத்தில் கரை சேருமோ

மெல்லத்தமிழினி...
மெல்லத்தமிழினி...
மெல்லத்தமிழினி...
மெல்லத்தமிழினி...

களம் - இராமநாதர் வீடு

(இராமநாதர் கதிரையில் அமர்ந்தபடி பத்திரிகை வாசித்துக்
கொண்டிருக்கிறார் - மனைவி சீதா வருகிறாள்)

சீதா : என்னப்பா கேட்டியனே

இரா :

சீதா : ம... பேப்பாக் கையிலை எடுத்தால் இந்த மனிசனுக்கு
உலகமே மறந்து போய்விடும். கண்டறியாத பேப்பர்
வாசிப்பு.

இரா : என்ன சீதா... என்ன ஆராவாப்படுகிறாய். என்ன நடந்தது?

சீதா : என்ன நடக்கேல்லை எல்லாம் நடந்துமுடிஞ்சுபோச்சு. இனி
நான் கட்டையிலை ஏறுறதுதான் மிச்சம்.

இரா : ஏன்? என்ன விசயம் கதையைச் சொல்லன்.

- சீதா** : இஞ்சருங்கோ அப்பா... அவன் எங்கடை தம்பியோடை ஒருக்கா கதைக்கவேணும், கண்டாவுக்கு ஒரு 'கோல்' எடுக்கவேணும்.
- இரா** : என்ன இது... ஒருநாளும் இல்லாத திருநாளா இப்ப திடுக்கெண்டு எண்ணம் வந்திருக்கு.
- சீதா** : திடுக்கெண்டு ஒண்டும் வரேல்லை. காலம் காலமா நெஞ்சிலை வேகிற நெருப்புத்தான்... அவனோடை ஒருக்காக கதைக்கவேணும்!
- இரா** : கடிதம் வருகுதுதானே. பிறகு ஏன் ரெவிபோனிலை கதைப்பான்?
- சீதா** : நல்ல புதுநாணயமான கதை கதைக்கிறியள். எந்தக் காலம்... எந்தக்காலம் எண்டு கேட்கிறன். பூஸாவாலை விடுபட்டு வந்தவுடனே, காணி, பூமி, நகைநட்டெல்லாம் வித்து சட்டுப்புட்டென்று அனுப்பிவைச்சும். போனவன் போன வன்தான். ஆழுக்கொரு கடிதம், அமாவாசைக்கொரு கடிதம் எனப்போடுவான். நாங்களும் போடுவும். பிறகு ஒரு பொம் பிளை பார்த்து அனுப்பிவைச்சும். தனிப்பின்னையெண்டு பார்த்து தத்தம் பண்ணிக்கொடுக்கக்கூட நாங்கள் அங்கை போகேல்லை. அவனுக்கு மகன் பிறந்து இந்த ஆவணி யோடை 10 வயசாகுது. இதுவரைக்கும் ஒருக்கால் எண்டா லும் கதைக்கேல்லை.
- இரா** : ஏன்? அப்ப கதைக்க போன்வசதி இருந்ததே.
- சீதா** : அப்ப இஞ்சை போன்வசதி இல்லை. எல்லாரும் கிளாவிக் கடல் தாண்டிக் கொழும்புக்குப்போய் போன் எடுத்தினம். உங்களுக்கு கடல் பயணமெண்டால் பயம் வரமாட்டன் எண்டு சொல்லிப்போட்டங்கள்.
- இப்ப தடுக்கிவிழுந்தால் கொமினிக்கேசன்தான். வீதிக்கு வீதி ரெவிபோன் எடுக்க வசதி இருக்குது. எனக்கு மக னோடை கதைக்க வேணும் போல கிடக்கு.

மகனின்

குரல் : அம்மா...

சீதா : மேனை... மேனை... அப்பு ராசா... அப்பு ராசா...

மெல்லத் தமிழினி...

- இரா : சீதா... என்ன இது? உனக்கென்ன விசரே.
- சீதா : அவன் கூப்பிட்டமாதிரி இருந்துது.
- இரா : சரி... சரி இப்ப ஒப்பாரி வைச்சு ஊரைக் கூட்டாதை. நாளைக்குக் காலமை வேளையோடை போய் மகன் இனியவனுக்கு போன்பண்ணிக் கதைப்பம்.. இப்ப சரிதானே.
- சீதா : அப்ப காலமை வெள்ளன எழும்போனுமெல்லே பேப்பரை அங்காலை தூக்கி ஏறிஞ்சிட்டுப் படுங்கோ.
- இரா : நான் படுக்கிறதுக்காண்டி பேப்பரை ஏறியமாட்டன்.
- சீதா : ஒரு நாளைக்கு எத்தினை தரம் ஒரே பேப்பரை திருப்பித் திருப்பி வாசிக்கிறியள். ஏதோ சோதினைக்குப் படிக்கிற மாதிரி வரிவரியாப் பாடமாக்கிறியள்.
- இரா : சீதா! எனக்குப் பேப்பரை விட்டால் வேறு துணை இல்லை. மற்றவங்கள்மாதிரி கோயில், வாசிகசாலையென்டு போய் அடிப்பட்டுக் கொண்டு வந்துநிக்கிற ஆள் இல்லை.
- சீதா : என்ன... வேறை துணை இல்லையோ? ஏன் நான் செத்துப் போட்டனே?
- இரா : உன்னைவிடு, உனக்கு சமையலை விட்டால் வேறு என்ன தெரியும்? படிச்ச பொம்பிளையாய்ப் பாத்து முடிச்சிருக்க வேணும். அப்ப பிழை விட்டுட்டன். இனிக் கவலைப்பட்டு என்ன பயன்?
- சீதா : ஏன்? இப்ப என்ன குறைஞ்சபோச்சு. தேவையெண்டால் உங்களோடை ஊர் உலக பூராயம் எல்லாம் கதைக்கிற பொம்பிளையாப் பாத்து முடியுங்கோவன். ஆற் வேண்டா மெண்டு சொன்னது!

களம் - கொமினிக்கேசன் சென்றர்

- இரா : தம்பி... எனக்கொரு கோல் கண்டாவுக்கு எடுக்கவேணும்.
- அமு : என்ன நம்பர் சொல்லுங்கோவன்.

- சீதா : இஞ்சருங்கோ நம்பரைக் குடுங்கோவன்.
- இரா : இந்தாரும் தம்பி நம்பர். கொஞ்சம் கெதியா எடுத்துத் தாரும் என்ன?
- அமு : சரி... சரி... போய் இருங்கோ நான் கூப்பிடுகிறன்.
- (இராமநாதன், சீதா வாங்கிலில் சென்று அமருதல்)
- அமு : சிவகுமார்... சிவகுமார்... ஆர்... கண்டாக் கோல்.
- சிவம் : ஓம் அண்ணை நான்தான் சிவகுமார்.
- (சிவம் போனை வாங்கல்)
- அண்ணன் : ஆர்... சிவமே கதைக்கிறது.
- சிவம் : ஓம் அண்ணை சிவம்தான் கதைக்கிறன்.
- அண்ணன் : எப்பிடிச் சுகம்?
- சிவம் : சுகத்துக்கு என்ன குறைச்சல் எல்லாரும் உயிரோடை இருக்கிறது.
- அண்ணன் : என்ன சிவம் கதை ஒருமாதிரியாக் கிடக்கு.
- சிவம் : பின்ன என்னண்ணை சீவிக்கிறதே நாய்ப்பாப்பாடா இருக்கு. சுகம் என்ன சுகம்.
- அன் : சிவம் கண்டபடி யோசிக்காதை, ஊர் சுற்றித் திரியாதை, வீட்டிலை இருந்து நல்லாப் படிக்கிறதுதானே.
- சிவம் : நாள்முழுக்க வீட்டிலை இருந்துகொண்டு படிக்கிறதோ?
- அண்ணன் : ஏன் இப்ப 24 மணிநேர கரண்ற இருக்கு. நாடு வழ மைக்கு வந்திட்டுது என்டு அறிஞ்சன்.
- சிவம் : 24 மணிநேரக் கரண்ற எல்லாம் வார்த்தை அளவிலதான். கரண்ற வரும், போகும் அதின்றை விருப்பப்படுதான்.

அண்ணன் : அப்பிடியே...

கோல் எடுத்த விசயத்தைச் சொல்லு.

சிவம் : அண்ணை என்னைக் கண்டாவுக்கு எடுக்கிறது என்டு சொல்லி 5 வருசம் போட்டுது. கெதியா என்னைக் கண்டாவுக்கு எடுக்கப்பார்.

அண் : இப்பார்... நினைச்ச உடனை நடக்கிற காரியமில்லை. Try பண்ணுறங். சரிவந்தால் சொல்லுவன்தானே. அது சரி அப்பு ஆச்சிக்கு கொள்ளிவைக்க நீ மட்டும்தான் உங்கை இருக்கிறாய். நீயும் கண்டாவுக்கு வந்திட்டால்.

சிவம் : நான் இஞ்சை நின்டு அம்மா அப்பாவுக்குக் கொள்ளிவைக்க முன்னம் எனக்குத்தான் கொள்ளிவைக்க வருகுதோ தெரியாது?

அண்ணன் : ஆ... என்ன சொல்லுறஙாய் சிவம் கொஞ்ச நாளைக்குப் பொறு நான் எடுப்பன் என்டு சொல்லுறன் எடுத்துத் தான் தீருவன்.

சிவம் : நீங்கள் சொல்லுவியள். இன்னும் சொல்லுவியள் கண்டாவில் சொகுசா இருந்துகொண்டு எல்லாம் சொல்லலாம்.

அண்ணன் : தம்பி நான் கண்டாவிலை சொகுசா இருக்கேல்லை. என்ன வேலை செய்யிறன் என்டு சொல்ல எனக்கே வெக்கமா இருக்கு. சரி... சரி... அதெல்லாம் உனக்கு எங்கை விளங்கப்போகுது. நான் காசு கொஞ்சம் அனுப்புறன். அதை எடுத்து...

சிவம் : காசை எடுத்து என்ன செய்யிறதென்டு எனக்குத் தெரியும். நீ கெதியா காசை எண்டாலும் அனுப்பு

அண்ணன் : அப்ப வைக்கட்டே.

சிவம் : ஓம்... ஓம்... வைக்கிறன். காசை கெதியா அனுப்பு என்ன...

(சிவம் ரொலிபோன் பண்ணின காசைக் கொடுத்து விட்டுப் போதல் இராமநாதன் ஏழுமிமி மறித்துக் கதைத்தல்)

இரா : தம்பி கொண்ணன் என்னவாம்?

சிவம் : காச அனுப்புறாராம்.

இரா : அப்ப உன்னை வெளிநாட்டுக்கு எடுக்கிற plan இல்லையோ.

சிவம் : எடுப்பாராம் கொஞ்சநாள் செல்லுமாம்

இரா : அப்ப காச நிறையவே அனுப்புறான்

சிவம் : எவ்வளவு எண்டு சொல்லேல்லை.

சீதா : உங்களுக்கு ஏன் ஊர்ப் பூராயம், தம்பி நீ போடா...

(இராமநாதர் மனதுள் திட்டிக்கொண்டு இருத்தல், சிவம் போதல்.)

இரா : தம்பி இன்னும் எங்களுக்கு கோல் வரேல்லையோ?

அமு : அப்பு... வந்தால் கூப்பிடுவதானே.
பேசாமல் வாங்கில்லை இருங்கோ.

அமு : ஆ... கோல் .. கோல்... கமலினி... கமலினி

(கமலினி சென்று போனை எடுக்கிறாள்.)

கணவன் : கமலினி... எப்பிடி சுகமா இருக்கிறியே

கமலி : அத்தான் நீங்கள் இல்லாமல் நான்மட்டும் எப்பிடி சுகமா வாழுறது. ஏதோ பணக் கஷ்டம் இல்லை. பிள்ளைகளை நல்ல சந்தோஷமாய் வளர்க்கிறான் அவ்வளவுதான்.

கணவன் : என்ன கமலினி என்னிலை கோவமோ?

கமலி : பின்னை... நீங்கள் போய் ஆறு மாதத்திலை என்னையும் பிள்ளையளையும் கூப்பிடுறன் எண்டு சொல்லிப்போட்டு, இப்ப 3 வருசம் ஆச்சு... என்ன செய்யிறியள்.

கண : கமலினி நிலமையை நீ விளங்கிக்கொள்ளாமல்...

கமலி : என்ன விளங்கிறது. எல்லாம் விளங்கும் எனக்கு. நாங்கள் மெல்லத் தமிழினி...

வந்தால் உங்கடை உல்லாச வாழ்வு கெட்டுப்போயிடும் அதுதான் பேசாமல் இருக்கிறியள்.

கணவன் : கமலினி... உன்றை கோவம் எனக்கும் புரியது... இஞ்சை என்றை கஷ்டத்தையும் நீ விளங்கவேண்டும்.

கமலினி அழாதை. நான் வலு கெதியா உங்களை எடுக் கிறதுக்கு அலுவல் பாக்கிறான்.

கமலி : காசெண்டாலும் முழுங்கா அனுப்பறியளே அதனாலும் இல்லை.

கணவன் : கமலினி 50 ஆயிரம் அனுப்புறன் இப்ப காணும்தானே.

கமலி : ஒ... எப்பிடிக்காணும். T.V, V.D.O, பிறிச் எண்டு எவ்வளவு சாமான்கள் வாங்கவேண்டும். மற்ற வெளிநாட்டுக்காரங் களின்றை வீடுகளைப் பாருங்கோ... எங்கடை வீடு பிச்சைக் கார வீடு மாதிரியெல்லை இருக்கு.

கணவன் : கமலினி... 2 இலட்சம் அனுப்புறன் விரும்பின்தை வாங்கு. வீட்டுக்கும் பெயின்ற அடி, புதுவீடு மாதிரி இருக்க வேண்டும். இப்ப சந்தோசம்தானே.

கமலி : அனுப்புங்கோ கெதியா. காசு கிடைச்சாப்போலை நான் கோல் எடுக்கிறான்.

(கமலினி போனை வைத்துவிட்டு, கொமினிக்கேசன்காரனிடம் கதைத்தல்.)

கமலி : தம்பி எவ்வளவு காசு.

அமு : 360 ரூபா, முந்தின காக்குமாச் சேத்து 3200 ரூபா.

(கமலினி பணத்தைக் கொடுத்துவிட்டுச் செல்லுதல்)

இரா : பிள்ளை... பிள்ளை...

கமலி : என்னப்பு...?

இரா : மனிசன்காரன் என்னவாம்... எப்ப ஊருக்கு வாறானாம்?... எவ்வளவு காசு... 2 இலட்சம் அனுப்புறானாமோ?

கமலி : அவர் இப்ப ஊருக்கு வரமாட்டார். கொஞ்சம் உழைச்ச கையிலை காசோடை வந்தால்தானே பிறகு இஞ்சை ஏதாவது தொழில் செய்துகொண்டு வாழலாம்.

இரா : அதுசுரிதான் பிள்ளை... ஆணாலும் உவன் ராசன் உங்கடை வீட்டை வந்துபோறது, அதுவும் மனிசன் ஊரிலை இல்லாத வேளை...

கமலி : அப்பு... கவனமா கதையுங்கோ... ராசன் ஆர்... எனக்கு ஒருவகையிலை அண்ணா முறையானவர்... தெரிஞ்சுகொள் னாங்கோ...

இரா : என்னண்டாலும்...

சீதா : ஏன் நீங்கள் போய் இவருக்கு உதவி செய்யப் போறியளே... பேசாமல் வாங்கோ... பெண்டுகளோடை என்ன கதைவேண்டியிருக்கு... போய்; வந்த வேலையைப் பாருங்கோ...

இரா : தம்பி! எங்களின்றை கோல் வரச் செல்லுமே.

அமு : வரும். வரும் அப்பு கொஞ்சநேரம் இருங்கோ.

சீதா : ஜூயோ... மோனை எனக்கு நாரிக்குத்து கனமீரும் இருக்கின்றது. அவருக்கும் மூட்டுளைவு ஒரே இருப்பா இருக்கமாட்டார். கொஞ்சம் கெதிப்பண்ணி...

அமு : அம்மா! நான் முயற்சிபண்ணிக்கொண்டுதான் இருக்கிறன். இன்னும் கொழுவேல்லை.

சீதா : கொழுவேல்லையோ. நல்ல கொழுக்கி கொண்டந்திருப்பன் (தர்மலிங்கம் வருதல்) .

தர்ம : தம்பி... பிரான்சுக்கு இந்த நம்பருக்கு கோல் ஒன்று எடு.

அமு : தர்மலிங்கம்; அப்பா... என்ன... நான் காணுற்று கனவோ நனவோ...

தர்ம : கனவுகள் எண்டைக்கும் கனவுதான் தம்பி நான் தர்மலிங்கம் தான்.

அமு : எப்ப அப்பா பிரான்சாலை வந்தனீங்கள்?

தர்ம : நேற்றுத்தான்... இஞ்சை நாலு முழுத்துண்டைக் கட்டிக் கொண்டு கோயில், குளம் எண்டு திரிஞ்சுபோட்டு அங்கை போய் ரவசர், குளிர்ச்சட்டை எல்லாம் போட்டு அறைக் குள்ளை பூட்டிப்போட்டு மகன் வேலைக்குப் போக, அது அறையில்லை தம்பி சிறை. விசர் பிடிச்சமாதிரி இருந்துது வந்து சேர்ந்திட்டன். நேற்று கள்ளையும் குடிச்சப்போட்டு எங்கடை வீட்டுத் திண்ணையிலை சரிஞ்சு படுத்துக் கொண்டு சுருட்டையும் குடிச்சப் பிறகுதான்... போன உயிர் எனக்குத் திரும்பி வந்தது.

அமு : அப்ப இனி பிரான்கக்கு போகமாட்டியளே.

தர்ம : செத்தாலும் பினம் கூடப் போகமாட்டுது. என்றை கிராமம் எத்தனை இனிமையான கிராமம்...

அமு : சரி நம்பரைத் தாங்கோ

தர்ம : இந்தா தம்பி நீயே சொல்லிவிடு நான் சுகமாக வந்து சேர்ந்திட்டன் எண்டு.

(தர்மலிங்கம் நடந்து போதல். செல்லத்துரை இடிந்து போன மனிதனாக வருதல்.)

செல் : ஆர் தர்மலிங்கமே?

தர்ம : ஒ செல்லத்துறை - என்ன இப்பிடி இடினு சுபோட்டாய்.

செல் : இடியாமல் என்ன கட்டிடம் எழுப்பிற நிலையிலையே நான் இருக்கிறன்.

தர்ம : ஏன் உனக்கென்ன கவலை? 3 பெட்டைகள் 3 பேரையும் ஒருசதம் கூட செலவில்லாமல் வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பிப் போட்டாய்.

செல் : வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பேல்லை, கொலைக்களத்துக்கு அனுப்பிப்போட்டன்.

- தர்ம : என்ன சொல்லிறாய் எனக்க ஒண்டும் விளங்கேல்லை.
- செல் : முத்தவள் முதல்லை போய் நல்லா உழைச்சாள். அவ ஞம் நாங்களும் சந்தோஷமாக இருந்தம். பிறகுதான் தெரிஞ்சுது அவள் போதைவஸ்து கடத்திப் பிடிபட்டு சிறையிலை இருக்கிறாள் என்டு.
- சரி இரண்டாவது பெட்டை அங்கை முத்தவளின்றை புரு சனோடை தனிக்குடித்தனம் நடத்துறாள். 3 ஆவது பெட்டையை கலியாணத்துக்கு எண்டு வெளிநாட்டுக்கு அனுப்பி வைக்க ஏஜன்சிக்காரன் வாயும், வயிறுமாக அவளை அனுப்பிவைச்சிருக்கிறான். எல்லா இடியும் என்றை தலையிலைதான் ஒண்டா சேர்ந்து விழுந்துகொண்டிருக்கு.
- நான் மட்டும் தனிக்கட்டையா எல்லாத்தையும் தாங்கிக் கொண்டு இருக்கிறன். கடைசிக் காலத்திலை கடவுள் ஏன் எனக்கு இப்படி ஒரு எழுத்து எழுதி வைச்சிருக்கிறான்.
- தர்ம : இனி யோசிச்சு என்ன பயன். எல்லாம்தலைவிதி... என்னோடை வா கோப்பிழேசனுக்கு போய்க் கதைப்பம்.

களம் - கொமினிக்கேசன் சென்றர்

- அமு : ஆ... ஆ... இராமநாதன் ஜேர்மனிக் கோல்
- இரா : ஒ... ஒ... நான்தான் நான்தான்...
- சீதா : நானும் வாறன்
- இரா : இந்தா, நீ முதல்லை கதை.
- சீதா : ஹலோ, ஹலோ
- இனிய : அம்மா அம்மா...
- சீதா : ஆர்... ஆர்... இனியவனே... என்றை அப்பு சுகமாக இருக்கிறியே மோனை நான் உன்றை அம்மாதான்.
- இனிய : அம்மா அழாதையுங்கோ.

இரா : போனைத் தந்திட்டு நீ அழு. நீ அழுகிற ஒவ்வொரு செக்கனுக்கும் காக ஏறிக்கொண்டு போகுது. ஹாலோ ஹாலோ இனியவனே எல்லாம் சுகம்தானே.

இனிய : நல்ல சுகம், சந்தோஷமா இருக்கிறும். நீங்கள் சுகம்தானே அப்பு.

இரா : சுகத்துக்கு என்ன குறை? நீ இல்லாமல் எங்களுக்கு என்ன சுகம்... சந்தோஷம்?

இனிய : அப்பு.. வீடுவாசல் எல்லாத்தையும் வித்திட்டு நீங்களும், அம்மாவும் இஞ்சை வாங்கோ...

இரா : தமிழ் அதுதானே மோனை ஏலாது. இனிக் கடைசிக்காலம்... இந்த மண்ணிலேயே... வாழ்ந்து மடிஞ்சு போகவேணும்.

இனிய : என்னப்பா மண்ணும் மண்ணாங்கட்டியும் எல்லா நாட்டிலை யும் மண் இருக்கு... மண் பிரச்சினை இல்லை. மனம்தான் பிரச்சினை.

இரா : நீ எனக்கு புத்தி சொல்ல வெளிக்கிட்டாய்.

இனிய : அப்பு... உங்களோடை கதைக்கேலாது. அம்மாவை அழவேண்டாம் என்டு சொல்லுங்கோ... அவவிட்டைக் குடுங்கோ.

(போன் கைமாறுகிறது.)

சீதா : அப்பு மோனை... உன்றை குரலைக் கேட்டதும் என்ன பேசிற்று எண்டு தெரியவில்லை. எவ்வளவு விசயங்கள் பேசவேண்டும் எண்டு வந்தனான். எல்லாம் மறந்து போசுக் மோனை. பெண்சாதி கமலா எப்பிடி இருக்கிறாள் மோனை.

இனிய : அவள் 6 மாசம் அம்மா. ஸ்கான்பண்ணிப் பார்த்தம் பெண்குழந்தைதான் பிறக்கும் எண்டு சொல்லுறாங்கள்.

சீதா : வயித்திலை கிடக்கிறதையும் வெளிநாட்டிலை பார்த்துச் சொல்லுறாங்களே. சரி சரி... சந்தோஶம். எனக்கு ஒரு பேத்தி பிறக்கப்போறாள் எண்டு சொல்லு.

இனிய : ஓம் அம்மா பேத்திதான்.

சீதா : பேரன் என்ன செய்யிறான்.

இனிய : பக்கத்திலை நிக்கிறான் அம்மா... கதையுங்கோ போனைக் குடுக்கிறன்.

பேரன் : Hello Grandma

சீதா : என்னடா கிறான்மாவும், குரக்கன் மாவும் டேய் நான் உன்றை அப்பம்மாவடா

பேரன் : Hello அப்பம்மா How are you?

சீதா : என்ன கோதாரியடா. இது என்டா கதைக்கிறாய் ஒரு இழவும் விளங்கேல்லை.

(இனியவன் அந்தரப்படல்)

மகன் : அம்மா... அவன் இங்கிலிஸிலை கதைக்கிறான். இங்கிலிஸ் 'Name' 'Name' அம்மா பேர் சொல்லுறான் கேளுங்கோ.

பேரன் : Hello Hello அப்பம்மா My Name is டிலுாசன்

சீதா : என்னடா பேர்?

பேரன் : டிலுாசன்

சீதா : லுாசன் எண்டு ஆரடா வைச்சது பேர். போனை குடா கொப்பரிட்டை.

இனிய : ஹாலோ அம்மா... அவனுக்கு தமிழ் தெரியாதம்மா. இங்கிலிஸிலை படு விண்ணன். பாத்தியளே.

சீதா : தமிழ் தெரியாதோ... ரெவிபோனை வையடா.

மகன் : அம்மா... அம்மா

சீதா : வாங்கோப்பா போவம்.

இனிய : அம்மா... அம்மா.

மெல்லத் தமிழினி...

கணித மேதை

திரு.க.பூரணம்பிள்ளை நினைவு விழா
நாடகம் - 2001

பாத்திரங்கள்

யங்கேற்றோர்

- 1) பேராசிரியர் சந்திரம் அ.தர்சன்
- 2) குபத்திரா ச.தனஞ்சயன்
(சந்திரத்தின் மனைவி)
- 3) பேராசிரியர் சிவசண்முகம் த.ழுதர்
(சந்திரத்தின் நண்பர்)
- 4) மாணவர்கள் ஸ்ரீ.அனோஜன், ச.சயந்தன்,
மு.நிமில்ராஜ், மோ.தெய்வேந்திரராசா,
மேஹும் சிலர்...
- ஒகன் இ.கௌதமன்
- மிருதங்கம் இ.யோகேஸ்வரன்
- பிரதியாக்கம், நெறியாள்கை திரு பா.இரகுவரன் (ஆசிரியர்)
- அரங்கேற்றம் 1) 2001 மார்ச் - Y.M.C.A மண்டபம்
2) 2001.06.10 புலோலி கிழக்கு ஞான
சம்பந்தர் கலைமன்றம் 39 ஆவது
. ஆண்டுவிழா.

சந்திரம் : என்னப்பா கடுமையா யோசிச்சுக்கொண்டிருக்கிறீர்? எனக்குப் போட்டியா கணிதத்திலை புதிய கோட்பாடு ஏதாவது கண்டுபிடிக்கப்போகிறீர் போல கிடக்கு...?

சுபத்திரா : அப்படி ஒண்டும் யோசிக்கேல்லை அப்பா. புதிசா கணிதத்திலை கண்டுபிடிக்க என்னாலை ஏலுமே? பள்ளிக்கூடத்திலை ஏதோ கொஞ்சம் கணிதம் படிச்சிருக்கிறங் அவ்வளவுதான்.

சந்திரம் : அப்ப என்ன யோசிச்சனீர்?

சுபத்திரா : ம.... அந்தக் காலத்திலை.... ஆலடிப் பள்ளிக்கூடத்திலை படிச்சநாட்கள் திடீரென்று நினைவுக்கு வந்திட்டுது. எவ்வளவு இனிமையான நாட்கள் அவை.

சந்திரம் : அப்பிடியண்டால்... இப்ப என்னோடை வாழ்கிறது இனிமையாய் இல்லை என்ன...?

சுபத்திரா : அந்தக் கருத்திலை நான் சொல்லேல்லை அப்பா...

சந்திரம் : எங்கடை திருமணப் பேச்சின்போது நீ ஒரு படித்த பெண் ணென்று என்றை பெற்றோர்கள் சொல்லிச்சினம், சுபத்திரா... நீ... கணக்கப் படிச்சிருக்கிறியா?

சுபத்திரா : உயர்தரம்வரைதான் படிச்சனான். பல்கலைக்கழக அனுமதி கிடைச்சு போக இருந்தனான். அதற்கிடையிலை எங்கடை திருமணம் நடந்திட்டுது.

சந்திரம் : பல்கலைக்கழகத்துக்குப் போகாதது உனக்குப் பெரிய ஏமாற்றமாய் இருந்திருக்கும் என்ன?

சுபத்திரா : இல்லையப்பா. உங்களைப் போன்ற கணித மேதையை திருமணம் செய்ததில் எனக்குப் பெரிய சந்தோசம். எவ்வளவு பெருமை. நான் பல்கலைக்கழகத்துக்குப் போய் என்னத்தைச் சாதிக்கப்போறன். ஆக மிஞ்சினால் ஒரு கணித ஆசிரியை ஆக வந்திருப்பன் அவ்வளவுதான்.

சந்திரம் : சந்திரா... நீ... கணிதம் நன்றாகப் படித்திருக்கிறியா?

சுபத்திரா : அட்சரகணிதமும், கேத்திரகணிதமும் ஓரளவு படித்திருக்கிறன்.

சந்திரம் : நல்லது. அப்பிடியெண்டால் சமாந்தரக் கோடுகளுக்கு வரைவிலக்கணம் கூறு பார்க்கலாம்?

சுபத்திரா : எவ்வளவு தூரம் நீட்டினாலும் ஒன்றை ஒன்று சந்திக்காத கோடுகளே சமாந்தரக் கோடுகள்.

சந்திரம் : நீ சொல்வது முற்றிலும் சரியல்ல; ஆரம்ப கணிதம் மட்டுமே தெரிந்த ஒருவர் கூறும் வரைவிலக்கணத்தைத் தான் நீ கூறுகின்றாய்.

சுபத்திரா : நீங்கள் என்ன வரைவிலக்கணம் கூறுவீர்கள்?

சந்திரா : முடிவிலியில் சந்திக்கும் கோடுகளே சமாந்தரக் கோடுகள்.

சுபத்திரா : அப்பிடியா...!

சந்திரா : ஆம்... நான்... ஒரு பெரிய கணித மேதை என்பதை அறிந்துகொள்.

சுபத்திரா : ஒ... நீங்கள் நன்றாகப் படித்தவர், நுண்ணறிவு கொண்டவர். கணிதத்தில் மேதை.

சந்திரா : ஆஹா, ஆ... ஹா... ம... ம... உண்மை... உண்மை... சுபத்திரா நீயும் படித்தவள்தான். ஆனால் அளவுக்கதிக மான் படிப்பு ஒரு பெண்ணுக்கு அவசியம் என நான் எதிர்பார்க்கவில்லை. நான் ஒரு மேதை என்பதைப் புரிந்து கொள்ளும் அளவிற்கு உனக்குக் கல்வியறிவு உள்ளது. ஆனால்... எனது சிந்தனைகளைப் புரிந்துகொள்வதற்கு உனது கல்வியறிவு போதாது.

சுபத்திரா : சரிதான் அப்பா... உங்களைப் போல எல்லாரும் மேதாவி களாக இருக்க முடியுமே.

சந்திரா : உண்மை... உண்மை... சுபத்திரா... நேற்று நீ கணித பாடத்தை எங்கடை பிள்ளைக்குச் சொல்லிக்குடுக்க வேணும் என்று என்னைக் கேட்டது எவ்வளவு பெரிய முட்டாள்தனம் என்று உனக்கு விளங்கவேணும். ஆரம்ப கணித அறிவை உண்ணைப்போல் ஆரம்ப அறிவு உள்ள வர்களே சொல்லிக்கொடுப்பது பொருத்தமானது... என்னைப் போய் சாதாரண வாதத்தியார் என்டு...

சுபத்திரா : சரியப்பா... கணிதத்தை நானே எங்கடை பிள்ளைக்கு சொல்லிக்கொடுக்கிறன். நீங்கள் மாதத்திலை ஒருநாள் கொஞ்ச நேரத்தையாவது ஒதுக்கி என்னைக் கோயில், கடை எண்டு கூட்டிக்கொண்டு போனால் எனக்கு எவ்வளவு மகிழ்ச்சியாய் இருக்கும். அக்கம்பக்கத்திலை இருக்கிற வைகள் கணவன் மனைவியா அடிக்கடி வெளியிலை சந்தோசமா போட்டு வரேக்கை நான் மட்டும்...

சந்திரம் : (கோபத்துடன்) சுபத்திரா... வாயை மூடு, என்ன கதை இது... இதுக்கெல்லாம் எனக்கு எங்கை நேரமிருக்குது? நான் மற்றவர்கள் மாதிரி சாதாரண ஆலோ? கணிதத்திலை புதுத் தியரியைக் கண்டுபிடிப்பதில் முனைந்து கொண்டிருப்பவன். மேதை... கணித மேதை... நோபல் பரிசு பெறுவதற்காகப் பாடுபட்டுக்கொண்டிருப்பவன். நான் எனது கணிதப் பிரபஞ்ச வெளியில் அலைந்து தேடிக்கொண்டிருக்கிறன். என்னைக் குழப்பாதை... அங்காலை போ... (சுபத்திரா விலகிச் செல்கிறாள்) (சிறிது உலாவிவிட்டு) நியூட்டன்... ராமானுஜம்... இனி இந்தச் சந்திரம்.

ஷஷ

களம் - பல்கலைக்கழக விரிவுரை மண்பும்.

சந்திரம் வருகை

மாணவர் : Good Morning Sir

சந்திரம் : Good Morning...

(சந்திரம் தனது கையில் இருந்த புத்தகப் பைசை மேசையில் வைப்பதுபோல் ஊமாகச் செய்துவிட்டு, கற்பிக்கத் தொடங்குகிறார். கரும்பலகையையும் யயன்படுத்தி விளங்கப்படுத்துகின்றார். மாணவர் கேள்விகள் கேட்க விளக்கம் கொடுக்கின்றார். இவைய ணத்தும் ஊமாக நடைபெறுகின்றன. மாணவர்களும் கதிரையில் இருப்பதுபோல அரைமண்டி நிலையில் நின்று எழுதுவர். மேசை, கதிரை, கரும்பலகை என்பன அவசியமில்லை.)

மாணவர் : 1. Sir இவ்வளவு கல்டமான கணிதப்பகுதியை எவ்வளவு எளிமையான முறையில் நீங்கள் விளங்கப்படுத்தியுள் எர்கள்.

2. உங்களிட்டை படிக்கிறதுக்கு நாங்கள் கொடுத்துவைச் சிருக்க வேணும்.
3. தாரமும், குருவும் தலைவிதிப்படி என்டு சும்மாவே சொல்லியிருக்கினம்.
4. Siririttai எந்த நேரமும் எந்தக் கஷ்டமான கணக்கையும் விளக்கம் கேட்கலாம்.
5. எல்லாக் கணக்கும் அவற்றை விரல் நுனியிலை வந்து நிற்கும்.
6. ஒரு கணக்கை எத்தினை வழிகளிலை செய்து காட்டு கிறீங்கள்.
7. நாங்கள் ஒவ்வொருவரும் எங்களுக்கு எந்தவழி இலகுவாக இருக்கோ அந்த வழியிலை கணிதத்தை அனுக முடியுது.

சந்திரம் : (மிகவும் பெருமையுடன்) பிள்ளையள்! நான் புதிய கணி தக் கோட்பாடுகளைக் கண்டுபிடிக்க மட்டும் உழைக்கிறன் என்டு இங்கை சில பேராசிரியர்கள் நினைக்கினம். கணி தத்தை மாணவர்கள் இலகுவாக விளங்கக்கூடிய வழி முறைகளையும் கண்டுபிடிக்கிறதும் என்ற தினசரி கடமையாக மேற்கொண்டுவாறன் என்பது அவர்கள் விளங்கிக்கொள்ளாத விசயம். எந்த ஒரு கஷ்டமான விசயத்தையும் இலகுவாக எடுத்துச் சொல்லவேணும். இலகுவான முறைகளில் எழுதி மாணவர் மட்டுமன்றி, பொதுமக்களும் விளங்கிக்கொள்ள வேண்டும் என்பது என்ற கொள்கை... ம்... என்ற சிந்தனைகளை விளங்கிக்கொள்ளுற பக்குவம் அவர்களுக்கு இல்லைத்தான்...

மாணவன்: உங்களைமாதிரி வேறை ஆர் எங்களுக்காகக் கஷ்டப் படுகினம்.

சந்திரம் : உன்மை... உன்மை... உங்களுக்கு இது புரியது. மற்றுப் பேராசிரியர்களுக்கோ, சனங்களுக்கோ ஏன் இது புரியாமல் இருக்கிறது. என்ற சிந்தனைகளை, விளங்கிறது கஷ்டம்தான். ஆனால் செயற்பாடுகளை விளங்கிக்கொள்ளுறது கஷ்டமான விழயமில்லை.

மாணவன்: Sir மேதைகளின் அருமை பெருமைகளை அவர்கள் வாழும் காலத்திலே உலகம் அறியத் தவிறிவிடுவதுதான் வழைமை.

சந்திரம் : உண்மை... உண்மை...

மாணவன்: Sir அப்ப நாங்கள் போட்டுவாறும். Thankyou Sir.

(மாணவர்கள் விரிவுரை மண்டபத்தில் இருந்து வெளியேறுகின்றனர். சந்திரம் தனித்து விடப்படுகிறார்.)

சந்திரம் : என்னதான் சொன்னாலும் என்னைச்சுத்தி நடக்கிறதுகளை ஏற்றுக்கொள்ள முடியாது. என்னை ஒருவரும் ஏன் விழாக் களிலை பிரதம விருந்தினராகக் கூட்டிடுாங்கள் இல்லை. ஏன் கூட்டத்திலை பேச அழைக்கிறாங்கள் இல்லை. மற்றப் பேராசிரியர்மார் விழாக்களிலை, கூட்டத்திலை பேசினாப்போலை தாங்கள் பெரிய கெட்டிக்காரர் என்டு நினைக்கினம்.

கணிதம் தெரிஞ்சவன் பெரிய கெட்டிக்காரன். ஓ... அது தான் உண்மை... உண்மை.

இவங்களெல்லாம் கணிதத்துறை ஏலாதெண்டுதான் விஞ்ஞானத் துறையையும், கலைத்துறையையும் பாடிச்சவாச்கள். இப்ப தங்களைவிட்டால் கெட்டிக்காரர் இல்லை எண்டுபோல் நினைக்கிறாங்கள்.

(இவ்வேளை சந்திரத்தின் நண்பர் பேராசிரியர் சிவசண்முகம் (சிவம்) சந்திரத்தைத் தேடிக்கொண்டு வருகிறார்)

சிவம் : சந்திரம்... சந்திரம்

சந்திரம் ஊமமாக... தனக்குள் கதைத்துக்கொண்டிருக்கிறார். (Self talk Soliloque)

சிவம் : (சந்திரத்தைத் தொட்டு உலுப்புகிறார்) சந்திரம்... என்ன... உம்மடை பாட்டிலை புறுபுறுத்துக்கொண்டிருக்கிறீர்?

சந்திரம் : (திடுக்கிட்டு) ஆ... ஆர்... பேராசிரியர்... சிவசண்முகம்... வாரும்... வாரும்... அ... ஒண்டுமில்லை... சும்மா... நான்...

சிவம் : ம... சொல்லு ம் சந்திரம்... சொல்லும்

சந்திரம் : எனது முன்னோர்கள் கணிதவியல் குத்திரங்கள் எல்லா வற்றையும் கண்டுபிடித்துவிட்டார்கள். புதிதாகக் கண்டு பிடிக்க எனக்கு எதுவுமே இல்லைப்போல் தெரிகிறது. அதுதான்...

சிவம் : சந்திரம்; உம்மைப் பார்த்து சிரிப்பதா அழுவதா என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

சந்திரம் : சிவசன்முகம் நீர் கூறுவது எனக்குப் புரியவில்லை.

சிவம் : நிச்சயம் புரியாதுதான்.

சந்திரம் : நானும் ஒரு பேராசிரியர்... மறந்துவிடவேண்டாம்.

சிவம் : பேராசிரியரே... நீங்கள் கரும்பலகையில் சமன்பாடுகளைத் தீர்த்துக்கொண்டிருக்கும்போது உலகம் உங்களுக்கு முன் நால் எவ்வளவோ தூரம் சென்றுவிடுகிறது.

சந்திரம் : சிவசன்முகம் நீர் என்ன சொல்கிறீர்?

சிவம் : நண்பரே... வாழ்க்கையில் நீர் ஏன் சிரத்தை காட்டக்காடாது? அப்போதுதான் இப்பிடி ஒருவர் இருக்கிறார் என்பதை மக்கள் அறிந்துகொள்வர்.

சந்திரம் : (பத்தடத்துடன்) சிவசன்முகம்... அப்படிச் சொல்லாதே... அப்படிச் சொல்லாதே... நான் ஒரு மேதை... உனக்குத் தெரியாதா நான் ஒரு மேதை

(சந்திரம் முறைத்துப் பார்த்தபடி நிற்கிறார்... பின் மெதுவாக உளச் சமநிலை அடைகிறார்)

நீர் கூறுவது சரியாக இருக்கலாம். இரண்டுவிதமான கவர்ச்சிகள் என்னுள் இருப்பதை நான் உணருகிறேன். ஒன்று கணிதத்துறை, மற்றது பரந்துவிரிந்த இந்த உலகு. என்னைப் பொறுத்தவரையில் கணிதத் துறையின் கவர்ச்சிதான் பலமானதாக இருக்கிறது.

சிவம் : சந்திரம் மனதைத்திறந்து சொல்லும் பரந்து விரிந்த கணித மேதை

இந்த உலகில் நீர் உம்மை அடையாளப்படுத்த விரும்புகிறி. ஆனால் உம்மால் இந்த உலகுடன் ஒன்று சேர்ந்திருந்து பழகி உம்மை அடையாளப்படுத்த முடியாமல் இருக்கிறது அப்படித்தானே?

சந்திரம் : இல்லை... இல்லை... கணிதம்தான் இந்த உலகைவிட உயர்ந்தது. கணிதம் அறிந்தவன்தான் இந்த உலக சாம்ராஜ்யத்தின் முடிக்குரிய சக்கரவர்த்தி.

சிவம் : அப்படியானால் உம்மை யாரும் விழாக்களுக்கோ, கூட்டங்களுக்கோ அழைப்பதில்லை என்று ஏன் வருத்தப்படுகிறீர், மற்றவரில் ஏன் பொறுமைப்படுகிறீர்?

சந்திரம் : சண்முகம்... நிறுத்தும். நீர் அதிகம் பேசுகிறீர்... நான்... நான்... வருத்தப்படவில்லை... பொறுமைப்படவில்லை...

சிவம் : பேராசிரியரே... நான் உமது நண்பன்.

சந்திரம் : உண்மை... உண்மை... ஆனால்...

சிவம் : கணிதம் மட்டும் ஒருவனுக்குத் தெரிந்திருந்தால் போதாது. பாரும் சந்திரம், நான் ஒரு தத்துவவியல் பேராசிரியர். எனக்குப் புல்லாங்குழல் நன்றாக வாசிக்கத் தெரியும். பல மேடைகளில் நான் பாராட்டப்படுகிறேன். தாவரவியல் பேராசிரியர் ராஜ்குமார் புகழ்பெற்ற எழுத்தாளர். ஏன் உமக்குக் கீழ் பணிபுரியும் கணித விரிவரையாளர் மங்களார் சமயச் சொற்பொழிவு ஆற்றுவதில் வல்லவர். மக்கள் மத்தியில் நல்ல பிரபல்யம்...

சந்திரம் : சண்முகம்... தயவுசெய்து என்னைக் குழப்பவேண்டாம்... தயவுசெய்து இங்கிருந்து போய்விடும்... போய்விடும்... போய்விடும்

(சிவசண்முக் கையைவிரித்துக் காட்டியபடி போகிறார். பின் சந்திரமும் வெளியேறுகிறார்.)

ஷஷ

களம் - பர்ட்சை மண்டபம்

(பர்ட்சை நடந்துகொண்டிருக்கிறது. மாணவர்கள் அரைமண்டினிலையில் இருந்தபடி ஊமமாகப் பர்ட்சை எழுதிக்கொண்டிருக்கின்றனர். பேராசிரியர் சந்திரம் அங்கும் இங்கும் நடந்தபடி மேற்பார்வை செய்துகொண்டிருக்கின்றார். கதிரை, மேசை, கரும்பலகை என்பன அவசியமில்லை.)

சந்திரம் : (தனியுரையாக - Monologue) எல்லோரும் கணித வினாக்களுக்கு நன்றாகவே விடை எழுதுகிறார்கள். ம... எனது மாணவர்களால்லவா. கற்பித்தது இந்தக் கணித மேதை சந்திரமல்லவா.

(பெருமையுடன் சிறித்தபடி நடந்து செல்கிறார்.)

என்றாலும் புதியமுறையில் நான் கேட்டிருக்கும் சில கணித வினாக்களுக்கு இவர்கள் எழுதும் விடை ஓரளவு தான் சரியாக இருக்கிறது. சந்திரம் என்னும் இந்தக் கணித மேதையின் கணிதப் பெருவெளியுள் இவர்களால் சஞ்சரிக்கமுடியாதுள்ளது.

எனது மேதைமை பற்றி இப்போது இவர்கள் நன்றாகப் புரிந்து கொண்டிருப்பார்கள்.

சந்திரம் : மாணவர்களே நீங்கள் என்னிடம் கற்றதால் நன்றாகவே விடை எழுதுகின்றீர்கள். இப்போது என்னை நன்றாகப் புரிந்துகொண்டிருப்பீர்கள். என்னைப்பற்றி என்ன நினைக்கிறீர்கள் என்பதையும் உங்கள் விடைத்தாளின் இறுதியில் எழுதிவிடுங்கள்...

சந்திரம் உலாவுகிறார். ஒரு மாணவனின் தாளில் எழுதி யதை வாசித்துவிட்டு பெருமையுடன் முன்வந்து அவன் எழுதியதைக் கூறுகிறார்.

பேராசிரியர் சந்திரம் + கணிதம் = முடிவிலி

உண்மை... உண்மை. மிகச்சரியாகவே என்னைப் புரிந்து கொண்டுள்ளான். பேராசிரியர் சந்திரம் + கணிதம் = முடிவிலி ஆம்... மிகவும் சரி... மிகவும் சரி...

அந்த மாணவன் மிகவும் புத்திசாலிதான். என்னைப் புரிந்துகொள்ளாம் அளவிற்கு புத்தி அவனுக்கு உள்ளது.

(அங்கும் இங்கும் உலாவி மேற்பார்வை செய்துகொண்டிருந்தார்.)

ஆ... ஆ... என்ன... இது!

பேராசிரியர் சந்திரம் - கணிதம் = பூச்சியம்

இல்லை... இல்லை...

(துலையை இரு கைகளாலும் பிடித்தபடி அந்த வரிகளை மீண்டும் மீண்டும் கூறியபடி தள்ளாடி நிற்கிறார். மாணவர்களும் விடைத்தாள்களை அவரிடம் கொடுத்துவிட்டு வெளியேறுகின்றனர். சந்திரம் தளர்ந்துபோய் வெளியேறுகிறார்.)

ஏஷஷஷ

களம் - பேராசிரியர் சந்திரத்தின் வீடு

சந்திரம் : சுபத்திரா... சுபத்திரா...

சுபத்திரா : என்னப்பா... உடம்பு வியர்த்துக் கொட்டுகிறது. ஏன் ஒரு மாதிரி இருக்கிறியள். என்னப்பா நடந்தது?

சந்திரம் : சுபத்திரா... முதலில் நான் கேட்பதற்குப் பதில் சொல்.

சுபத்திரா : கேள்வுங்கள். நான் உண்மையைத்தவிர வேறொன்றும் சொல்லமாட்டேன். உங்களுக்கு என்ன சந்தேகம்... கேள்வுங்கள்.

சந்திரம் : பேராசிரியர் சந்திரத்துடன் கணிதவியல் சேர்ந்தால், அதன் முடிவு என்னவாய் இருக்கும்?

சுபத்திரா : சமுத்திரத்தைவிட, இந்த உலகத்தைவிடப் பெரியதாய் இருக்கும்.

சந்திரம் : மிகச் சிறப்பான விளக்கம் நீ எனக்கேற்ற மனைவிதான். சுபத்திரா... சுபத்திரா... அன்பே...

சுபத்திரா : ம... என்ன சொல்லுங்கள்.

சந்திரம் : பேராசிரியர் சந்திரத்திலிருந்து கணிதவியலைக் கழித்து விட்டால்...?

சுபத்திரா : சுலபமாகச் சொல்லிவிடலாம்.

சந்திரம் : சொல்... சொல்... ம்... விரைவாகச் சொல்.

சுபத்திரா : எனது அன்பான பேராசிரியரே கணிதவியல் இல்லையென் நால் நீங்கள் ஒன்றுமே இல்லை.

சந்திரம் : (கோபத்தால் உடல் நடுங்குதல்)

நீ... நீ... என் மனைவி இல்லை.

(முரட்டுத் தனமாகக் கத்தியபடி தாக்குவதற்குச் செல்கிறார்.)

(பலர் - மாணவர்கள் ஓடிவந்து சந்திரத்தைப் பிடிக்கின்றனர்.)

விடுங்கள்... விடுங்கள்... நான் ஒரு மேதை... மேதை...

நியூட்டன் ராமானுஜயம்... சந்திரம்

நியூட்டன் ராமானுஜயம்... சந்திரம்

நியூட்டன் ராமானுஜயம்... சந்திரம்

பேராசிரியர் சந்திரம் + கணிதம் = முடிவிலி

பேராசிரியர்

சிவம் : இவரை மனநோய் வைத்தியசாலைக்கு அழைத்துக் கொண்டு செல்லுங்கள்.

சந்திரம் : என்னைவிடுங்கள்...

என்னை விடுங்கள்...

பேராசிரியர் சந்திரம் + கணிதம் = முடிவிலி

சுபத்திரா... சுபத்திரா...

(சந்திரம் இழுத்துச் செல்லப்படுதல்)

சுபத்திரா... நான் உன்னை முடிவிலியில் சந்திக்கிறேன்.
சுபத்திரா... நான் உன்னை முடிவிலியில் சந்திக்கிறேன்.

- திரை -

கிளை கால்கள் வரும்படி நினைவு செய்து

கால்களை விட்டு விட்டது.

ஏன் கால்கள் என்றால் என்ன?

ஏன் கால்கள் என்றால் என்ன? என்ன என்ன என்ன என்ன?

ஏன் கால்கள் என்றால் என்ன?

ஏன் கால்கள் என்றால் என்ன? என்ன என்ன என்ன என்ன?

ஏன் கால்கள் என்றால் என்ன? என்ன என்ன என்ன?

ஏன் கால்கள் என்றால் என்ன? என்ன என்ன என்ன என்ன?

ஏன் கால்கள் என்றால் என்ன?

ஏன் கால்கள் என்றால் என்ன? என்ன என்ன என்ன?

ஏன் கால்கள் என்றால் என்ன?

ஏன் கால்கள் என்றால் என்ன? என்ன என்ன என்ன?

ஏன் கால்கள் என்றால் என்ன?

ஏன் கால்கள் என்றால் என்ன? என்ன என்ன என்ன?

"நாடகம் முதலான எந்தவிடங்களைவடிவம்
சொல்லவற்றை விடயத்தை, அனுபவத்தை
உண்ணத் தழுகீயலுடன் படைக்கப்படவேண்டும்.

பேரானந்த நிலையை யட்டுமென்றி,
அடுக்குக்களான பலதளாஸ்களில் சிற்றன்னயைத்
தூண்டி நீற்பதாக அக் கலைவடிவம்
அமைய வேண்டும்.

தன்னைப் பற்றியும், சக மனீதன் பற்றியும்,
சமூகம் பற்றியும், வாழ்க்கை பற்றியுமான
புரோதலுக்கு கலைவடிவம் வெளிச்சமுட்ட வேண்டும்.

இதயத்தில் நெகிழ்வையும், அக ரீதியான
மாற்றத்தையும் ஏற்படுத்த விளையாத
எந்தக் கலையும் பயனற்று".

-ஆர்-

